EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 14.7.2021
COM(2021) 558 final

2021/0203 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om energieffektivitet (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2021) 558 final} - {SWD(2021) 623 final} - {SWD(2021) 624 final} -
{SWD(2021) 625 final} - {SWD(2021) 626 final} - {SWD(2021) 627 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

I och med antagandet av den europeiska gröna given i december 2019[1], fastställde kommissionen ”en ny tillväxtstrategi som ska ställa om EU till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen. Den ska också skydda, bevara och förbättra EU:s naturkapital och skydda allmänhetens hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter.” För att uppnå dessa mål måste energieffektivitet prioriteras.

Vid det tillfället meddelade kommissionen också att den skulle lägga fram en konsekvensbedömning för att öka unionens mål för minskning av växthusgasutsläppen till 2030 på ett ansvarsfullt sätt och åtog sig att ”se över och föreslå en översyn, där så behövs, av den relevanta energilagstiftningen senast i juni 2021”[2].

I mars 2020 lade kommissionen fram ett förslag till en europeisk klimatlag för att fasa ut fossila bränslen i Europa fram till 2050. I klimatmålsplanen[3] föreslog kommissionen att man skulle höja EU:s ambitionsnivå att minska växthusgasutsläppen till minst 55 % under 1990 års nivåer senast 2030, vilket är mycket mer än det nuvarande målet på 40 %. I klimatmålsplanen anges också nödvändiga åtgärder inom alla ekonomiska sektorer, inbegripet en översyn av de viktigaste lagstiftningsinstrumenten för att uppnå den ökade ambitionsnivån och fullgöra åtagandet från meddelandet om den europeiska gröna given[4] om att lägga fram en övergripande plan för att öka Europeiska unionens mål för 2030 till 55 % på ett ansvarsfullt sätt. Klimatmålsplanen ligger också i linje med Parisavtalets mål att hålla den globala temperaturökningen långt under 2 °C och att sträva efter att hålla den till 1,5 °C. I december 2020 godkände Europeiska rådet ett bindande EU-mål om en inhemsk nettominskning på minst 55 % av växthusgasutsläpp senast 2030 jämfört med 1990[5]. Europeiska rådet konstaterade att klimatambitionerna behövde höjas på ett sätt som kommer att driva på en hållbar ekonomisk tillväxt, skapa arbetstillfällen av hög kvalitet, medföra hälso- och miljövinster för unionsmedborgarna samt bidra till EU-ekonomins långsiktiga globala konkurrenskraft genom att främja innovation i grön teknik. Den 22 april 2021 nådde Europaparlamentet och rådet en preliminär politisk överenskommelse om att minska växthusgasutsläppen med minst 55 % senast 2030. Denna utgör åtgärdsramen för att minska utsläppen av växthusgaser under de kommande årtiondena, men måste genomföras genom särskild lagstiftning för att säkerställa att dessa minskningar sker. Prognoserna visar att med ett fullständigt genomförande av den nuvarande politiken skulle minskningen av utsläppen av växthusgaser 2030 uppgå till omkring 45 % jämfört med 1990 års nivåer, om utsläpp och

---

1 Den europeiska gröna given, COM(2019) 640 final).

2 Bilaga till meddelandet om den europeiska gröna given, sida 2.

3 MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN Höjning av Europas klimatambition för 2030 Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare, COM/2020/562 final.

4 MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA RÅDET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN Den europeiska gröna given, COM/2019/640 final.

5 https://www.consilium.europa.eu/media/47342/1011-12-20-euco-conclusions-sv.pdf.

upptag genom markanvändning inte räknas med, och omkring 47 % när detta räknas med. I klimatmålsplanen för 2030 beskrivs därför en rad åtgärder inom alla ekonomiska sektorer och ändringar av de viktigaste lagstiftningsinstrumenten som krävs för att klara denna höjda ambitionsnivå.

För att uppnå detta aviserade Europeiska kommissionen i sitt arbetsprogram för 2021[6] ett 55 %-paket för att minska utsläppen av växthusgaser med minst 55 % senast 2030 och för att göra Europeiska unionen klimatneutral senast 2050. Paketet omfattar en rad politikområden, bland annat energieffektivitet, förnybar energi, markanvändning, energibeskattning, ansvarsfördelning och utsläppshandel.

Energieffektivitet är ett nyckelområde för åtgärder, eftersom en fullständig utfasning av fossila bränslen i unionens ekonomi inte kan uppnås utan energieffektivitet[7]. Energieffektivitetsdirektivet har lett till unionens nuvarande energieffektivitetspolitik för att ta vara på de kostnadseffektiva energisparmöjligheterna. I december 2018 ändrades energieffektivitetsdirektivet som en del av paketet ”Ren energi för alla i EU”, för att i synnerhet inkludera ett nytt överordnade energieffektivitetsmål för unionen för 2030 på minst 32,5 % (jämfört med energianvändningsprognosen för 2030) och för att utvidga och stärka energisparkravet efter 2020.

Även om energieffektivitetsmålet för 2020 kan ha uppnåtts på grund av de exceptionella omständigheter som följt av covid-19-pandemin, når inte summan av medlemsstaternas nationella bidrag i de nationella energiklimatplanerna upp till unionens ambitionsnivå på 32,5 % år 2030. Medlemsstaternas kollektiva bidrag skulle minska den slutliga energianvändningen med 29,4 % och primärenergianvändningen med 29,7 % jämfört med referensscenariot för 2030 enligt 2007 års prognoser. Detta skulle innebära ett kollektivt underskott på 2,8 procentenheter för primärenergianvändning och 3,1 procentenheter för den slutliga energianvändningen för EU27. Denna skillnad påverkar också nivån på de insatser som krävs för att uppnå den högre ambitionsnivån för energieffektivitetsmålen. I konsekvensbedömningen av klimatmålsplanen dras slutsatsen att det är osannolikt att de nödvändiga högre energieffektivitetsnivåerna skulle uppnås enbart genom marknadskrafterna, den nuvarande marknadsorganisationen och den tekniska utvecklingen, vilket innebär att ytterligare insatser behövs. Enligt den konsekvensbedömning[8] som åtföljer detta direktiv måste energieffektivitetsförbättringarna öka avsevärt från den nuvarande ambitionsnivån på 32,5 %.

Den högre ambitionsnivån innebär att främjandet av energieffektivitetsåtgärder, där detta är kostnadseffektivt, måste öka inom alla delar av energisystemet och inom alla berörda sektorer där verksamheten påverkar efterfrågan på energi, såsom transportsektorn, vattensektorn och jordbrukssektorn. Det är särskilt viktigt att ta itu med kopplingen mellan vatten och energi, eftersom behovet av vatten och energi ökar, eller på grund av ett ökande tryck på vattenresurserna till följd av klimatförändringarna.

---

6 COM/2020/690 final.

7 Meddelande: En ren jord åt alla – En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi (COM/2018/773 final), som omfattar en analys av energieffektivitetens roll som nödvändig förutsättning för alla scenarion för utfasning av fossila bränslen.

8 SWD(2021) 623.

Energieffektivitetsdirektivet är ett viktigt steg i riktning mot klimatneutralitet senast 2050, där energieffektivitet ska behandlas som en energikälla i sig. Energieffektivitetens centrala roll stöds av principen om energieffektivitet först. Denna erkänns som en riktlinje för unionens energipolitik och bör beaktas i alla sektorer, även utanför energisystemet, och på alla nivåer, inklusive i finanssektorn. Energieffektivitetslösningar bör betraktas som förstahandsalternativet i samband med alla planerings- och investeringsbeslut när nya regler fastställs för försörjningssidan och andra politikområden. Principen har erkänts som ett centralt inslag i strategin för integrering av energisektorn[9].

Potentialen för energibesparingar är fortfarande stor inom alla sektorer, men det finns särskilda utmaningar när det gäller transporter, i och med att transportsektorn står för 30 % av den slutliga energianvändningen, och byggnader, eftersom 75 % av unionens byggnadsbestånd har låg energiprestanda. En annan viktig sektor som får allt mer uppmärksamhet är sektorn för informations- och kommunikationsteknik (IKT), som står för 5–9 % av världens totala elanvändning och mer än 2 % av alla utsläpp. År 2018 hade datacentralerna i EU en energianvändning på 76,8 TWh. Denna siffra väntas öka till 98,5 TWh 2030, vilket är en ökning på 28 %. Denna ökning i absoluta tal kan även iakttas i relativa tal: Datacentralerna i EU stod för 2,7 % av efterfrågan på el 2018 och kommer att stå för 3,21 % 2030 om utvecklingen fortsätter enligt samma bana[10]. Europas digitala strategi[11] har redan lyft fram behovet av mycket energieffektiva och hållbara datacentraler och transparensåtgärder för telekomoperatörer gällande deras miljöpåverkan.

Den offentliga sektorn är en viktig ekonomisk aktör i sig och svarar för omkring 5–10 % av unionens totala slutliga energiförbrukning[12]. Totalt uppskattas unionens andel av de offentliga upphandlingskontrakt som kan hänföras till centrala statliga organ till omkring 16 %. På medlemsstatsnivå varierar detta mellan 5 % och 86 %[13]. Offentliga byggnader beräknas använda omkring 2 % av unionens slutliga energianvändning. Det finns fortfarande potential för kostnadseffektiva besparingar inom hela den offentliga sektorn, både när det gäller renovering och energiförvaltning av befintliga byggnader samt framtida upphandling av energieffektiva byggnader, produkter och tjänster.

Industrin är en av de sektorer som har uppnått betydande energieffektivitetsförbättringar under det senaste årtiondet. Det finns dock fortfarande potential för kostnadseffektiva besparingar[14]. Värme- och kylsektorn förbrukar hälften av unionens slutliga energianvändning, vilket gör den till den största sektorn för slutanvändning av energi. Det finns fortfarande stora möjligheter att minska energianvändningen inom denna sektor, samtidigt som man uppnår de temperaturer som behövs[15]. Uppvärmning och kylning spelar

---

9 COM/2020/299 final.

10 https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/energy-efficient-cloud-computing-technologies-and-policies-eco-friendly-cloud-market

11 Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén – Att forma EU:s digitala framtid (COM(2020) 67 final).

12 SWD(2021) 623, avsnitt 2.2.2.

13 Evaluation of Articles 6 and 7 of the Energy Efficiency Directive (2012/27/EU) (SWD(2016)403 final (ej översatt till svenska). https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/3_en_autre_document_travail_service_part1_v3.pdf).

14 SWD(2021) 623, bilaga H.

15 SWD(2021) 623, avsnitt 2.2.2.

därför en avgörande roll för unionens ambition att övergå till en ren och koldioxidneutral ekonomi senast 2050. En stor del av arbetet behövs när det gäller bättre isolering av byggnader, men det finns också potential när det gäller ett effektivare tillhandahållande av den värme eller kyla som behövs[16]. Energiförlusterna vid omvandling, överföring och distribution av energi kan vara betydande[17]. Avsaknaden av gemensamma metoder och rapporter gör det svårt att jämföra nät eller operatörer eller riktmärka resultat. Det finns i själva verket ingen enhetlig definition av energiförlust inom unionen, vilket leder till undermålig datakvalitet, vilket måste åtgärdas.

Hushållssektorn står för omkring en fjärdedel av den totala slutliga energiförbrukningen i unionen. Konsumenternas och medborgarnas beteende har en viktig inverkan på denna energiförbrukning, och energieffektivitetsdirektivet innehåller flera bestämmelser som stöder medborgarnas och konsumenternas egenmakt. Bristen på fokus på konsumentbeteende och konsumentinflytande när det gäller att främja energieffektivitet, särskilt på mer lokal nivå, leder till otillräckliga incitament för konsumenterna att genomföra energieffektivitetsförbättringar och att ta itu med de höga initialkostnaderna och problemet med delade incitament[18].

Även om energieffektivitetsdirektivet redan ger medlemsstaterna incitament att ta itu med energifattigdomen, har covid-19-krisen visat hur brådskande det är att ta itu med energifattigdomen om unionen ska kunna skapa ett socialt Europa, i enlighet med det gemensamma sociala åtagandet från Porto[19], som tillgodoser alla medborgares behov genom att göra det möjligt för dem att spela en aktiv roll i den gröna omställningen, samtidigt som de negativa effekterna mildras och ingen lämnas utanför. Andelen energifattigdom i medlemsstaterna kommer att stå i fokus, eftersom fler européer kan komma att kämpa för att ha råd med tillgång till nödvändig energi, särskilt i och med stigande energikostnader och den stigande arbetslösheten. Även medelinkomsthushåll löper ökad risk att drabbas av energifattigdom inom den närmaste framtiden, eftersom de flesta hushåll som drabbas av energifattigdom redan i dag är (lägre) medelinkomsthushåll. Energieffektivitet har identifierats som den effektivaste lösningen för att minska energifattigdomen och övervinna vissa potentiella negativa fördelningseffekter av prissättningsåtgärder.[20] I enlighet med kraven i den europeiska gröna given kommer energieffektivitetsdirektivet tillsammans med de andra initiativen inom ramen för 55 %-paketet, särskilt den sociala klimatfonden, att ta itu med den dubbla utmaningen och omvandla både klimatmässiga och sociala behov till möjligheter.

I detta sammanhang kommer ändringarna att bidra till att stärka energieffektivitetsdirektivet för att bättre åtgärda återstående marknadshinder och marknadsmisslyckanden genom att beakta bredare mål i den europeiska gröna given som syftar till att inte lämna någon utanför och skapa en hållbar ekonomi. Förslaget kommer således att stärka de olika bestämmelserna i energieffektivitetsdirektivet för att säkerställa att det på bästa sätt bidrar till det högre klimatmålet med en ambitionsnivå på minst 55 % minskning av växthusgasutsläppen fram till 2030, i enlighet med klimatmålsplanen.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

16 En EU-strategi för uppvärmning och kylning, COM(2016) 051 final.

17 Se t.ex.: 2nd CEER Report on Power Losses, Council of European Energy Regulators, 2020. (ej översatt till svenska)

18 SWD(2021) 623, avsnitt 2.2.2.

19 https://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2021/05/08/the-porto-declaration/

20 SWD(2021) 623, avsnitt 2.2.2 och bilaga L.

Detta förslag ingår i en bredare politisk ram för energieffektivitetspolitik som omfattar energieffektivitetspotentialen inom specifika politikområden, inklusive byggnader (direktiv 2010/31/EG[21] (*direktivet om byggnaders energiprestanda*)), produkter (direktiv 2009/125/EG, förordning (EU) 2017/1369 och förordning (EU) 2020/740[22]) och styrningsförordningen (EU) 2018/1999. Dessa politiska strategier har en mycket stor betydelse för uppnåendet av energibesparingar när produkter byts ut eller byggnader uppförs eller renoveras[23]. Förslaget är förenligt med förslaget till översyn av direktivet om förnybar energi[2425].

I detta förslag till en omarbetning av energieffektivitetsdirektivet fastställs en ram för andra energieffektivitetsåtgärder genom angivelse av energieffektivitetsmålen och de viktigaste sektorsövergripande åtgärderna samt mer specifika åtgärder. Förslaget inriktar sig på energibesparingar i den offentliga sektorn, bland annat genom skyldigheter att årligen renovera offentliga byggnader och att beakta energieffektivitet vid upphandling av varor, tjänster, byggentreprenader och byggnader. Denna särskilda inriktning på offentliga byggnader kompletterar energiprestandadirektivet, som fastställer standarder och särskilda tekniska skyldigheter för byggnader. Den offentliga sektorn betjänar befolkningen i stort, inbegripet utsatta kunder och de som riskerar energifattigdom, och ser därmed till att ingen lämnas utanför i linje med målen för den europeiska gröna given. Den särskilda inriktningen på den offentliga sektorn i energieffektivitetsdirektivet är avgörande för att den ska kunna vara ett gott exempel när det gäller att främja energieffektivitet. Kommissionen har inlett översynen av energiprestandadirektivet i syfte att lägga fram ett förslag i slutet av 2021. Även om det för närvarande inte är möjligt att föregripa resultatet av denna översyn, respekterar detta förslag energiprestandadirektivets särskilda roll när det gäller att fastställa kostnadsoptimala krav på energiprestanda, samtidigt som det stärker bestämmelserna i energieffektivitetsdirektivet om offentliga organs roll som förebild, särskilt när det gäller byggnader (artikel 5 och artikel 6), och offentlig upphandling (artikel 7), och utgör den nödvändiga övergripande ramen för åtgärder.

Energieffektivitetsdirektivet fastställer ramen för planeringen av uppvärmning och kylning i syfte att kartlägga medlemsstaternas energieffektivitet och potential för förnybar energi. Det innehåller också bestämmelser om övervakning av politik och åtgärder för att utnyttja denna potential. Dessa strategier och åtgärder stöder direkt uppfyllande av målet om förnybar energi i det mål för värme- och kylsektorn som anges i artikel 24 i direktivet om förnybar energi. Till exempel skulle en reviderad definition av ett effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla (artikel 2.42 i energieffektivitetsdirektivet) direkt främja utbyggnaden av förnybar energi

---

21 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EG av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda.

22 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/740 av den 25 maj 2020 om märkning av däck med avseende på drivmedelseffektivitet och andra parametrar.

23 Genomförandet av produktöversyner inom ramen för arbetsplanen för ekodesign för 2020–2024 och handlingsplanen för ”renoveringsvågen” kommer, tillsammans med översynen av direktivet om byggnaders energiprestanda, i hög grad att bidra till energieffektivitetsmålet för 2030 ska kunna uppnås.

24 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, PE/48/2018/REV/1 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

25 SWD(2021) 623, bilaga M.

inom fjärrvärme och fjärrkyla. Omvänt skulle dessa delmål bidra till att energieffektivitetsmålen i energieffektivitetsdirektivet uppnås.

Dessutom kommer planeringsåtgärderna för värme- och kylsektorn inom ramen för energieffektivitetsdirektivet att synkroniseras med tidsplanen för de nationella energi- och klimatplanerna. Detta underlättar större samstämmighet mellan de nationella energi- och klimatplanerna, de övergripande bedömningarna och bedömningarna av potentialen hos energi från förnybara energikällor samt användningen av spillvärme och spillkyla inom värme- och kylsektorn i enlighet med artikel 15.7 i direktivet om förnybar energi.

Närmare uppgifter om rapporteringen vad gäller olika bestämmelser i energieffektivitetsdirektivet fastställs i styrningsförordningen (förordning (EU) 2018/1999[26]). Enligt denna förordning ska varje medlemsstat upprätta en tioårig integrerad nationell energi- och klimatplan för 2021–2030, där medlemsstaten bland annat anger hur den avser att bidra till energieffektivitetsmålet för 2030. Styrningsförordningen innehåller också särskilda krav för fastställande av energieffektivitetsmål, rapporteringsskyldigheter, övervakning av framsteg och korrigerande åtgärder som ska vidtas vid otillräckliga ambitioner och framsteg. Effekterna av ändringarna i detta direktiv kommer att behöva analyseras, vilket kan kräva en senare ändring av styrningsförordningen för att säkerställa samstämmighet mellan de två rättsakterna. Nya bestämmelser, i första hand kopplade till fastställandet av nationella vägledande bidrag, mekanismer för att täcka skillnader samt rapporteringsskyldigheter, bör överföras och anpassas till styrningsförordningen, när denna har ändrats, för att undvika överlappande krav. Några av bestämmelserna styrningsförordningen kan också behöva omprövas mot bakgrund av de förändringar som föreslås i detta direktiv.

Energieffektivitetsdirektivet samverkar med annan lagstiftning om energieffektivitet, dvs. direktivet om byggnaders energiprestanda, unionens ekodesigndirektiv och unionens förordningar om energi- och däckmärkning[27]. Dessa instrument fastställer minimistandarder för prestanda men kräver varken att ersättningstakten eller val av mer effektiva resultat över miniminivån påskyndas. De viktigaste mekanismer som står till medlemsstaternas förfogande för att de ska kunna öka sina energibesparingar över de naturliga nivåerna för att uppfylla kraven i energieffektivitetsdirektivet är att stimulera utbyte av energiineffektiva enheter och stimulera effektivare val. Varje instrument behandlar olika energieffektivitetsaspekter, samtidigt som de i slutändan leder till samma mål, dvs. att förbättra energieffektiviteten och uppnå unionens övergripande energieffektivitetsmål. På andra områden kompletterar energieffektivitetsdirektivet annan lagstiftning för att öka inriktningen på energieffektivitet och därmed öka den totala mängden energibesparingar, till exempel vad gäller åtgärder för offentlig upphandling, energinät samt uppvärmning och kylning.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Ändringar av energieffektivitetsdirektivets policystruktur samverkar med befintliga och planerade styrmedel och åtgärder, inklusive prissättningsmekanismer och andra mekanismer och åtgärder. Energieffektivitetsdirektivet, som behandlar befintliga marknadshinder för

---

[26] EUT L 328, 21.12.2018, s. 1.
[27] SWD(2021) 623, bilaga M.

energieffektiviteten, går hand i hand med införandet av handel med utsläppsrätter för bränslen som används i byggnader, vilket kommer att förkorta återbetalningstiden för investeringar i energieffektivitet och stärka affärsnyttan för energieffektivitetsåtgärder i hela unionen. Klimatmålsplanen visade att det behövs en blandning av lagstiftningsåtgärder och koldioxidprissättning för att åstadkomma den mest kostnadseffektiva vägen mot att uppnå en 55-procentig minskning av växthusgasutsläppen. Att hitta en balans mellan koldioxidprissättning och lagstiftningsåtgärder är avgörande för att uppnå det höjda klimatmålet på ett kostnadseffektivt sätt, samtidigt som man begränsar eventuella effekter av koldioxidkostnader som förs vidare, särskilt för utsatta kunder och slutanvändare. Samtidigt kommer handeln med utsläppsrätter att generera ytterligare intäkter från auktionerna för utsläppsrätter som kan omfördelas mellan medlemsstaterna och inom medlemsstaterna för att hjälpa utsatta och energifattiga slutanvändare att betala sina räkningar och att genomföra byggnadsrenoveringar.

I 55 %-paketet samlas de relevanta politiska instrument som kan bidra till att uppnå målet att minska växthusgasutsläppen med 55 % och som syftar till att göra detta på ett konsekvent och proportionerligt sätt bland andra relevanta förordningar och direktiv. Detta gäller särskilt energieffektivitetsdirektivet; direktivet om förnybar energi; EU:s system för handel med utsläppsrätter; förordningen om ansvarsfördelning; förordningen om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk; energiskattedirektivet samt förordningen för normer för koldioxidutsläpp för fordon. Samstämmigheten mellan de olika initiativen i 55 %-paketet erkändes som avgörande för att säkerställa att paketets olika politiska instrument, däribland energieffektivitetsdirektivet, bidrar till att det högre klimatmålet på 55 % uppnås på ett så effektivt sätt som möjligt. Dessa EU-strategier bidrar till att energieffektivitetsdirektivets målsättningar uppnås, särskilt när det gäller energieffektivitetsmålet. De mål och åtgärder som fastställs i energieffektivitetsdirektivet kommer att säkerställa effektivare beröringspunkter och synergieffekter med unionens övriga politikområden[28].

Energieffektivitetsdirektivet har viktiga beröringspunkter med direktivet om förnybar energi, särskilt när det gäller uppvärmning och kylning, eftersom båda också bidrar till att uppnå målen med strategin för integrering av energisektorn. Energieffektivitetsdirektivet tillhandahåller en förstärkt planeringsram när det gäller att identifiera energieffektivitet och potential för förnybar energi inom uppvärmning och kylning, och kräver att medlemsstaterna genomför strategier och åtgärder för att utnyttja denna potential. Dessa strategier och åtgärder stöder direkt uppnåendet av målet för förnybar energi inom värme- och kylsektorn som anges i artikel 23 i direktivet om förnybar energi. Likaså bidrar dessa mål till uppnåendet av energieffektivitetsmålen i artikel 23 i energieffektivitetsdirektivet och hela energieffektivitetsdirektivet.

I EU:s utsläppshandelssystem fastställs ett tak för utsläpp av växthusgaser, som sänks med tiden. I förordningen om ansvarsfördelning fastställs för medlemsstater bindande årliga utsläppsmål vilka är inriktade på utsläpp av växthusgaser från sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, däribland byggnader, transporter och jordbruk. Förordningen om ansvarsfördelning driver på efterlevnaden av energieffektivitetsdirektivet, särskilt energisparkravet. Kravet på additionalitet inom ramen av energisparkravet ger medlemsstaterna incitament att genomföra nationella strategier och åtgärder som överskrider de minimikrav på energiprestanda som fastställts på unionsnivå (t.ex. strängare nationella

[28] SWD(2021) 623, bilaga M.

byggnormer och program som främjar högre klasser av apparater). Prissättningsåtgärder såsom EU:s utsläppshandelssystem[29] och energiskattedirektivet[30] gör investeringar i energieffektivitet mer ekonomiskt attraktiva men löser inte de marknadshinder som leder till en suboptimal investeringsnivå. De kompletterar därför lagstiftningen om energieffektivitet men ersätter den inte.

Innan alla åtgärder och mål som föreslås i 55 %-paketet får full verkan och lösgör Europas medborgare från beroendet av fossila bränslen och ökade energikostnader, kan vissa åtgärder under övergångsperioden leda till betydande fördelningseffekter. Utvidgningen av EU:s utsläppshandelssystem till byggnads- och transportsektorerna förväntas leda till ökade energipriser, eftersom bränsleleverantörer sannolikt kommer att föra över koldioxidkostnaderna på konsumenterna, och kan därmed påverka utsatta kunder och slutanvändare som är beroende av fossila bränslen eller människor som riskerar att drabbas av energifattigdom. Riktade åtgärder kommer underlätta övergången både på EU-nivå och på nationell nivå. I 55 %-paketet föreslås särskilda åtgärder inom ramen för energieffektivitetsdirektivet, och ett nytt finansieringsinstrument baserat på intäkterna från det nya utsläppshandelssystemet, för att begränsa effekterna av de högre kostnader för konsumenter som följer av införandet av ett koldioxidpris inom vägtransport- och byggsektorerna. Det är viktigt att se till att investeringar i energieffektivitet används för de mest utsatta i våra samhällen. Stödåtgärder för att stärka energisparkravet och stärka och skydda utsatta kunder, hushåll som påverkas av eller riskerar energifattigdom och, i tillämpliga fall, personer som bor i subventionerade bostäder, kan bidra till att begränsa dessa effekter. En kombinerad effekt av de föreslagna åtgärderna inom ramen för energieffektivitetsdirektivet och det nya finansieringsverktyget baserat på intäkterna från handeln med utsläppsrätter i de nya sektorerna kommer att bidra till att hantera eventuella negativa sociala effekter på ett effektivt sätt och i en anda av solidaritet. Intäkter från EU:s utsläppshandelssystem, inbegripet från handel med utsläppsrätter i de nya sektorerna, kommer också att förbli tillgängliga för medlemsstaterna så att de ska kunna finansiera åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, fjärrvärmesystem och isolering, eller kunna ge ekonomiskt stöd till låg- och medelinkomsthushåll.

För att hantera de sociala konsekvenserna av utsläppshandeln för de två nya sektorerna byggnader och vägtransporter inrättas en social klimatfond (*fonden*). För att säkerställa att unionens budget kan klara de ytterligare utgifterna för fonden lägger kommissionen parallellt med denna fondförordning fram förslag om ändring av både förordningen om den fleråriga budgetramen för 2021–2027 och rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 (*beslutet om egna medel*). En del av intäkterna från handeln med utsläppsrätter för vägtransporter och byggnader kommer att tillfalla unionens budget. Fonden bör tillhandahålla finansiering till medlemsstaterna för att stödja dessas åtgärder och investeringar avsedda att öka energieffektivitet i byggnader, genomföra energieffektivitetsförbättringar, renovera byggnader och att minska koldioxidutsläppen från uppvärmning och kylning av byggnader, inbegripet integrering av energiproduktion från förnybara energikällor och finansiering av utsläppsfri och utsläppssnål mobilitet. Medlemsstaterna skulle också kunna överväga tillfälligt direktstöd

[29] Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG.

[30] Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51).

till utsatta hushåll vid sidan av investeringar som påskyndar ytterligare strukturella förändringar.

I linje med renoveringsstrategin ingår dessutom unionens finansieringsstöd till investeringar i energieffektivitet och renovering av byggnader, som kommer att bidra till att åtgärda eller förebygga energifattigdom, i ett antal nya och befintliga program inom den fleråriga budgetramen och Next Generation EU.

En annan viktig finansieringskälla för investeringar i energieffektivitet tillhandahålls genom faciliteten för återhämtning och resiliens, som kommer att ge medlemsstaterna totalt 672,5 miljarder euro i bidrag och lån. Inom ramen för det övergripande målet om att 37 % av medlen från faciliteten för återhämtning och resiliens ska avsättas för klimatåtgärder planerar medlemsstaterna att spendera betydande belopp på investeringar i renovering av byggnader, i linje med Europeiska kommissionens riktlinjer, särskilt inriktade på de byggnader som har sämst energiprestanda och energifattiga hushåll.

Sammanhållningsfonderna kommer, inom ramen för det övergripande klimatmålet på 30 % och genom den tematiska koncentrationen på det politiska mål 2, att fortsätta att anslå en betydande andel av unionens budget till investeringar i energieffektivitet och renovering av byggnader, medan InvestEU, genom de särskilda finansieringsinstrumenten och tekniskt stöd, särskilt Elena, kommer att mobilisera privata och offentliga investeringar i stor skala i medlemsstaterna.

Fonden för en rättvis omställning, med en total budget på 17,5 miljarder euro, kommer att inriktas på att minska de sociala och ekonomiska kostnaderna till följd av omställningen till en klimatneutral ekonomi, bland annat genom investeringar i energieffektivitet och renovering av byggnader som kommer att ha den dubbla fördelen av att de skapar lokala arbetstillfällen och tar itu med energifattigdomen på ett hållbart sätt.

Slutligen kommer de centralt förvaltade programmen som Life eller Horisont Europa att ha finansieringsprioriteringar som stöder en rättvis och grön omställning, i linje med de särskilda programmens mål och deras karaktär, dvs. som syftar till teknik- och marknadsinnovation och utveckling av bästa praxis för genomförandet av energieffektivitetspolitiken. I EU:s lagstiftning om koldioxidutsläpp från vägfordon krävs att tillverkarna minskar koldioxidutsläppen från avgasrören i det nya bilbeståndet från den fordonsmix som de säljer. Bestämmelser har införts för tunga fordon och för personbilar och lätta nyttofordon[31]. Dessa föreskrifter innebär att tillverkarna antingen måste använda teknik för att förbättra fordonens energieffektivitet (t.ex. genom att minska deras aerodynamiska motstånd, rullmotstånd eller framdrivningseffektivitet) eller genom att använda en energikälla som genererar mindre koldioxidutsläpp. Genom att byta till helt elektriska drivsystem undviks energiförluster från förbränningsmotorer och detta leder till en bråkdel av den slutliga energianvändningen per km. Minskad energianvändning inom transportsektorn till följd av lagstiftningen om fordons koldioxidutsläpp återspeglas i kvantifieringen av EU:s övergripande energieffektivitetsmål. Energieffektivitetsdirektivet kommer att skapa synergieffekter med åtgärderna i strategin för hållbar och smart mobilitet. Direktivet kommer att uppmuntra till införande av energieffektivitetsåtgärder inom transportsektorn samtidigt som det ger medlemsstaterna full

[31] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/631 av den 17 april 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp för nya personbilar och för nya lätta nyttofordon

flexibilitet och bestämmanderätt när det gäller valet av åtgärder för att minska energianvändningen inom transport. Handlingsplanen för den cirkulära ekonomin kompletterar också energieffektivitetsdirektivet. Utformning av produkter och infrastrukturer för längre livslängd, eller återanvändning och återvinning av råvaror, leder till lägre energiförbrukning och lägre utsläpp av växthusgaser under produkters och infrastrukturers livscykel. Renoveringsvågen lägger fokus på att se till att Europas byggnader är mer energieffektiva, mindre koldioxidintensiva under hela sin livscykel och mer hållbara. Principerna om cirkulär ekonomi kan bidra till att minska föroreningar och materialrelaterade växthusgasutsläpp i samband med renovering av byggnader.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundas på artikel 194.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som utgör den rättsliga grunden för bestämmelser om energi. De föreslagna åtgärderna syftar till att förbättra energieffektiviteten inom alla sektorer och genom hela energikedjan och bidrar således till att uppnå ett av de mål som anges i artikel 194, nämligen att främja energieffektivitet och energibesparingar i enlighet med artikel 194.1 c. Eftersom fördraget innehåller en särskild energirelaterad rättslig grund är det lämpligt att använda den.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Subsidiaritetsprincipen berörs av detta förslag eftersom unionen inte har exklusiva befogenheter vad gäller energipolitiken. Förslaget bygger på energieffektivitetens växande betydelse som politisk och ekonomisk utmaning och dess nära samband med politikområdena trygg energiförsörjning, klimatförändring, den inre marknaden och ekonomisk och social utveckling.

Behovet av EU-åtgärder

EU-åtgärder är alltså motiverade av subsidiaritetsskäl i enlighet med artikel 191 i EUF-fördraget, eftersom samordning på europeisk nivå ökar energitryggheten samt miljö- och klimatfördelarna. De underliggande problem som orsakar en brist på energibesparingar (jämfört med den optimala nivån ur samhällets perspektiv) är desamma i hela EU och förekommer överallt[32].

Det krävs åtgärder på unionsnivå för att säkerställa att medlemsstaterna bidrar till det bindande energieffektivitetsmålet på EU-nivå och att detta mål uppnås gemensamt och kostnadseffektivt. Medlemsstaterna är skyldiga att fastställa sina egna ambitionsnivåer, inklusive utvecklingsbanor som motsvarar nationella omständigheter och sammanhang. Instrumentets karaktär och det faktum att energieffektivitetsmålet inte är bindande på nationell nivå följer subsidiaritetsprincipen. Genom att ta hänsyn till nationell kontext och nationella särdrag kommer medlemsstaterna att behålla samma flexibilitet när det gäller att välja sin policymix, sina sektorer och strategin för att uppnå de energibesparingar som krävs senast 2030.

[32] SWD(2021) 623, avsnitt 2.

Med tanke på det högre klimatmålet kommer unionens åtgärder att komplettera och stärka nationella och lokala åtgärder för att öka insatserna för energieffektivitet. I styrningsförordningen föreskrivs redan en skyldighet för kommissionen att agera om medlemsstaterna har bristande ambitioner att uppnå unionens mål, vilket innebär ett formellt erkännande av den viktiga roll som unionens åtgärder spelar i detta sammanhang, och EU-åtgärder är därför motiverade av subsidiaritetsskäl i enlighet med artikel 191 i EUF-fördraget.

De underliggande problem som orsakar en brist på energibesparingar (jämfört med den optimala nivån ur samhällets perspektiv) är desamma i hela EU och förekommer överallt. Med tanke på de externa kostnaderna för energiförbrukning (t.ex. växthusgasutsläpp, luftföroreningar och energitrygghet) kommer åtgärder för att öka energieffektiviteten och minska energiförbrukningen sannolikt att leda till fördelar bortom nationell gränser. När det gäller gränsöverskridande problem är det osannolikt att åtgärder från medlemsstaternas sida leder till optimala resultat. Vid förekomsten av ett högre klimatmål, vilket kräver ett högre energieffektivitetsmål, måste unionens åtgärder komplettera och förstärka nationella och lokala åtgärder.

Dessutom följer instrumentets karaktär och det faktum att energieffektivitetsmålet inte är bindande på nationell nivå subsidiaritetsprincipen. Medlemsstaterna behåller samma flexibilitet när det gäller att välja sin policymix, sina sektorer och strategin för att uppnå de energibesparingar som krävs senast 2030 och kan ta hänsyn till sin nationella kontext och sina nationella särdrag. Energi är dock ett politikområde med stora investeringsbehov.

En samordnad strategi på unionsnivå kan skapa förtroende, tillförlitlighet och kontinuitet, vilket ökar sannolikheten för att olika aktörer investerar och engagerar sig. Strategier på unionsnivå kan också skapa en rättvis övergång för länder och regioner med ekonomier som i hög grad kan påverkas av förändringar i industristrukturen eller sysselsättningen till följd av energiomställningen mot utfasning av fossila bränslen.

Samordnade åtgärder på unionsnivå gör det dessutom möjligt att ta större hänsyn till medlemsstaternas olika förmåga att agera. En extern kostnad uppstår när tillverkningen eller konsumtionen av en vara eller tjänst medför en kostnad (negativ effekt) för en tredje part.

EU-mervärde

Energieffektivitetspolitiken är en viktig mekanism för att minska utsläppen av växthusgaser och bidrar till miljömässiga, ekonomiska och sociala fördelar såsom bättre luftkvalitet, lägre energiräkningar och bättre hälsa. Unionens energi- och klimatmål för 2030 är gemensamma mål. I detta avseende har en samordnad unionspolitik större chans att omvandla unionen till en klimatneutral kontinent senast 2050. En gemensam strategi är det effektivaste sättet att se till att internationella åtaganden fullgörs.

Konkreta åtgärder för att minska energiförbrukningen måste vidtas på medlemsstatsnivå. Det behövs dock en effektiv ram för dessa åtgärder på unionsnivå. En samordnad och harmoniserad strategi på unionsnivå kommer att möjliggöra och stärka medlemsstaternas åtgärder och säkerställa de fyra grundläggande friheterna. En gemensam EU-strategi kommer, till exempel, att bidra till att skapa större marknader för europeiska leverantörer, arbetstagare och varor och säkerställa att samma skyldigheter och regler är tillämpliga. Detta kommer att skydda och öka konkurrensen. En gemensam strategi på unionsnivå kommer att göra det möjligt för konsumenterna att åtnjuta samma grundläggande rättigheter och få jämförbar och igenkännbar information i hela unionen. En gemensam unionsstrategi för energieffektivitet kommer att göra det möjligt att ta itu med specifika gemensamma utmaningar såsom behovet av att minska energifattigdomen.

Erfarenheterna från genomförandet av energieffektivitetsdirektivet har visat att en gemensam unionsram är socialt rättvis, minskar kostnaderna, ökar fördelarna med den inre marknaden och gör det möjligt för nationella beslutsfattare att lära av varandra. Energieffektivitetsdirektivet kompletterar och katalyserar effektivt andra nationella åtgärder och unionsåtgärder. Strategier som antas på unionsnivå återspeglar det nära sambandet mellan politikområdena klimatförändringar, försörjningstrygghet, hållbarhet, miljö, den inre marknaden samt social och ekonomisk utveckling. Effekterna på den inre marknaden när det gäller tillväxt, investeringar och skapande av arbetstillfällen kan därför beaktas när strategier och åtgärder beslutas och genomförs. Detta stöddes av arbetsgruppen för att mobilisera insatser för att uppnå EU:s energieffektivitetsmål för 2020, som efterfrågade en stark, målinriktad och gemensam energieffektivitetspolitisk ram för att locka till sig nödvändiga investeringar och säkerställa att energibesparingarna uppnås på ett rättvist sätt.

Dessutom fungerar unionens inre marknad som en stark drivkraft för kostnadseffektivitet när det gäller att uppnå minskningar av växthusgasutsläppen.

En gemensam unionsåtgärd kommer att säkerställa att målen för strategin uppnås gemensamt till lägsta möjliga kostnad. För att man ska kunna uppnå de övergripande målen gemensamt kan de samordnade åtgärderna på unionsnivå möjliggöra och öka insatserna på nationell nivå genom att säkerställa en mer harmoniserad strategi, bidra till att skapa stordriftsmarknader för europeiska leverantörer och säkerställa att de omfattas av samma skyldigheter och regler.

En ram på unionsnivå kommer också att tillhandahålla större säkerhet för investerarna. Den kommer att skapa en allmän drivkraft på hela den inre marknaden att investera i mer energieffektiva produkter av alla slag. Definitionen av unionens mål och nationella mål ger en tydlig indikation på hur stora insatser som förväntas när det gäller energieffektivitet, och hjälper till att fastställa storleken på marknaden för energieffektiva produkter och tjänster. Detta kommer att sända en signal till leverantörer och tillverkare att satsa mer på produktutvecklingen i detta avseende.

För att uppnå energieffektivitet och samtidigt ge konsumenterna egenmakt krävs meningsfull, korrekt och begriplig information om energianvändning och relaterade kostnader samt enkel tillgång till en konkurrensutsatt marknad för byggnadsmaterial (fönster, isolering osv.), värme- och kyllösningar och andra produkter som bidrar till att förbättra energieffektiviteten.

Sektorsspecifika åtgärder, till exempel inriktade på värme- och kylsektorn, behövs för att säkerställa att sektorer där den största minskningen av växthusgasutsläppen måste uppnås uppmärksammas på lämpligt vis. En harmoniserad planering säkerställer en jämförbar kvalitet på de nationella strategierna och åtgärderna. Den säkerställer också tillgång till strukturerad information om sektorsspecifika mål och planer i medlemsstaterna, vilket hjälper medlemsstaterna och marknadsaktörerna att planera sin verksamhet. När det gäller uppvärmning och kylning bidrar den till att säkerställa en tillräcklig marknad med gemensamma standarder för leverantörer av högeffektiv utrustning för fjärrvärme och kraftvärme för att sänka kostnaderna och motivera dem att förnya och förbättra sitt utbud.

Genom att agera på unionsnivå kan man komma till rätta med flera hinder för offentliga och privata investeringar och åtgärda bristen på samordning mellan olika tillståndsgivande organ på nationell nivå samt stimulera den administrativa kapaciteten för att genomföra gränsöverskridande projekt och stödordningar.

Energieffektivitetsdirektivet fastställer i huvudsak det övergripande energieffektivitetsmålet, men överlåter merparten av de åtgärder som ska vidtas för att uppnå detta mål till medlemsstaterna. Tillämpningen av principen om ”energieffektivitet först” ger medlemsstaterna flexibilitet. I energieffektivitetsdirektivet fastställs bindande

energieffektivitetsmål på unionsnivå, men inga bindande mål på nationell nivå för 2020 och 2030 fastställs. Medlemsstaterna bör fastställa sitt bidrag till det kollektiva uppnåendet av unionens energieffektivitetsmål med beaktande av den formel som anges i energieffektivitetsdirektivet. En skyldighet att uppnå en årlig minskning av energiförbrukningen i den offentliga sektorn kommer att säkerställa att den offentliga sektorn föregår med gott exempel, medan medlemsstaterna behåller full flexibilitet när det gäller valet av åtgärder för förbättrad energieffektivitet för att uppnå den minskning av slutlig energiförbrukning som krävs. Dessutom kommer energieffektivitetsdirektivet att fortsätta att tillhandahålla en årlig renoveringstakt för byggnaders golvyta. Tillämpningsområdet för denna skyldighet utvidgas till byggnader som ägs av offentliga organ på en medlemsstats territorium. Denna åtgärd ska säkerställa att medlemsstaterna fortsätter att föregå med gott exempel genom att de uppgraderar byggnaders energiprestanda inom sina behörighetsområden, samtidigt som flexibiliteten när det gäller valet av åtgärder bibehålls. Dessutom kommer energieffektivitetsdirektivet att tillhandahålla den ram som krävs för att säkerställa hög energieffektivitetsprestanda för produkter, tjänster, byggentreprenader och byggnader som köps in av offentliga organ och för att, där så är lämpligt, beakta mer övergripande hållbarhetsaspekter samt sociala, miljömässiga och cirkulära ekonomiska aspekter. Ett harmoniserat tillvägagångssätt, inbegripet beaktande av energieffektivitetsaspekter i anbudsförfaranden, kommer att bevara konkurrensen, säkerställa långsiktiga och kostnadseffektiva energibesparingar och möjliggöra fortsatta stordriftsfördelar. Energieffektivitetsdirektivet kommer att utöka energibesparingarna genom att öka besparingstakten. Medlemsstaterna bör fortsätta att uppnå nya årliga energibesparingar genom politiska åtgärder inom alla sektorer. Eftersom energisparkravet är en effektiv åtgärd för att förbättra energieffektiviteten inom olika sektorer är det också ett effektivt verktyg för att stödja medlemsstaterna när det gäller att minska energifattigdomen. Energisparkravet kommer således att innebära att medlemsstaterna måste uppnå en individuellt beräknad andel av den totala mängd energibesparingar som krävs för utsatta kunder och slutanvändare, personer som påverkas av energifattigdom och, i tillämpliga fall, personer som bor i subventionerade bostäder. En harmoniserad strategi kan bidra till en rättvis energiomställning för alla EU-medborgare. Energisparkravet ger medlemsstaterna full flexibilitet när det gäller typerna av politiska åtgärder, deras storlek, omfattning och innehåll. Energieffektivitetsdirektivet kommer att säkerställa samma nivå av grundläggande avtalsrättigheter för alla EU-medborgare när det gäller uppvärmning, kylning och varmvatten för hushållsbruk. Även om energieffektivitetsdirektivet kommer att kräva att vissa av kundernas grundläggande avtalsenliga rättigheter genomförs kommer de nationella befogenheterna inte begränsas. Det kräver också lika villkor i hela EU när det gäller konsumentinformation och medvetandehöjande åtgärder. Medlemsstaterna är skyldiga att vidta lämpliga åtgärder, men det står dem fritt att själva bestämma utformningen av sådana åtgärder. Effekterna av den ekonomiska krisen och hälsokrisen i hela unionen visar att det också krävs en harmoniserad strategi för att stärka och skydda utsatta kunder och slutanvändare samt personer som påverkas av energifattigdom.

För att säkerställa samma skyddsnivå och egenmakt krävs enligt energieffektivitetsdirektivet att åtgärder för förbättrad energieffektivitet ska genomföras och finansieras som en prioritering bland dessa människor, vilket också kommer att hjälpa medlemsstaterna att begränsa fördelningseffekterna. Expertnätverk kommer att underlätta medlemsstaternas åtgärder i detta avseende och bör inrättas i alla medlemsstater. Samtidigt som obligatoriska energibesiktningar krävs för stora företag, eftersom energibesparingarna kan vara betydande, kommer medlemsstaterna att ha kvar flexibiliteten att utveckla program för att uppmuntra små och medelstora företag att genomgå energibesiktningar. När det gäller värme- och kylsektorn behåller medlemsstaterna sin behörighet att göra en heltäckande bedömning av potentialen för

högeffektiv kraftvärme och effektiv fjärrvärme och fjärrkyla, och får bevilja undantag när det gäller återvinning av spillvärme genom högeffektiv kraftvärme eller genom försörjning till ett nät för fjärrvärme eller fjärrkyla. Energieffektivitetsdirektivet kommer att göra det möjligt för medlemsstaterna att införa åtgärder och förfaranden för att främja kraftvärmeanläggningar. För att bidra till skapandet av en inre marknad bör alla medlemsstater, nationella tillsynsmyndigheter och systemansvariga för överförings- och distributionssystem tillämpa principen om ”energieffektivitet först” och avskaffa alla hinder inom lagstiftning, teknik och andra områden för en förbättrad energieffektivitet i driften av energinät. Utvecklingen av en marknad för energitjänster för att säkerställa tillgänglighet av både tillgången och efterfrågan av energitjänster skulle förbli upp till medlemsstaternas skönsmässiga bedömning. Energieffektivitetsdirektivet skulle ge medlemsstaterna möjlighet att vidta åtgärder för att identifiera och ta itu med lagstiftningshinder och andra hinder för förbättrad energieffektivitet. Medlemsstaterna och regionerna skulle uppmuntras att fullt ut utnyttja struktur- och investeringsfonderna och andra finansieringsmöjligheter för att få till stånd investeringar i åtgärder för förbättrad energieffektivitet, minska energifattigdomen och begränsa eventuella fördelningseffekter på utsatta kunder och slutanvändare, människor som drabbats av energifattigdom och dem som bor i subventionerade bostäder.

Förslaget följer därför subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

På grundval av den åtföljande konsekvensbedömningen[33] och i enlighet med proportionalitetsprincipen går de föreslagna ändringarna på det hela taget inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå den högre ambitionsnivån för energieffektivitet med tanke på det höjda klimatmålet för 2030. När det gäller energieffektivitetsmålen står ändringarna i proportion till unionens obligatoriska ambition i linje med det höjda klimatmålet om en minskning av växthusgasutsläppen med minst 55 %, vilket föreslås i klimatmålsplanen. I flera ändringsförslag fastställs specifika mål och skyldigheter för offentliga förvaltningar där de ska uppnå energibesparingar på vissa områden – offentlig sektor och energifattigdom – som övergripande kommer att vara proportionella. När det gäller energisparkravet för den offentliga sektorn definieras offentliga organ i direktiv 2014/24/EU om offentlig upphandling (*upphandlande myndigheter*). Medlemsstaterna skulle behöva upprätta en databas med offentliga organ som omfattar deras årliga energiförbrukning. Den föreslagna skyldigheten att minska energiförbrukningen ger medlemsstaterna stor flexibilitet när det gäller var och hur energibesparingar kan uppnås. Med tanke på de kostnadsfördelar som genomförandet av besparingsåtgärder skulle medföra anses denna insats vara effektiv och inte överdriven. Förslaget syftar också till att ta itu med fördelningseffekterna av utvidgningen av handeln med utsläppsrätter till byggnader och transporter. Att fastställa definitioner och skyldigheter, särskilt när det gäller uppvärmning och kylning, skulle stå i proportion till de ytterligare energibesparingar och synergieffekter med andra instrument som skulle kunna uppnås inom denna sektor. Proportionaliteten för de ytterligare övervaknings- och rapporteringskraven beror på den balans mellan ökade kostnader och besparingar som uppnåtts tack vare en bättre förståelse av effekterna av relevanta åtgärder.

Den begränsningsnivå som åläggs här står därför i proportion till det eftersträvade målet.

---

[33] SWD(2021) 623.

- **Val av instrument**

Det instrument som valts är ett direktiv som ska genomföras av medlemsstaterna. Ett direktiv är det lämpligaste instrumentet eftersom det tydligt definierar de av unionens målsättningar som ska uppfyllas, samtidigt som det ger medlemsstaterna tillräcklig flexibilitet för att genomföra direktivet på det sätt som bäst passar för medlemsstaternas enskilda omständigheter.

Förslaget kombinerar en kodifiering och en ändring av energieffektivitetsdirektivet. Inom ”Medborgarnas Europa” fäster kommissionen stor vikt vid att unionsrätten förenklas och förtydligas så att den blir mer tillgänglig och begriplig för medborgarna och därmed ger dem nya möjligheter och tillfällen att utöva de särskilda rättigheter som de kan åberopa. Förslaget innebär en innehållsmässig ändring av energieffektivitetsdirektivet, som har ändrats flera gånger.

För att anpassa de två förfarandena, översynen och kodifieringsförfarandet, till varandra föreslår kommissionen en omarbetning av energieffektivitetsdirektivet. Omarbetningstekniken bidrar till att förenkla unionslagstiftningen genom att gör det möjligt att anta en enda lagtext som samtidigt gör den önskade ändringen, kodifierar denna ändring och tidigare ändringar med de oförändrade bestämmelserna i den tidigare rättsakten och upphäver den akten och tidigare ändringsrättsakter. Ett omarbetat direktiv är därför det lämpligaste instrumentet och ligger i linje med kommissionens åtagande enligt punkt 46 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning[34]. Den nya rättsakten kommer att ersätta och upphäva den tidigare rättsakten 2012/27/EU.

I de fall artiklarna har numrerats om framgår förhållandet mellan de gamla och nya artikelnumren av en tabell i bilaga XVI till det omarbetade direktivet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärdering av befintlig lagstiftning**[35]

Energieffektivitetsdirektivet är fortfarande relevant för att uppnå ökad energieffektivitet i unionen och bidra till ett ökat klimatmål på 55 %. Det ger också andra fördelar, såsom minskat beroende av energiimport och stimulans av innovation och konkurrenskraft. Utvärderingen har visat att det är energieffektivitetsdirektivets uppgift att se till att medlemsstaterna vidtar lämpliga åtgärder på särskilda energiförbrukningsområden. Olika studier som genomförts av kommissionen, samt uppgifter från berörda parter[36], visar att det, även med befintlig teknik, fortfarande finns betydande utrymme för investeringar i energieffektivitet och kostnadseffektiva besparingar i medlemsstaternas ekonomiska sektorer och i samhället i stort.

---

34 EUT L 123, 12 maj 2016, s.1.
35 SWD(2021) 623.
36 Se t.ex. https://www.eiif.org/sites/default/files/2020-12/EiiF_White%20paper_2020_REV.15.pdf.

Under oförändrade förhållanden, och i ännu högre grad till följd av de negativa socioekonomiska effekterna och inkomstförlusterna till följd av covid-19-krisen, skulle en stor del av denna potential för energieffektivitet och energibesparingar förbli outnyttjad, bland annat på grund av marknadsmisslyckanden och brister i lagstiftningen, som förhindrar kostnadseffektiva investeringar i energieffektivitet och energieffektivitetsåtgärder. Med tanke på den betydande energibesparingspotentialen är det nödvändigt att ytterligare främja energieffektivitetsåtgärder och undanröja fortsatta hinder för ett energieffektivt beteende, även för investeringar.

Utvärderingen visar att det verkar finnas en motvilja inom den offentliga sektorn mot att systematiskt inkludera energieffektivitetskrav i upphandling, främst på grund av inköpspriset. Det finns därför utrymme för att stärka och anpassa energieffektivitetsdirektivet så att det bidrar till att uppnå det högre klimatmålet och målen i den europeiska gröna given. Dessutom finns det en potential för att genom energieffektivitetsdirektivet bättre ta itu med socioekonomiska utmaningar såsom att skydda utsatta kunder och slutanvändare och ge dem egenmakt samt att minska energifattigdomen. När det gäller industrin visar utvärderingen att ett stort hinder sannolikt är att de flesta företag inte har den sakkunskap som krävs för att veta vilka tekniska möjligheter till energisparande som finns eller vilka ekonomiska fördelar de kan ha för företaget.

När det gäller ändamålsenlighet har energieffektivitetsdirektivet lett till förbättringar av energieffektiviteten i hela unionen tack vare dess mål (särskilt artikel 3 och artikel 5) och bindande åtgärder (särskilt artikel 7 om energisparkrav), även om framstegen med att uppnå unionens energieffektivitetsmål för 2020 inte var tillräckliga. Ett uppnående av den nivå av energieffektivitetsförbättringar som krävs är i hög grad beroende av medlemsstaternas ambition när de fastställer mål och deras insatser när de utarbetar och genomför energieffektivitetsåtgärder på nationell nivå. Även om energieffektivitetsdirektivet fastställer gränser för slutlig och primär energianvändning för unionen som helhet, och styrningsförordningen föreskriver ytterligare unionsåtgärder om målen inte uppfylls, stöder målets vägledande karaktär inte att det uppnås. Artikel 7 är fortfarande en effektiv åtgärd för att generera energibesparingar, främst inom byggnadssektorn. Den offentliga sektorns skyldigheter (artiklarna 5 och 6) har visat sig vara avgörande för att visa att statliga myndigheter föregår med gott exempel när det gäller att främja energieffektivitet genom renoveringar och offentlig upphandling. Åtgärderna genomfördes dock i begränsad omfattning, och ett antal begränsningar förhindrar att man utnyttjar energibesparingspotentialen i den offentliga sektorn. Energieffektivitetsdirektivet var också avgörande för att främja användningen av energibesiktningar i hela unionen (artikel 8). Viktiga begränsningar kvarstår dock, såsom uppföljning av besiktningar och utmaningar i samband med tillämpningen av definitionen av små och medelstora företag samt brist på krav och incitament för att införa energiledningssystem. Kraven i artikel 14 om värme och kyla, särskilt kravet på att göra heltäckande bedömningar, bidrog till att öka den övergripande betydelsen av och medvetenheten om värme och kyla i alla medlemsstater. Analysen visade dock att den övergripande effekten hade varit ganska begränsad, särskilt på grund av bristen på uppföljning av resultaten från de heltäckande bedömningar som gjorts i enlighet med artikel 14 och den omfattande användningen av undantag som tilläts. Energieffektivitetsdirektivet bidrog i hög grad till utvecklingen av energitjänstemarknader och avtal om energiprestanda (artikel 18). Det återstår dock fortfarande viktiga hinder som måste hanteras.

Generellt sett har energieffektivitetsdirektivet bidragit till att uppnå energibesparingar i unionen på ett kostnadseffektivt sätt. Flera bestämmelser har omfattats av ”villkor” (t.ex.

artiklarna 5, 6, 9–11 och 14) för åtgärder, dvs. om det är kostnadseffektivt/ekonomiskt eller tekniskt genomförbart. Detta gav medlemsstaterna stor flexibilitet att välja åtgärder. Medlemsstaterna har dock inte alltid visat hur genomförbarheten fastställdes. Det finns inga tecken på stora kostnadsskillnader mellan medlemsstaterna för de flesta bestämmelser i energieffektivitetsdirektivet, med undantag för artikel 7 (kostnaderna beror på åtgärdens utformning och omfattning).

När det gäller samstämmighet är energieffektivitetsdirektivet på det hela taget förenligt med en bredare energi- och klimatpolitik, men de ökande beröringspunkterna med förnybar energi och EU:s utsläppshandelssystem kräver en ordentlig rationalisering och en närmare granskning av minskningen av den administrativa bördan. Dessutom måste bestämmelserna i energieffektivitetsdirektivet anpassas för att stödja målen om minskade koldioxidutsläpp och nollutsläpp i samband med initiativen inom ramen för den europeiska gröna given.

När det gäller mervärdet på unionsnivå var unionens insatser avgörande för att uppnå förbättrad energieffektivitet i hela unionen. Det står klart att utan målet på EU-nivå och bindande åtgärder skulle detta inte ha uppnåtts i den omfattning som observerats. Det finns dock utrymme för att stärka och rationalisera vissa bestämmelser för att säkerställa att energieffektivitetsdirektivet uppfyller de nödvändiga insatserna med tanke på unionens högre klimatmål på minst 55 % senast 2030.

- **Samråd med berörda parter**

Färdplanen för utvärderingen/den inledande konsekvensbedömningen offentliggjordes den 3 augusti 2020 och var tillgänglig till och med den 21 september 2020.

Kommissionen mottog 189 svar och 99 berörda parter lämnade kompletterande redogörelser och information med sina svar. Flest svar inkom från näringslivsorganisationer (80 svar), följt av företag (36 svar) och icke-statliga organisationer (26 svar). Dessutom anordnades nio särskilda möten med berörda parter under perioden september–oktober 2020 med riktade intressentgrupper om specifika ämnen, och ett särskilt möte i expertgruppen för direktivet om energieffektivitet hölls den 10 november 2020. Kommissionen inledde även ett internetbaserat offentligt samråd som pågick mellan den 17 november 2020 och den 9 februari 2021, i linje med kommissionens regler för bättre lagstiftning. Samrådet innehöll flervalsfrågor och öppna frågor som omfattade en lång rad aspekter av efterhandsutvärderingen och alternativ för översynen av energieffektivitetsdirektivet. Totalt inkom 344 svar. Den största gruppen av uppgiftslämnare var näringslivsorganisationer (132 svar), enskilda företag och bolag (92 svar), följt av icke-statliga organisationer (34 svar). 21 svarande inkom med svar i egenskap av enskild medborgare. 24 myndigheter svarade, däribland nationella myndigheter från 9 medlemsstater (Cypern, Tjeckien, Estland, Finland, Frankrike, Litauen, Nederländerna, Spanien och Sverige).

En klar majoritet av de berörda parterna (86 % av de svarande) ansåg att energieffektivitet bör spela en viktig roll för att stödja mer ambitiösa klimatmål för 2030 och för att uppnå unionens koldioxidneutralitet senast 2050. Berörda parter stödde i stor omfattning en förstärkning av energieffektivitetsdirektivet i detta avseende. En majoritet av de berörda parterna (53 %) förespråkade bindande energieffektivitetsmål, inbegripet på nationell nivå (47 %). De berörda parterna ansåg att det krävs ytterligare energieffektivitetsåtgärder i byggnader (76 %) och transporter (62 %), följt av industrin (52 %) och IKT (40 %).

De synpunkter som de berörda parterna framförde under det offentliga samrådet och under workshopparna har beaktats vid utarbetandet av de olika politiska alternativen för respektive politikområde i konsekvensbedömningen.

I juni stod Europeiska kommissionen värd för en utfrågning med arbetsmarknadens parter inom Europa om 55 %-paketet. De europeiska arbetsmarknadsparterna uppmanades att dela med sig av sina första reaktioner på detta paket och att framföra sina synpunkter på vilka kompletterande åtgärder och mekanismer som skulle kunna införas för att se till att ingen lämnas utanför. Behovet av starkare samverkan mellan den europeiska pelaren för sociala rättigheter och den europeiska gröna given togs upp och det konstaterades att målen för dessa bör vara två sidor av samma mynt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Studien COWI var det enda kontrakt som uttryckligen ingicks för att direkt stödja utarbetandet av konsekvensbedömningen. Många andra rapporter har gett relevant information. När det gäller kraven på energibesiktningar gjordes en särskild bedömning av problemen med att genomföra den definition som används i artikel 8.4 i energieffektivitetsdirektivet.

- **Konsekvensbedömning**

Den övergripande energibesparingsambitionen och nivån på energisparkraven är resultatet av en kostnadseffektiv strategi för att uppnå den övergripande ambitionen att minska växthusgasutsläppen med 55 %. De åtgärder som undersöktes i konsekvensbedömningen[37] är ytterligare inslag för att stödja och möjliggöra energibesparande åtgärder som kommer att underlätta investeringar i förbättrad energieffektivitet och därmed minska den totala kostnaden för att uppnå energisparmålen och målen för minskade växthusgasutsläpp.

Åtgärder övervägdes på tio olika områden som inte utesluter varandra. Dessa varierar och omfattar lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder. Olika lagstiftningsåtgärder av varierande stränghetsgrad undersöktes. Identifieringen av det rekommenderade alternativet kräver en bedömning av den optimala effekten för varje område, i kontrast till lagstiftningsarbetet och den administrativa bördan.

Den viktigaste effekten av åtgärden blir att unionen använder mindre energi utan att detta påverkar tillhandahållandet av önskade tjänster. Denna minskning av energianvändningen kommer att åtföljas av sidovinster såsom förbättrad energitrygghet och minskad miljöpåverkan. Den minskade miljöpåverkan beror främst på cirka 8 % lägre utsläpp av luftföroreningar, men miljövinster förväntas också till följd av det minskade behovet av bränsletillförsel, minskade infrastrukturbehov och lägre utsläpp till vatten, till exempel från rökgasreningsutrustning. Lämpligt riktat offentligt stöd till byggnadsrenoveringar kan också medföra betydande sociala fördelar tack vare motverkande av energifattigdomen och motsvarande förbättringar av människors hälsa.

På alla områden förväntas energibesparingarna främst uppnås genom energibesparande investeringar som ger avkastning på kapitalkostnaden inom några år. Information om förväntade återbetalningstider lämnas per sektor och typ av investering.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

[37] SWD(2021) 623.

Översynen är en omarbetning av direktivet. I konsekvensbedömningen[38] identifierades möjligheter till förenkling av befintlig lagstiftning och minskade regleringskostnader, samtidigt som man strävar efter att de föreslagna ändringarna ska vara effektiva. Avskaffandet av den alternativa strategin för renovering av offentliga myndigheters byggnader innebär en förenkling av bestämmelserna eftersom den endast skulle fokusera på renoveringar. Särskilda tekniska aspekter vad gäller offentliga byggnader och vissa undantag utgår eftersom de regleras i direktivet om byggnaders energiprestanda. Om man avskaffar villkoren om kostnadseffektivitet och teknisk eller ekonomisk genomförbarhet när det gäller energieffektivitetskrav vid offentlig upphandling kommer genomförandet av energieffektivitetskraven att förenklas, eftersom de kommer att gälla i lika mån för alla offentliga myndigheter. Beslut om it-utveckling och upphandling måste godkännas på förhand av Europeiska kommissionens styrelse för informationsteknik och cybersäkerhet.

Att se till att energibesiktningsinsatserna inriktas på större energiförbrukare kommer att leda till proportionellt sett större energibesparingar, vilket skulle leda till en betydande minskning av bördan för företag med lägre energianvändning, samt till en förenkling av bördan för de offentliga förvaltningarna, eftersom de skulle ha ett enklare kriterium för att bedöma behovet av besiktningar och ett mindre antal företag att kontrollera. De ökade efterlevnadskostnaderna för de företag som fortfarande omfattas av bestämmelsen förväntas betalas tillbaka genom ökat utnyttjande av kostnadseffektiva förbättringsåtgärder.

Ändringarna kommer att stärka de befintliga övervaknings- och rapporteringskraven, särskilt när det gäller åtgärder inriktade på energifattigdom enligt energisparkravet (artikel 8) och byggnadsrenoveringar för den offentliga sektorn, vilket skulle säkerställa effektivare resultat, men också leda till en större administrativ börda för de offentliga myndigheterna. Krav på ytterligare övervaknings- och rapporteringskrav när det gäller offentlig upphandling och avtal om energiprestanda skulle ytterligare förbättra bestämmelsernas effektivitet, men kan i viss mån öka den administrativa bördan för företag och offentliga myndigheter.

Ytterligare vägledning och stöd med tanke på medlemsstaternas åtgärder, t.ex. för att öka medvetenheten, kommer att leda till en kortsiktig ökning av den administrativa bördan, eftersom de olika informationskampanjerna, kunskapsutbytena eller stödsystemen skulle behöva inrättas av medlemsstaterna, men detta förväntas bli kostnadseffektivt på medellång sikt på grund av ökade energibesparingar.

De ytterligare rapporterings- och övervakningskraven kommer inte ge upphov till några nya parallella rapporteringssystem utan de skulle omfattas av den befintliga övervaknings- och rapporteringsramen enligt styrningsförordningen (EU) 2018/1999.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget är förenligt med artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, enligt vilken en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet ska integreras i unionens politik och tryggas i enlighet med principen om hållbar utveckling.

4. BUDGETKONSEKVENSER

[38] SWD(2021) 623.

Förslaget får inga konsekvenser för unionens budget. Ändringarna skulle leda till måttliga administrativa kostnader för de offentliga myndigheterna.

5. ÖVRIGA INSLAG

• Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering

Efter det att medlagstiftarna antagit detta omarbetade direktiv kommer kommissionen under införlivandeperioden att vidta följande åtgärder för att underlätta införlivandet:

– Upprättande av en jämförelsetabell som fungerar som checklista för införlivande för både medlemsstaterna och kommissionen.

– Anordnande av möten med de experter från medlemsstaterna som är ansvariga för införlivandet av de olika delarna av direktivet för att diskutera hur de ska införlivas och hur tvivel ska lösas, antingen inom ramen för samordnade åtgärder för direktivet om energieffektivitet eller i ett kommittéformat.

– Tillgång till bilaterala möten och samtal med medlemsstaterna vid specifika frågor om införlivandet av direktivet.

– Efter tidsfristen för införlivande kommer kommissionen att göra en omfattande bedömning av huruvida medlemsstaterna har införlivat direktivet på ett fullständigt och korrekt sätt.

Genom förordning (EU) 2018/1999 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder inrättades en integrerad ram för energi- och klimatplanering, övervakning och rapportering för att övervaka framstegen mot klimat- och energimålen i linje med transparenskraven i Parisavtalet. Medlemsstaterna skulle senast i slutet av 2019 lämna in sina integrerade nationella energi- och klimatplaner till kommissionen, vilka skulle omfatta energiunionens fem dimensioner för perioden 2021–2030. Medlemsstaterna ska vartannat år rapportera om framstegen i genomförandet av planerna och ska dessutom senast den 30 juni 2023 underrätta kommissionen om sina utkast till uppdateringar av planerna. De slutliga uppdateringarna ska lämnas in senast den 30 juni 2024. Dessa uppdateringar skulle omfatta eventuella nya mål som man kommit överens om vid översynen av energieffektivitetsdirektivet. Detta rapporteringssystem inom ramen för styrningsförordningen anses ha varit ändamålsenligt när det gäller att övervaka medlemsstaternas framsteg mot energieffektivitetsbidrag på unionsnivå och nationell nivå.

Nya bestämmelser, främst om fastställande av nationella bidrag, mekanismer för att täcka skillnader och rapporteringsskyldigheter, har införts i detta förslag. Dessa förslag bör överföras till och anpassas med styrningsförordning (EU) 2018/1999 när den ses över för att undvika överlappande krav. Några av bestämmelserna styrningsförordningen kan också behöva omprövas mot bakgrund av de förändringar som föreslås i detta direktiv.

En utvärdering av ambitionsnivån i artiklarna 4, 5, 6 och 8 föreslås i artikel 33 i detta omarbetade direktiv.

• Förklarande dokument (för direktiv)

Genom energieffektivitetsdirektivet införs en ny artikel (artikel 3) om principen om energieffektivitet först, för att säkerställa att principen tillämpas där så är relevant och övervakas ordentligt på alla områden. I direktivet anges inte hur detta ska göras med tanke på

principens breda tillämpningsområde. För att underlätta genomförandet av energieffektivitetsdirektivets bestämmelser kommer Europeiska kommissionen att utfärda en rekommendation till medlemsstaterna, inklusive en vägledning om hur principen ska tolkas och tillämpas i olika sammanhang. Denna vägledning bör bidra till att göra principen mer användbar.

Till följd av EU-domstolens dom i målet kommissionen mot Belgien (mål C-543/17) måste medlemsstaterna komplettera sina anmälningar av nationella införlivandeåtgärder med tillräckligt tydlig och exakt information och ange genom vilka bestämmelser i den nationella lagstiftningen de specifika bestämmelserna i ett direktiv införlivas. Detta måste anges för varje skyldighet, inte bara på ”artikelnivå”.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

De centrala bestämmelser som i väsentlig grad ändrar direktiv 2012/27/EU eller tillför nya element är följande:

I artiklarna 1 och 4 fastställs ett ökat bindande unionsmål för energieffektivitet för slutlig och primär energianvändning samt vägledande nationella energieffektivitetsbidrag och en formel för medlemsstaternas beräkning av deras bidrag. Unionens mål fastställs i termer av den slutliga och primära energianvändning som ska uppnås 2030, och ambitionsnivån uttrycks genom att dessa nivåer jämförs med 2020 års referensscenario med prognoser för 2030. Den ambitionsnivå som uttrycks på detta sätt återspeglar ytterligare åtgärder jämfört med de åtgärder som redan vidtagits eller som anges i de nationella energi- och klimatplanerna. Jämförelser med det tidigare utgångsvärdet, dvs. 2007 års referensscenario med prognoser för 2030 och historiska värden från 2005, finns kvar i skälen.

De nationella bidragen är fortfarande vägledande på grund av det starka motstånd mot bindande nationella mål som majoriteten av medlemsstaterna uttryckte i det offentliga samrådet och i andra forum. Riktmärken och nya mekanismer i fall av eftersläpning föreslås dock som ett komplement till dem som föreslogs i styrningsförordningen.

Genom artikel 3 införs en ny bestämmelse om principen om energieffektivitet först, som ska utgöra den rättsliga grunden för tillämpningen av principen, samtidigt som den administrativa bördan minimeras. Den inbegriper en skyldighet att beakta energieffektivitetslösningar i politiska beslut och investeringsbeslut inom energisystem och andra sektorer än energisektorn, inklusive subventionerade bostäder.

Genom artikel 5 införs en skyldighet för den offentliga sektorn att minska sin energiförbrukning för offentliga tjänster och i anläggningar för offentliga organ. Detta kan uppnås inom vilket område som helst av den offentliga sektorn, inbegripet transporter, offentliga byggnader, fysisk planering, vattenförvaltning och avloppsvattenrening bland andra.

Genom artikel 6 utvidgas tillämpningsområdet för renoveringsskyldigheten. Skyldigheten kommer nu att gälla alla offentliga organ på alla förvaltningsnivåer och inom alla sektorer av offentliga organs verksamhet, inklusive hälso- och sjukvård, utbildning och offentligägda hyresbostäder, där byggnaderna ägs av offentliga organ. Detta kommer att föra fördelarna med renovering av offentliga byggnader närmare alla människor i alla medlemsstater och det kommer att mångfaldiga renoveringarna inom den offentliga sektorn. Artikel 6 är inriktad på renoveringar som uppfyller normen för nära-nollenergibyggnader, vilket är en förbättrad kostnadseffektiv standard för renoveringar. Renoveringstakten ligger kvar på minst 3 %, vilket är den lägsta gemensamma nämnaren för en lägsta renoveringstakt, samtidigt som det erkänns att vissa medlemsstater, regioner och städer redan har antagit högre renoveringskrav

och renoveringsstandarder inom den offentliga sektorn. Slutligen utgår de alternativ som gjorde det möjligt för medlemsstaterna att uppnå liknande energibesparingar genom andra åtgärder än renoveringar. Sådana åtgärder kan fortsätta att ingå i energisparkraven enligt artikel 8 och bidra till uppfyllandet av skyldigheten enligt artikel 8. Artikel 6 syftar till renoveringar i linje med renoveringsstrategin.

Artikel 7 stärker bestämmelserna om offentlig upphandling genom att utvidga skyldigheten att ta hänsyn till energieffektivitetskraven på alla nivåer inom den offentliga förvaltningen och genom att stryka villkor avseende kostnadseffektivitet samt teknisk och ekonomisk genomförbarhet. Ändringarna kommer att innehålla en bestämmelse om att medlemsstaterna kan kräva att offentliga organ, när så är lämpligt, beaktar aspekter som rör cirkulär ekonomi och kriterier för grön offentlig upphandling i samband med offentlig upphandling. Medlemsstaterna kommer att vara skyldiga att stödja offentliga organ genom att tillhandahålla riktlinjer och metoder för bedömning av livscykelkostnader och genom att inrätta kompetensstödcentrum och uppmuntra användning av gemensam upphandling och digital upphandling. Medlemsstaterna skulle vara skyldiga att offentliggöra information om vinnande anbud (i linje med de tröskelvärden som fastställs i direktiven om offentlig upphandling).

Som en del av att den offentliga sektorn ska föregå med gott exempel innehåller artikel 7 också en bestämmelse om att upphandlande myndigheter får kräva att anbuden ska uppge en global uppvärmningspotential för nya byggnader (numerisk indikator i kgCO2e/m² (för användbar inre golvyta) för varje livscykelstadium i genomsnitt för ett år av en referensperiod på 50 år), särskilt för nya byggnader över 2000 kvadratmeter. Detta är kopplat till en bestämmelse som syftar till att öka medvetenheten om den cirkulära ekonomin och hela livscykeln för koldioxidutsläpp vid offentlig upphandling.

Genom ändringar av artikel 8 höjs det årliga energisparkravet till 1,5 % för alla medlemsstater (inklusive Cypern och Malta) och omfattar särskilda krav för att minska energifattigdomen. Det krävs att politiska åtgärder genomförs som en prioritering bland utsatta kunder och slutanvändare, människor som påverkas av energifattigdom och, i tillämpliga fall, personer som bor i subventionerade bostäder, att offentliga medel används på bästa möjliga sätt och att man, i tillämpliga fall, överväger användningen av intäkterna från utsläppsrätter inom systemet för handel med utsläppsrätter. Enligt artikel 8 ska medlemsstaterna se till att den nationella policymixen inte har negativa effekter på utsatta kunder och slutanvändare, personer som drabbats av energifattigdom och, i tillämpliga fall, personer som bor i subventionerade bostäder, och att dessa policyer effektivt motverkar och minskar energifattigdomen. I artikel 8 krävs det att medlemsstaterna uppnår en andel av den totala mängd energibesparingar som krävs för utsatta kunder och slutanvändare, personer som påverkas av energifattigdom och, i tillämpliga fall, personer som bor i subventionerade bostäder. I artikel 8 fastställs en mekanism i fall av eftersläpning när det gäller den mängd energibesparingar som krävs under en viss sparkravsperiod. Energisparkravet föreskriver inte att flexibilitet ska tillämpas för att beräkna den mängd energibesparingar som krävs alternativt från och med den 1 januari 2024 (artikel 8.6–8.9). Artikel 9 omfattar systemansvariga för överföringssystem som potentiella kvotpliktiga parter och gör det möjligt för medlemsstaterna att ålägga kvotpliktiga parter att uppnå energibesparingar bland utsatta kunder och slutanvändare, personer som påverkas av energifattigdom och, i tillämpliga fall, personer som bor i subventionerade bostäder. I bilaga V undantas ansvarighet för energibesparingar från politiska åtgärder vad gäller användning av teknik för förbränning av fossila bränslen, och det klargörs att en minskning av energianvändningen genom åtgärder inom ramen för direktivet om EU:s system för handel med utsläppsrätter inte kan räknas med i uppfyllandet av energisparkravet. Dessutom skärps additionalitetskravet när det gäller beskattningsåtgärder.

Genom artikel 11 flyttas kriteriet för energibesiktningar och energiledningssystem från typen av företag till nivån av energiförbrukning, och företagets ledning måste godkänna besiktningsrekommendationerna. Artikeln kräver också energiledningssystem för de största energiförbrukande företagen, som sannolikt kommer att vara mer effektiva när det gäller att säkerställa att mer kostnadsbesparande, energibesparande investeringar görs samtidigt som de sannolikt kommer att ha en lägre total kostnadsbörda för företaget. Slutligen införs genom artikeln en skyldighet att övervaka datacentralers energiprestanda i syfte att senare fastställa en uppsättning ”hållbarhetsindikatorer för datacentraler”.

Artikel 20 stärker konsumentskyddet genom att införa grundläggande avtalsenliga rättigheter för fjärrvärme, fjärrkyla och varmvatten för hushållsbruk, i linje med de rättigheter som infördes för el genom direktiv (EU) 2019/944.

Artikel 21 skärper skyldigheterna gentemot konsumenterna, särskilt när det gäller tillgång till och tillhandahållande av information, medvetandehöjande åtgärder och teknisk och ekonomisk rådgivning eller tekniskt och ekonomiskt stöd. Inrättandet av samservice, gemensamma kontaktpunkter och tvistlösningsmekanismer är strukturer som i hög grad kommer att bidra till att stärka konsumenternas och slutanvändarnas ställning. Slutligen innehåller artikeln skyldigheter att identifiera och undanröja hinder som är relevanta för de delade incitamenten mellan hyresgäster och ägare eller mellan ägare.

Artikel 22 hänvisar till begreppet utsatta kunder, som medlemsstaterna bör fastställa i enlighet med artiklarna 28 och 29 i direktiv (EU) 2019/944 och artikel 3.3 i direktiv 2009/73/EG. Enligt artikel 22 ska medlemsstaterna fastställa detta begrepp genom att även beakta slutanvändare som inte har något direkt eller individuellt avtal med energileverantörer.

Genom artikel 22 införs en skyldighet för medlemsstaterna att prioritera genomförandet av åtgärder för förbättrad energieffektivitet bland utsatta kunder, personer som drabbats av energifattigdom och, i tillämpliga fall, personer som bor i subventionerade bostäder, för att lindra energifattigdomen. Medlemsstaterna är skyldiga att genomföra åtgärder för förbättrad energieffektivitet för att mildra fördelningseffekterna av andra politiska strategier och åtgärder, såsom beskattningsåtgärder som genomförs i enlighet med artikel 9 i detta direktiv, eller tillämpningen av utsläppshandel enligt direktivet om EU:s utsläppshandelssystem, och att främja införandet av underlättande finansierings- och finansverktyg. Artikel 22 stärker expertnätverkens roll.

I artiklarna 23 och 24 fastställs striktare planering och uppföljning av heltäckande bedömningar av uppvärmning och kylning, inbegripet at främja detta på lokal och regional nivå. Genom artiklarna införs minimikrav för effektiva system för fjärrvärme och fjärrkyla, bredare kostnads-nyttokrav och skyldigheter när det gäller återanvändning av spillvärme. Minimikraven för effektiv fjärrvärme kommer gradvis att höjas i syfte att säkerställa en fullständigt koldioxidfri leverans av värme eller kyla i effektiva system för fjärrvärme eller fjärrkyla senast 2050. Kraven för högeffektiv kraftvärme kommer att kompletteras med ett kriterium för direkta utsläpp av koldioxid från kraftvärme, när denna inte drivs med förnybara energikällor eller avfall.

Artikel 25 förtydligar och stärker de nationella tillsynsmyndigheternas roll i genomförandet av principen om ”energieffektivitet först” i planeringen och driften av energinät. Den hänvisar också till kunskapen hos Entso för el, Entso för gas och EU DSO-enheten för att övervaka framstegen. På grund av det mycket stora antalet systemansvariga är en indirekt strategi att föredra.

Artikel 26 förtydligar och förstärker bestämmelserna om tillgång till kvalificerings-, ackrediterings- och certifieringssystem för olika leverantörer av energitjänster,

energibesiktningsmän, energiförvaltare och installatörer. Nya bestämmelser kommer att kräva att medlemsstaterna utvärderar systemen vart fjärde år från och med december 2024.

Genom artikel 27 införs ytterligare krav för att öka utnyttjandet av avtal om energiprestanda.

Genom artikel 28 införs ett krav på att medlemsstaterna ska rapportera om investeringar i energieffektivitet, inbegripet om de avtal om energiprestanda som ingåtts (som en del av styrningsförordningen). Medlemsstaterna kommer att åläggas att inrätta mekanismer för projektutvecklingsstöd på nationell, regional och lokal nivå för att främja investeringar i energieffektivitet i syfte att bidra till uppnåendet av de högre energieffektivitetsmålen.

↓ 2012/27/EU (anpassad)

2021/0203 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om energieffektivitet~~, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG~~ (omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[39],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[40],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

⇩ ny

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU[41] har ändrats väsentligt flera gånger[42]. Eftersom ytterligare ändringar ska göras, bör det direktivet av tydlighetsskäl omarbetas.

↓ 2012/27/EU skäl 1 (anpassad)

~~Unionen står inför helt nya utmaningar på grund av det ökade beroendet av importerad energi och knappa energiresurser, liksom behovet av att begränsa klimatförändringarna och övervinna den ekonomiska krisen. Energieffektivitet är ett värdefullt sätt att hantera dessa utmaningar. Unionens försörjningstrygghet förbättras genom minskad primärenergianvändning och minskad import av energi. Det bidrar till att minska utsläppen av~~

[39] EUT C […], […], s. […].

[40] EUT C […], […], s. […].

[41] Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

[42] Se bilaga XV del A.

~~växthusgaser på ett kostnadseffektivt sätt och därigenom till att mildra klimatförändringarna. En övergång till en mer energieffektiv ekonomi skulle också påskynda spridningen av innovativa tekniska lösningar och öka industrins konkurrenskraft, öka den ekonomiska tillväxten och skapa högkvalitativa jobb inom flera sektorer med anknytning till energieffektivitet.~~

↓ 2012/27/EU skäl 2 (anpassad)

~~I Europeiska rådets slutsatser av den 8 och 9 mars 2007 underströks behovet av att öka energieffektiviteten i unionen för att uppnå besparingsmålet på 20 % av unionens primärenergianvändning 2020 jämfört med prognoserna. I Europeiska rådets slutsatser av den 4 februari 2011 underströks att energieffektivitetsmålet på 20 % för 2020, vilket fastställdes vid Europeiska rådets möte i juni 2010, måste uppfyllas, även om man hittills inte har kommit så långt som planerat. Prognoser från 2007 visade en primärenergianvändning 2020 på 1842 miljoner ton oljeekvivalenter (Mtoe). En minskning med 20 % resulterar i 1474 Mtoe 2020, dvs. en minskning med 368 Mtoe jämfört med prognoserna.~~

↓ 2012/27/EU skäl 3 (anpassad)

~~I Europeiska rådets slutsatser av den 17 juni 2010 fastställdes energieffektivitetsmålet som ett av de övergripande målen i unionens nya strategi för sysselsättning och smart, hållbar tillväxt för alla (Europa 2020-strategin). Inom ramen för denna process och i syfte att genomföra målet på nationell nivå, måste medlemsstaterna ange nationella mål i nära dialog med kommissionen och i sina nationella reformprogram ange hur de avser att uppnå dem.~~

↓ 2012/27/EU skäl 4 (anpassad)

~~Kommissionens meddelande av den 10 november 2010 om Energi 2020 sätter energieffektivitet i centrum för unionens energistrategi för 2020, och beskriver behovet av en ny strategi för energieffektivitet som kommer att göra det möjligt för alla medlemsstater att frikoppla energianvändningen från den ekonomiska tillväxten.~~

↓ 2012/27/EU skäl 5 (anpassad)

~~I sin resolution av den 15 december 2010 om översynen av handlingsplanen för energieffektivitet, uppmanade Europaparlamentet kommissionen att i sin reviderade handlingsplan för energieffektivitet innefatta åtgärder som ska täppa luckorna i genomförandet så att unionens övergripande energieffektivitetsmål kan nås 2020.~~

↓ 2012/27/EU skäl 6 (anpassad)

~~Ett av initiativen i Europa 2020-strategin är huvudinitiativet om ett resurseffektivt Europa som antogs av kommissionen den 26 januari 2011. I detta initiativ identifieras energieffektivitet som ett huvudelement för att säkerställa en hållbar användning av energiresurserna.~~

↓ 2012/27/EU skäl 7 (anpassad)

~~I Europeiska rådets slutsatser av den 4 februari 2011 konstaterades att man hittills inte har kommit så långt som planerat vad gäller unionens energieffektivitetsmål och att det krävs beslutsamma åtgärder om vi ska kunna utnyttja den avsevärda potentialen för större energibesparingar i byggnader, transporter, produkter och processer. I slutsatserna föreskrivs också att genomförandet av unionens energieffektivitetsmål kommer att ses över senast 2013 och att nya åtgärder kommer att övervägas vid behov.~~

↓ 2012/27/EU skäl 8 (anpassad)

~~Den 8 mars 2011 antog kommissionen ett meddelande med titeln Handlingsplanen för energieffektivitet 2011. I meddelandet bekräftades att unionen är på väg att inte uppnå sitt energieffektivitetsmål. Detta är trots de framsteg som gjorts i nationell energieffektivitetspolitik vars huvuddrag anges i de första nationella handlingsplanerna för energieffektivitet som medlemsstaterna lämnat in för att fullgöra kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster[43]. En inledande bedömning av de andra handlingsplanerna bekräftar att unionen inte är på rätt väg. För att rätta till detta innehåller 2011 års handlingsplan för energieffektivitet en serie energieffektivitetsrelaterade strategier och åtgärder för hela energikedjan, däribland produktion, överföring och distribution av energi, den offentliga sektorns ledande roll inom energieffektivitet, byggnader och apparater, industri, och behovet av att göra det möjligt för slutanvändare att hantera sin energianvändning. Energieffektivitet inom transportsektorn behandlades parallellt i vitboken om transport som antogs den 28 mars 2011. I synnerhet efterlyses i initiativ 26 i vitboken lämpliga standarder för koldioxidutsläpp från fordon inom samtliga transportmedel, om nödvändigt kompletterade med krav på energieffektivitet så att alla typer av framdrivningssystem omfattas.~~

↓ 2012/27/EU skäl 9 (anpassad)

~~Den 8 mars 2011 antog kommissionen också en färdplan för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050, där det konstateras att det behövs mer fokus på energieffektivisering ur det perspektivet.~~

↓ 2012/27/EU skäl 10 (anpassad)

~~I samband med detta är det nödvändigt att uppdatera unionens rättsliga ram för energieffektivitet med ett direktiv som syftar till att uppnå det övergripande energieffektivitetsmålet på en besparing med 20 % av unionens primärenergianvändning 2020, och till att göra ytterligare energieffektivitetsförbättringar efter 2020. För detta ändamål bör det i detta direktiv fastställas en gemensam ram för att främja energieffektivitet inom unionen och införas specifika åtgärder för att genomföra några av förslagen i Handlingsplanen för energieffektivitet 2011 och uppnå den väsentliga outnyttjade energibesparingspotential som identifieras i planen.~~

43 ~~EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.~~

~~Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020[44], kräver att kommissionen senast 2012 ska bedöma och rapportera om unionens och dess medlemsstaters framsteg när det gäller att uppnå målet om att till 2020 minska energianvändningen med 20 %, jämfört med prognoserna. Däri anges också att kommissionen senast den 31 december 2012 ska lägga fram förslag om förstärkta eller nya åtgärder för att påskynda förbättringarna på energieffektivitetsområdet, i syfte att hjälpa medlemsstaterna i deras strävan att fullgöra unionens åtagande att minska växthusgasutsläppen. Detta direktiv är ett svar på det kravet. Det bidrar också till att uppfylla målen i färdplanen för ett konkurrenskraftigt utsläppssnålt samhälle 2050, särskilt genom att minska utsläppen av växthusgaser från energisektorn, och till att uppnå en elproduktion helt utan utsläpp senast 2050.~~

↓ 2012/27/EU skäl 11 (anpassad)

↓ 2012/27/EU skäl 12 (anpassad)

~~En integrerad strategi måste antas för att utnyttja hela den befintliga energibesparingspotentialen, som omfattar besparingar inom energiförsörjning och slutanvändarsektorer. Samtidigt bör bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi[45] och direktiv 2006/32/EG förstärkas.~~

⇩ ny

(2) Med klimatmålsplanen[46] föreslog kommissionen att unionens ambitionsnivå skulle höjas genom en ökning av utsläppsmålen för växthusgaser till minst 55 % under 1990 års nivåer till 2030. Detta är en betydande ökning jämfört med det nuvarande 40-procentsmålet. Genom förslaget fullgjordes åtagandet från meddelandet om den europeiska gröna given[47] om att lägga fram en övergripande plan för att öka EU:s mål för 2030 till 55 % på ett ansvarsfullt sätt. Den är också i enlighet med målen från den 21:a partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (*Parisavtalet*) att hålla ökningen av den globala medeltemperaturen långt under två grader över förindustriell nivå samt göra ansträngningar för att hålla den under 1,5 grader.

(3) I december 2020 gav Europeiska rådet sitt stöd till ett bindande unionsmål med en inhemsk nettominskning senast 2030 på minst 55 % av växthusgasutsläppen jämfört med 1990[48]. Europeiska rådet konstaterade att klimatambitionerna behövde höjas på

44 ~~EUT L 140, 5.6.2009, s. 136.~~

45 ~~EUT L 52, 21.2.2004, s. 50.~~

46 MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN Höjning av Europas klimatambition för 2030 Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare, COM/2020/562 final.

47 MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA RÅDET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN Den europeiska gröna given, COM/2019/640 final.

48 https://www.consilium.europa.eu/media/47342/1011-12-20-euco-conclusions-sv.pdf.

ett sätt som kommer att driva på en hållbar ekonomisk tillväxt, skapa arbetstillfällen, medföra hälso- och miljövinster för unionsmedborgarna samt bidra till EU-ekonomins långsiktiga globala konkurrenskraft genom att främja innovation i grön teknik.

(4) För att uppnå dessa mål aviserade Europeiska kommissionen i sitt arbetsprogram för 2021[49] ett 55 %-paket för att minska utsläppen av växthusgaser med minst 55 % fram till 2030 och göra Europeiska unionen klimatneutral till senast 2050. Paketet omfattar en rad politikområden, bland annat energieffektivitet, förnybar energi, markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, energibeskattning, ansvarsfördelning och utsläppshandel.

(5) Prognoserna visar att med ett fullständigt genomförande av den nuvarande politiken skulle utsläppen av växthusgaser 2030 uppgå till omkring 45 % jämfört med 1990 års nivåer, om utsläpp och upptag genom markanvändning inte räknas med, och omkring 47 % när detta räknas med. I klimatmålsplanen för 2030 beskrivs därför en rad åtgärder i alla ekonomiska sektorer och ändringar av de viktigaste lagstiftningsinstrumenten som krävs för att klara denna höjda ambitionsnivå.

(6) Energieffektivitet är ett nyckelområde för åtgärder, eftersom en fullständig utfasning av fossila bränslen i unionens ekonomi inte kan uppnås utan energieffektivitet[50]. Det är behovet av att tillvarata de kostnadseffektiva energibesparingsmöjligheterna som har lett till unionens nuvarande energieffektivitetspolitik. I december 2018 infördes unionens nya överordnade energieffektivitetsmål för 2030 på minst 32,5 % (jämfört med energianvändningsprognosen för 2030), som en del av paketet ”Ren energi för alla i EU”.

(7) Den konsekvensanalys som åtföljer klimatmålsplanen har visat att för att den höjda klimatambitionen ska kunna uppnås måste energieffektivitetsförbättringarna öka avsevärt från den nuvarande ambitionsnivån på 32,5 %.

(8) De sammanlagda nationella bidrag som medlemsstaterna meddelat i sina nationella energi- och klimatplaner når inte upp till unionens ambitionsnivå på 32,5 %. Medlemsstaternas kollektiva bidrag skulle minska den slutliga energianvändningen med 29,4 % och primärenergianvändningen med 29,7 % jämfört med referensscenariot för 2030 enligt 2007 års prognoser. Detta skulle innebära ett kollektivt underskott på 2,8 procentenheter för primärenergianvändning och 3,1 procentenheter för den slutliga energianvändningen för EU27.

(9) Potentialen för energibesparingar är fortfarande stor inom alla sektorer, men det finns särskilda utmaningar när det gäller transporter, i och med att transportsektorn står för mer än 30 % av den slutliga energianvändningen, och byggnader, eftersom 75 % av unionens byggnadsbestånd har låg energiprestanda. En annan allt viktigare sektor är sektorn för informations- och kommunikationsteknik (IKT), som står för 5–9 % av världens totala elanvändning och mer än 2 % av alla utsläpp. År 2018 stod

---

[49] MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN Kommissionens arbetsprogram 2021 Ett livskraftigt EU i en känslig omvärld, COM/2020/690 final.

[50] Meddelande – En ren jord åt alla En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi (COM/2018/773 final/2), som omfattar en analys av energieffektivitetens roll som nödvändig förutsättning för alla scenarion för utfasning av fossila bränslen.

datacentraler för 2,7 % av efterfrågan på el i EU28. Energieffektiv teknik för molnbaserade datortjänster och politik för en miljövänlig molnmarknad. I detta sammanhang lyfte unionens digitala strategi[51] fram behovet av klimatneutrala, mycket energieffektiva och hållbara datacentraler och insynsåtgärder riktade mot telekomoperatörer gällande deras miljöpåverkan. Den eventuella ökning av industrins efterfrågan på energi som kan bli resultatet av att den fasar ut fossila bränslen, särskilt för energiintensiva processer, bör också beaktas.

(10) Den högre ambitionsnivån innebär att främjandet av kostnadseffektiva energieffektivitetsåtgärder måste öka inom alla delar av energisystemet och inom alla berörda sektorer där verksamheten påverkar efterfrågan på energi, såsom transportsektorn, vattensektorn och jordbrukssektorn. Att förbättra energieffektiviteten i hela energikedjan, inbegripet produktion, överföring, distribution och slutanvändning av energi, kommer att gynna miljön, förbättra luftkvaliteten och folkhälsan, minska utsläppen av växthusgaser, förbättra energitryggheten, sänka energikostnaderna för hushåll och företag, bidra till att lindra energifattigdomen och leda till ökad konkurrenskraft, fler jobb och ökad ekonomisk verksamhet i hela ekonomin och därmed förbättra livskvaliteten för medborgarna. Detta överensstämmer med unionens åtaganden inom ramen för energiunionen och den globala klimatagenda som upprättats genom 2015 års Parisavtal.

↓ 2018/2002 skäl 1

~~Dämpad efterfrågan på energi är en av de fem dimensionerna i strategin för energiunionen som infördes genom kommissionens meddelande den 25 februari 2015 En ramstrategi för en motståndskraftig energiunion med en framåtblickande klimatpolitik. Att förbättra energieffektiviteten i hela energikedjan, inbegripet produktion, överföring, distribution och slutanvändning av energi, kommer att gynna miljön, förbättra luftkvaliteten och folkhälsan, minska utsläppen av växthusgaser, förbättra energitryggheten genom att minska beroendet av energiimport från länder utanför unionen, sänka energikostnaderna för hushåll och företag, bidra till att lindra energifattigdomen och leda till ökad konkurrenskraft, fler jobb och ökad ekonomisk verksamhet i hela ekonomin och därmed förbättra livskvaliteten för medborgarna. Detta är i linje med unionens åtaganden inom ramen för energiunionen och med den globala klimatagenda som upprättats genom 2015 års Parisavtal om klimatförändringar till följd av den tjugoförsta konferensen med parterna i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring[52] (nedan kallat Parisavtalet); dessa åtaganden innebär att hålla ökningen i den globala medeltemperaturen långt under 2 °C över förindustriell nivå samt göra ansträngningar för att begränsa temperaturökningen till 1,5 °C över förindustriell nivå.~~

---

[51] Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén – Att forma EU:s digitala framtid (COM(2020) 67 final).

[52] ~~EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.~~

↓ 2018/2002 skäl 2 (anpassad)
⇨ ny

(11) ⌦ Detta ⌫ ~~Europaparlamentets och rådets~~ direktiv[53] ~~2012/27/EU är~~⇨ innebär ett steg framåt ⇦ ~~ett steg i riktning~~ mot ~~energiunionen, enligt vilken~~ ⇨ klimatneutralitet senast 2050, där ⇦energieffektivitet ska behandlas som en energikälla i sig. Principen om energieffektivitet först ⇨ är en övergripande princip som ⇦ bör beaktas ⇨ i alla sektor, även utanför energisystemet, och på alla nivåer, inklusive finanssektorn. Energieffektivitetslösningar bör betraktas som förstahandsalternativet i samband med alla policy-, planerings- och investeringsbeslut ⇦ när nya regler fastställs för försörjningssidan och andra politikområden. ⇨ Principen om energieffektivitet först bör visserligen tillämpas utan att den påverkar andra rättsliga skyldigheter, mål och principer, men dessa bör inte heller begränsa principens tillämpning eller undantas från att tillämpa den. ⇦ Kommissionen bör säkerställa att energieffektivitet och efterfrågeflexibilitet kan konkurrera på lika villkor med produktionskapaciteten. ~~Energieffektivitet behöver övervägas inför varje beslut om planering av energisystemet eller finansiering.~~ Förbättringar av energieffektiviteten behöver göras så fort de är mer kostnadseffektiva än motsvarande lösningar på försörjningssidan. Detta ⌦ bör ⌫ ~~borde~~ bidra till möjligheten att utnyttja de många fördelarna med energieffektivitet för unionen, särskilt för dess medborgare och företag. ⇨ Genomförandet av åtgärder för förbättrad energieffektivitet bör också prioriteras i arbetet med att minska energifattigdomen. ⇦

↓ 2018/2002 skäl 3
⇨ ny

(12) Energieffektivitet bör erkännas som en avgörande faktor och ges prioritet vid framtida beslut om investeringar i unionens energiinfrastruktur. ⇨ Principen om energieffektivitet först bör också tillämpas med särskilt beaktande av systemeffektivitetsstrategin och samhällsperspektivet. Därmed bör den bidra till att öka effektiviteten i enskilda slutanvändarsektorer och i hela energisystemet. Tillämpningen av principen bör också stödja investeringar i effektiva lösningar som bidrar till miljömål som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852.[54] ⇦

⇩ ny

(13) Principen om energieffektivitet först definierades i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999[55] och är central för EU:s strategi för integrering av

[53] ~~Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).~~

[54] EUT L 198, 22.6.2020, s. 13.

[55] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG

energisystem[56]. Principen baseras på kostnadseffektivitet, men dess tillämpning har bredare effekter som kan variera beroende på omständigheterna. Kommissionen utarbetade särskilda riktlinjer för principens funktion och tillämpning, genom att föreslå särskilda verktyg och exempel på tillämpning inom olika sektorer. Kommissionen har också utfärdat en rekommendation till medlemsstaterna som bygger på kraven i detta direktiv och som uppmanar till specifika åtgärder när det gäller tillämpningen av principen.

(14) För att principen ska vara verkningsfull måste den tillämpas konsekvent av beslutsfattarna vid alla relevanta policy-, planerings- och större investeringsbeslut (vilket avser storskaliga investeringar till ett värde av mer än 50 miljoner euro vardera eller 75 miljoner euro för transportinfrastrukturprojekt) som påverkar energianvändningen eller energiförsörjningen. För en korrekt tillämpning av principen krävs att rätt kostnads-nyttoanalysmetod används, för att skapa villkor som främjar energieffektiva lösningar och en korrekt övervakning. Flexibilitet på efterfrågesidan kan ge betydande fördelar för konsumenterna och samhället i stort, och kan öka energisystemets effektivitet och minska energikostnaderna, exempelvis genom att minska systemets driftskostnader vilket leder till lägre avgifter för alla konsumenter. Medlemsstaterna bör ta hänsyn till potentiella fördelar från flexibilitet på efterfrågesidan när de tillämpar principen om energieffektivitet först och, när så är relevant, beakta laststyrning, energilagring och smarta lösningar som ett led i sina ansträngningar för att öka det integrerade energisystemets effektivitet.

(15) Principen om energieffektivitet först bör alltid tillämpas på ett proportionellt sätt och kraven i detta direktiv bör inte medföra några överlappande eller motstridiga skyldigheter för medlemsstater där principens tillämpning säkerställs direkt genom annan lagstiftning. Detta kan vara fallet för projekt av gemensamt intresse som ingår i unionsförteckningen enligt [artikel 3 i den ändrade TEN-E-förordningen], som inför krav på att principen om energieffektivitet först ska beaktas vid utvecklingen och bedömningen av dessa projekt.

(16) En rättvis omställning till en klimatneutral union till 2050 är central för den europeiska gröna given. Energifattigdom är ett centralt begrepp som konsoliderats i lagstiftningspaketet ”Ren energi för alla i EU” och utformats för att underlätta en rättvis energiomställning. I enlighet med förordning (EU) 2018/1999 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944[57] tillhandahöll kommissionen vägledande riktlinjer om ändamålsenliga indikatorer för att mäta energifattigdomen och definierade vad som avses med ”betydande antal energifattiga hushåll”[58]. Enligt direktiv (EU) 2019/944 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG[59] ska

---

och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013, PE/55/2018/REV/1, EUT L 328, 21.12.2018, s. 1.

56 Kraft till en klimatneutral ekonomi: En EU-strategi för integrering av energisystemet, COM(2020) 299 final.

57 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125).

58 Kommissionens rekommendation om energifattigdom, C(2020) 9600 final.

59 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att ta itu med energifattigdomen överallt där problemet identifieras, inbegripet i samband med åtgärder mot fattigdom överlag.

(17) Låg- och medelinkomsthushåll, utsatta kunder, inbegripet slutanvändare, personer som är drabbade av eller riskerar energifattigdom och personer som bor i subventionerade bostäder bör gagnas av tillämpningen av principen om energieffektivitet först. Genomförandet av energieffektivitetsåtgärder bör prioriteras för att förbättra situationen för dessa individer och hushåll eller för att lindra energifattigdomen. En helhetssyn för beslutsfattandet och genomförandet av åtgärder innebär att medlemsstaterna måste säkerställa att andra policyer och åtgärder inte har någon negativ inverkan på dessa individer och hushåll.

(18) Detta direktiv ingår i en bredare politisk ram för energieffektivitetspolitik som omfattar energieffektivitetspotentialen inom specifika politikområden, inklusive byggnader (direktiv 2010/31/EG[60]), produkter (direktiv 2009/125/EG, förordning (EU) 2017/1369 och förordning (EU) 2020/740[61]) och styrningsmekanism (förordning (EU) 2018/1999). Dessa politiska strategier har en mycket stor betydelse för uppnåendet av energibesparingar när produkter byts ut eller byggnader uppförs eller renoveras[62].

↓ 2018/2002 skäl 4 (anpassad)
⇨ ny

~~(19)~~ För att uppnå ambitiösa energieffektivitetsmål är det nödvändigt att undanröja hinder för att göra det lättare att investera i energieffektivitetsåtgärder. ⇨ Life-delprogrammet ”Övergång till ren energi” kommer att avsätta finansiering för att stödja utvecklingen av europeisk bästa praxis inom genomförandet av energipolitiken för att ta itu med beteende-, marknads- och regleringshinder för energieffektivitet. ⇦ ~~Ett steg i den riktningen är Eurostats klargörande av den 19 september 2017 om hur energiprestandakontrakt registreras i nationalräkenskaper, vilket undanröjer oklarheter och underlättar användningen av sådana kontrakt.~~

↓ 2018/2002 skäl 5 (anpassad)

(20) Europeiska rådet ställde sig den 23 och 24 oktober 2014 bakom ett energieffektivitetsmål på 27 % för 2030 på unionsnivå, med en översyn senast 2020 med siktet inställt på en unionsnivå på 30 %. I sin resolution den 15 december 2015 *På väg mot en europeisk energiunion* uppmanade Europaparlamentet kommissionen att dessutom bedöma genomförbarheten av ett energieffektivitetsmål på 40 % för

---

[60] Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EG av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda.

[61] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/740 av den 25 maj 2020 om märkning av däck med avseende på drivmedelseffektivitet och andra parametrar.

[62] Genomförandet av produktöversyner inom ramen för arbetsplanen för ekodesign för 2020–2024 och handlingsplanen för ”renoveringsvågen” kommer, tillsammans med översynen av direktivet om byggnaders energiprestanda, i hög grad att bidra till energibesparingsmålet för 2030 ska kunna uppnås.

samma tidsperiod. ~~Det är därför lämpligt att ändra direktiv 2012/27/EU för att anpassa det till perspektivet mot 2030.~~

⇩ ny

(21) Det beräknas att unionens energieffektivitetsmål på 32,5 % för 2030 och de andra politiska instrumenten i den befintliga ramen skulle leda till att utsläppen av växthusgaser skulle minska med omkring 45 % till 2030[63]. I konsekvensanalysen för klimatmålsplanen för 2030 analyserades vilken nivå av insatser som skulle krävas inom olika politikområden för att klara den höjda klimatambitionen att minska utsläppen med 55 % till 2030. Slutsatsen var att för att utsläppsmålet för växthusgaser ska kunna uppnås på ett kostnadsoptimalt sätt, i förhållande till grundscenariot, måste den slutliga energianvändningen och primärenergianvändningen minska med minst 36–37 % respektive till 39–41 %.

(22) Unionens energieffektivitetsmål fastställdes ursprungligen och beräknades med användning av 2007 års referensscenarioprognoser för 2030 som grundscenario. Mot bakgrund av Eurostats ändrade metod för beräkning av energibalansen och förbättringar i senare prognosmodeller bör grundscenariot ändras. Med användning av samma tillvägagångssätt för att definiera målet, som alltså innebär att det jämförs med de framtida grundscenarioprognoserna, fastställs därmed ambitionsnivån för unionens energieffektivitetsmål för 2030 jämfört med 2020 års referensscenarioprognoser för 2030 som återspeglar de nationella bidragen från de nationella energi- och klimatplanerna. Med detta uppdaterade grundscenario kommer unionen att behöva höja sin ambitionsnivå för energieffektivitet med minst 9 % jämfört med ansträngningarna enligt referensscenariot från 2020. Det nya sättet att uttrycka ambitionsnivån för unionens mål påverkar inte den faktiska nivån på de ansträngningar som behövs, som motsvarar en minskning med 36 % för den slutliga energianvändningen och 39 % för primärenergianvändningen jämfört med 2007 års referensscenarioprognoser för 2030.

(23) Metoden för att beräkna den slutliga energianvändningen och primärenergianvändningen är anpassad till Eurostats nya metod, men de indikatorer som används för detta direktiv har en annan räckvidd – dvs. de omfattar inte omgivningsvärme men omfattar energianvändning inom internationell luftfart för målet för slutenergi. Användningen av nya indikatorer innebär också att eventuella ändringar av energianvändningen i masugnar nu endast återspeglas i primärenergianvändningen.

🡻 2018/2002 skäl 6 (anpassad)
⇨ ny

(24) Unionens behov av att ~~uppnå sina energieffektivitetsmål~~ ⇨ förbättra sin energieffektivitet ⇦ ~~på unionsnivå, uttryckt i~~ ⇨ bör uttryckas som ⇦ primär och~~/eller~~

[63] Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, regionkommittén och Europeiska investeringsbanken – En ren jord åt alla En europeisk strategisk långsiktig vision för en stark, modern, konkurrenskraftig och klimatneutral ekonomi (COM(2018) 773 final).

slutlig energianvändning ~~, bör anges tydligt i form av ett mål på åtminstone 32,5 % för 2030. Prognoser under 2007 visade på, för 2030, en primärenergianvändning på 1887 Mtoe och en slutlig energianvändning på 1416 Mtoe. En minskning med 32,5 % innebär 1273 Mtoe respektive 956 Mtoe år 2030. Det målet, som är av samma art som unionens mål för 2020, bör utvärderas av kommissionen i syfte att revidera det uppåt senast 2023 vid betydande kostnadsminskningar eller, om så krävs, för att unionens internationella åtaganden om minskning av koldioxidutsläpp ska kunna uppfyllas.~~ ⇨ som ska uppnås till 2030, med angivelse av ytterligare ansträngningar som krävs jämfört med de åtgärder som vidtagits eller planeras i de nationella energi- och klimatplanerna. Prognosen enligt 2020 års referensscenarioprognoser är att en slutlig energianvändning på 864 Mtoe och en primärenergianvändning på 1124 ska uppnås till 2030 (exklusive omgivningsvärme men inklusive internationell luftfart). En ytterligare minskning på 9 % innebär 787 Mtoe respektive 1023 Mtoe år 2030. Jämfört med 2005 års nivåer betyder det att den slutliga energianvändningen i unionen bör minskas med omkring 23 % och primärenergianvändningen med omkring 32 %. ⇦ Det finns inga bindande mål på medlemsstatsnivå i perspektivet mot 2020 och 2030 och ⇨ medlemsstaterna bör fastställa sina bidrag till unionens energieffektivitetsmål med beaktande av den formel som föreskrivs i detta direktiv. ⇦ M~~m~~edlemsstaterna~~s frihet~~ ⌦ bör vara fria ⌫ att fastställa sina nationella ~~bidrag~~ ⇨mål⇦ grundat antingen på primärenergianvändning eller slutlig energianvändning, på primärenergibesparing eller slutlig energibesparing eller på energiintensitet~~ bör inte heller i fortsättningen vara begränsad~~. ⇨ Detta direktiv ändrar sättet för hur medlemsstaterna bör uttrycka sina nationella bidrag till unionens mål. Medlemsstaternas bidrag till unionens mål bör uttryckas som slutlig och primär energianvändning, för att säkerställa konsekvens och övervakning av framstegen. ⇦ ~~Medlemsstaterna bör fastställa sina nationella vägledande energieffektivitetsbidrag med hänsyn till att unionens energianvändning 2030 får vara högst 1273 Mtoe primärenergi och/eller högst 956 Mtoe slutlig energi. Detta betyder att användningen av primärenergi i unionen bör minskas med 26 % och att användningen av slutlig energi i unionen bör minskas med 20 %, båda i jämförelse med nivåerna för 2005.~~ En regelbunden utvärdering av framstegen i riktning mot att uppnå unionsmålen för 2030 är nödvändig, och föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999.

🡻 2012/27/EU skäl 13
⇨ ny

(25) Det skulle vara att föredra om energieffektivitetsmålet ~~på 20 %~~ kunde uppnås som ett resultat av ett samlat genomförande av specifika nationella och europeiska åtgärder som främjar energieffektiviteten inom olika områden. Det bör krävas att medlemsstaterna fastställer ~~vägledande~~ nationella ⇨ policyer och åtgärder ⇦ ~~mål, planer och program~~ för energieffektivitet. ⇨ Dessa policyer och åtgärder ⇦ ~~Målen~~ och de enskilda medlemsstaternas insatser, liksom uppgifterna om de framsteg som uppnåtts, bör utvärderas av kommissionen för en bedömning av sannolikheten för att unionens övergripande mål ska kunna uppnås och om de individuella insatserna är tillräckliga för att nå det gemensamma målet. ~~Kommissionen bör därför noga följa upp genomförandet av nationella energieffektivitetsprogram genom den ändrade rättsliga ramen och inom Europa 2020-processen. När de fastställer de vägledande nationella energieffektivitetsmålen, bör medlemsstaterna kunna beakta nationella omständigheter som påverkar primärenergianvändningen, t.ex. återstående potential för kostnadseffektiva energibesparingar, förändringar i importen och exporten av energi,~~

~~utnyttjande av alla förnybara energikällor, kärnenergi, avskiljning och lagring av koldioxid samt s.k. tidiga åtgärder. Vid modelleringsverksamhet bör kommissionen utan dröjsmål och på ett klart och tydligt sätt samråda med medlemsstaterna om modellantaganden och preliminära modelleringsresultat. Det behövs bättre modellering av den inverkan som energieffektivitetsåtgärder har, av uppsättningen tekniker och av olika teknikers prestationsförmåga.~~

↓ 2012/27/EU skäl 14 (anpassad)

~~I Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor[64], anges att Cypern och Malta, som är geografiskt avlägsna östater, är beroende av flyget som ett transportslag av avgörande betydelse för medborgarna och ekonomin. Cypern och Malta har till följd av detta en oproportionellt stor slutlig energianvändning (brutto) i sin nationella luftfart, dvs. mer än tre gånger genomsnittet i gemenskapen 2005, och är därför oproportionerligt påverkade av befintliga tekniska begränsningar och regleringsbegränsningar.~~

↓ 2012/27/EU skäl 15
⇨ ny

(26) ~~De offentliga utgifterna uppgår sammanlagt till 19 % av unionens bruttonationalprodukt.~~ ⇨ Den offentliga sektorn står för omkring 5–10 % av den slutliga energianvändningen i unionen. Offentliga myndigheter spenderar cirka 1,8 biljoner euro per år. Detta motsvarar omkring 14 % av unionens bruttonationalprodukt. ⇦ Därför utgör den offentliga sektorn en viktig drivkraft för att stimulera en marknadsomvandling mot mer effektiva produkter, byggnader och tjänster, samt för att utlösa förändringar av medborgarnas och företagens beteende när det gäller energianvändning. Dessutom kan en minskad energianvändning genom åtgärder för förbättrad energieffektivitet frigöra offentliga resurser för andra ändamål. Offentliga organ på nationell, regional och lokal nivå bör föregå med gott exempel när det gäller energieffektivitet.

↓ 2012/27/EU skäl 16 (anpassad)

~~Med tanke på rådets slutsatser av den 10 juni 2011 om handlingsplanen för energieffektivitet 2011, där det betonas att byggnader står för 40 % av unionens totala energianvändning, bör medlemsstaterna, för att kunna ta vara på möjligheterna till tillväxt och sysselsättning inom hantverks- och byggsektorn, inom tillverkningen av byggprodukter och inom yrkesverksamhet i arkitekt-, konsult- och ingenjörsbranschen, fastställa en långsiktig strategi för tiden efter 2020 för investeringar i renovering av bostadshus och kommersiella byggnader i syfte att förbättra byggnadsbeståndets energiprestanda. Den strategin bör behandla frågan om kostnadseffektiv totalrenovering som leder till en uppgradering som i betydande utsträckning minskar både den levererade energin till och den slutliga energianvändningen i en byggnad jämfört med före renoveringen, så att mycket god energiprestanda uppnås. Sådan totalrenovering skulle också kunna utföras i etapper.~~

---

64 ~~EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.~~

⇩ ny

(27) För att föregå med gott exempel bör den offentliga sektorn fastställa sina egna mål för utfasning av fossila bränslen och för energieffektivitet. Energieffektivitetsförbättringar i den offentliga sektorn bör återspegla de insatser som krävs på unionsnivå. För att uppnå målet avseende slutlig energianvändning bör unionen minska sin slutliga energianvändning med 19 % fram till 2030 jämfört med den genomsnittliga energianvändningen för åren 2017, 2018 och 2019. En skyldighet att årligen minska energianvändningen i offentliga sektorn med minst 1,7 % bör säkerställa att den offentliga sektorn föregår med gott exempel. Medlemsstaterna bör behålla full flexibilitet vad gäller valet av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten och minska den slutliga energianvändningen. Ett krav på en årlig minskning av den slutliga energianvändningen innebär en mindre administrativ börda än om mätmetoder för energibesparingar fastställs.

(28) För att uppfylla sina skyldigheter bör medlemsstaterna inrikta sig på den slutliga energianvändningen för alla offentliga tjänster och alla anläggningar för offentliga organ. För att fastställa vilka adressater som ska omfattas bör medlemsstaterna tillämpa den definition av upphandlande myndigheter som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU[65]. Skyldigheten kan uppfyllas genom en minskning av den slutliga energianvändningen inom vilket område som helst av den offentliga sektorn, inbegripet transporter, offentliga byggnader, hälso- och sjukvård, fysisk planering, vattenförvaltning och avloppsvattenrening, avloppsvatten och vattenrening, avfallshantering, fjärrvärme och fjärrkyla, energidistribution, försörjning och lagring, offentlig belysning och infrastrukturplanering. För att minska den administrativa bördan för offentliga organ bör medlemsstaterna inrätta digitala plattformar eller verktyg för att samla in aggregerade energianvändningsdata från offentliga organ, offentliggöra dessa data och rapportera dem till kommissionen.

(29) Medlemsstaterna bör föregå med gott exempel genom att säkerställa att alla energiprestandakontrakt och energiledningssystem i offentliga sektorn genomförs i linje med europeiska eller internationella standarder, eller säkerställa en omfattande användning av energibesiktningar i de delar av den offentliga sektorn som har en intensiv energianvändning.

(30) Offentliga myndigheter uppmuntras att se till att få stöd från sådana enheter som organ för hållbar energi, i förekommande fall etablerade på regional eller lokal nivå. Dessa organs organisation återspeglar vanligtvis de individuella behoven för offentliga myndigheter i en viss region eller med verksamhet inom ett visst område av den offentliga sektorn. Centraliserade organ kan tillgodose behoven bättre och arbeta effektivare i andra avseenden, exempelvis i mindre eller centraliserade medlemsstater eller när det gäller komplexa eller regionöverskridande aspekter som fjärrvärme och fjärrkyla. Organ för hållbar energi kan fungera som enda kontaktpunkt i enlighet med artikel 21. Dessa organ har ofta ansvaret för att utarbeta lokala eller regionala planer för utfasning av fossila bränslen, som också kan innefatta andra åtgärder för utfasning av fossila bränslen, såsom att byta ut värmepannor som använder fossila bränslen, och

[65] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94 28.3.2014, s. 65).

för att stödja offentliga myndigheter i genomförandet av energirelaterade strategier. Organ för hållbar energi eller andra enheter för bistånd till regionala och lokala myndigheter kan ha tydliga befogenheter, mål och resurser på området hållbar energi. Dessa organ bör uppmuntras att beakta initiativ inom ramen för borgmästaravtalet, som för samman lokala myndigheter som frivilligt åtar sig att genomföra unionens klimat- och energimål, och andra befintliga initiativ i detta syfte. Planerna för utfasning av fossila bränslen bör kopplas till territoriella utvecklingsplaner och ta hänsyn till den övergripande bedömning som medlemsstaterna bör utföra.

(31) Medlemsstaterna bör stödja offentliga organ i planeringen och genomförandet av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, inbegripet på regional och lokal nivå, genom att tillhandahålla riktlinjer för att främja kompetensutveckling och utbildningsmöjligheter och genom att uppmuntra samarbete mellan offentliga organ, inklusive byråer. I detta syfte skulle medlemsstaterna kunna inrätta nationella kompetenscentrum för komplexa frågor, såsom rådgivning till lokala eller regionala energiorgan om fjärrvärme och fjärrkyla.

🡻 2012/27/EU skäl 17 (anpassad)
⇨ ny

~~(32) Takten i byggnadsrenoveringen behöver ökas, eftersom det befintliga byggnadsbeståndet utgör den största enskilda potentiella sektorn för energibesparingar.~~ ⇨ Byggnader och transporter är, jämsides med industrin, de största energianvändarna och utsläppskällorna[66]. Byggnader står för omkring 40 % av unionens totala energiförbrukning och 36 % av unionens växthusgasutsläpp från energi[67]. Kommissionens meddelande om renoveringsvågen[68] behandlar den dubbla utmaningen med energi- och resurseffektivitet och överkomliga priser inom byggsektorn och syftar till att fördubbla renoveringstakten. Det inriktas på byggnaderna med sämst prestanda samt på energifattigdom och offentliga byggnader. ⇦ Dessutom är byggnader avgörande för att uppnå unionens mål att till 2050 ~~minska utsläppen av växthusgaser med 80-95 %~~ ~~jämfört med 1990~~ ⇨ uppnå klimatneutralitet ⇦. Byggnader som ägs av offentliga organ står för en betydande andel av byggnadsbeståndet och hög grad av synlighet i det offentliga livet. Det är därför lämpligt att ange en årlig renoveringstakt för byggnader som ägs ~~och utnyttjas av statliga myndigheter~~ ⇨ av offentliga organ ⇦ på en medlemsstats territorium för att uppgradera deras energiprestanda. ⇨ Medlemsstaterna uppmanas att fastställa en högre renoveringstakt, när detta är kostnadseffektivt inom ramen för renoveringen av deras byggnadsbestånd i enlighet med deras långsiktiga renoveringsstrategier eller nationella renoveringsprogram. ⇦ Renoveringstakten ska inte påverka de skyldigheter vad gäller nära-nollenergibyggnader ⌦ (*NNE-byggnader*) ⌫ som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU ~~av den~~ ~~19 maj 2010 om~~

---

[66] COM/2020/562 final.

[67] Se IRP, *Resource Efficiency and Climate Change*, 2020, och *UN Environment Emissions Gap Report*, 2019. Dessa siffror avser byggnadernas användning och drift, inklusive indirekta utsläpp i kraft- och värmesektorn, inte deras hela livscykel. Inbyggt kol i byggnader beräknas stå för omkring 10 % av de årliga utsläppen av växthusgaser i världen, se IRP, *Resource Efficiency and Climate Change*, 2020, och *UN Environment Emissions Gap Report*, 2019.

[68] COM/2020/662 final.

~~byggnaders energiprestanda~~[69]. ⇨ Under nästa översyn av direktiv 2010/31/EU bör kommissionen bedöma medlemsstaternas framsteg i fråga om renovering av offentliga organs byggnader. Kommissionen bör överväga att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att justera renoveringstakten, med beaktande av de framsteg som gjorts av medlemsstaterna, väsentlig ekonomisk eller teknisk utveckling eller, vid behov, unionens åtaganden för utfasning av fossila bränslen och nollutsläpp. ⇦ Skyldigheten enligt det här direktivet att renovera ⇨ offentliga organs ⇦ byggnader ~~som tillhör statliga myndigheter~~ kompletterar det direktivet, som kräver att medlemsstaterna, när befintliga byggnader genomgår en större renovering, säkerställer att energiprestanda för byggnaden förbättras så att de uppfyller ~~minimikrav avseende energiprestanda~~ ⇨ kraven om NNE-byggnader ⇦. ~~Medlemsstater bör kunna vidta alternativa kostnadseffektiva åtgärder för att uppnå en motsvarande förbättring av energiprestandan i byggnaderna i deras byggnadsbestånd vad gäller statliga myndigheter. Skyldigheten att renovera golvyta i statliga myndighetsbyggnader bör också gälla andra administrativa organ vilkas behörighet sträcker sig över en medlemsstats hela territorium. Om det i en viss medlemsstat med avseende på en viss behörighet inte finns något sådant tillämpligt administrativt organ som omfattar en medlemsstats hela territorium, bör skyldigheten gälla för sådana administrativa organ vilkas behörighet tillsammans omfattar hela territoriet.~~

⇩ ny

(33) För att fastställa renoveringstakten behöver medlemsstaterna en överblick över de byggnader som inte når upp till NEE-nivån. Därför bör medlemsstaterna offentliggöra och uppdatera en inventering av offentliga byggnader som en del av en allmän databas över energicertifikat. Inventeringen bör också göra det möjligt för privata aktörer som energitjänstföretag att föreslå renoveringslösningar och de kan aggregeras av unionens observatorium för byggnadsbeståndet.

🡻 2012/27/EU skäl 18
⇨ ny

(34) ⇨ År 2020 bor mer än hälften av världens befolkning i stadsområden. Siffran väntas öka till 68 % år 2050[70]. Samtidigt återstår hälften av städernas infrastrukturer för 2050 att bygga[71]. Städer och storstadsområden är centrum för ekonomisk verksamhet, kunskapsgenerering, innovation och ny teknik. Städerna påverkar livskvaliteten för de medborgare som lever och arbetar där. Medlemsstaterna bör stödja kommuner tekniskt och ekonomiskt. ⇦ Ett antal kommuner och andra offentliga organ i medlemsstaterna har redan infört integrerade strategier för energibesparingar och energiförsörjning, bland annat via handlingsplaner för hållbar energi, till exempel sådana som utarbetats inom ramen för initiativet för borgmästarförsamlingar, och integrerade urbana strategier som sträcker sig längre än individuella ingrepp i byggnader eller transportsätt.

---

69 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).
70 https://www.unfpa.org/world-population-trends.
71 https://www.un.org/en/ecosoc/integration/pdf/fact_sheet.pdf.

↓ 2012/27/EU skäl 19
⇨ ny

(35) |När det gäller inköp av vissa produkter och tjänster samt inköp och hyra av byggnader bör ~~statliga myndigheter~~ ⇨ upphandlande myndigheter och upphandlande enheter ⇦ när de ingår offentliga byggentreprenad-, varu- eller tjänstekontrakt föregå med gott exempel och fatta energieffektiva köpbeslut ⇨ och tillämpa principen om energieffektivitet först, även när det gäller offentliga kontrakt och koncessioner för vilka inga särskilda krav föreskrivs i bilaga IV ⇦. Detta bör gälla de administrativa organ vars befogenhet omfattar hela territoriet. Om det i en viss medlemsstat med avseende på en viss behörighet inte finns något sådant tillämpligt administrativt organ som omfattar en medlemsstats hela territorium, bör skyldigheten gälla för sådana administrativa organ vilkas behörighet tillsammans omfattar hela territoriet. Bestämmelserna i unionens direktiv om offentlig upphandling bör dock inte påverkas. ⇨ Medlemsstaterna bör undanröja hinder för gemensam upphandling inom en medlemsstat eller över gränser om detta kan minska kostnaderna och öka fördelarna med den inre marknaden genom att skapa affärsmöjligheter för energitjänstleverantörer och andra leverantörer. ⇦

⇩ ny

(36) Alla offentliga enheter som investerar offentliga resurser genom upphandling bör föregå med gott exempel vid tilldelning av kontrakt och koncessioner genom att välja de produkter, tjänster, byggentreprenader och byggnader som har högst energiprestanda, också när det gäller de upphandlingar som inte omfattas av särskilda krav enligt direktiv 2009/30/EG. I detta sammanhang måste alla tilldelningsförfaranden för offentliga kontrakt och koncessioner över de tröskelvärden som fastställs i artiklarna 6 och 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU[72], artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU[73] och artiklarna 3 och 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU beakta den energieffektivitetsprestanda för dessa produkter, byggnader och tjänster som fastställs i unionsrätten eller nationell rätt, genom att prioritera principen om energieffektivitet först i sina upphandlingsförfaranden.

(37) Det är också viktigt att medlemsstaterna övervakar hur energieffektivitetskraven beaktas av upphandlande myndigheter och upphandlande enheter vid upphandlingen av produkter, byggnader, byggentreprenader och tjänster genom att säkerställa offentliggörandet av information om dessa vinnande anbuds energieffektivitetskonsekvenser över de tröskar som avses i direktiven. Det ger intressenter och medborgare möjlighet att bedöma den offentliga sektorns roll i arbetet med att säkerställa principen om energieffektivitet först inom offentlig upphandling på ett transparent sätt.

[72] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner, EUT L 94 (28.3.2014, s. 1).

[73] Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG, EUT L 94 (28.3.2014, s. 65).

(38) Den europeiska gröna given erkänner den cirkulära ekonomins roll när det gäller att bidra till unionens övergripande mål för utfasning av fossila bränslen. Den offentliga sektorn kan bidra till dessa mål genom att använda sin köpkraft till att, när så är lämpligt, välja miljövänliga produkter, byggnader, tjänster och byggentreprenader via tillgängliga verktyg för grön upphandling och på så sätt bidra avsevärt till att minska energianvändningen och miljöpåverkan.

(39) Det är viktigt att medlemsstaterna ger de offentliga organen det stöd som är nödvändigt när de börjar tillämpa energieffektivitetskrav i samband med offentlig upphandling och, när så är lämpligt, tillämpa grön offentlig upphandling, genom att tillhandhålla nödvändiga riktlinjer och metoder för att bedöma livscykelkostnader, och miljöpåverkan och kostnader. Väl utformade verktyg, i synnerhet digitala verktyg, väntas underlätta upphandlingsförfarandena och minska de administrativa kostnaderna, särskilt i mindre medlemsstater som kanske inte har tillräcklig kapacitet att förbereda upphandlingar. I detta avseende bör medlemsstaterna aktivt främja användning av digitala verktyg och samarbete mellan upphandlande myndigheter, även över gränser, för utbyte av bästa praxis.

(40) Eftersom byggnader står för utsläpp av växthusgaser både före och efter sin operativa livslängd bör medlemsstaterna också beakta hela livscykeln för byggnadernas koldioxidutsläpp. Detta görs inom ramen för ansträngningarna för att öka uppmärksamheten på prestandan under hela livscykeln, aspekter som rör cirkulär ekonomi och miljöpåverkan, som ett led i den offentliga sektorns roll att föregå med gott exempel. Offentlig upphandling kan därmed tjäna som en möjlighet att ta itu med inbyggt kol under byggnadernas hela livscykel. I detta hänseende är de upphandlande myndigheterna viktiga aktörer som kan agera som ett led i upphandlingsförfarandena genom att köpa in nya byggnader som beaktar faktorn för global uppvärmningspotential under hela livscykeln.

(41) Faktorn för global uppvärmningspotential under hela livscykeln mäter de växthusgasutsläpp som är förbundna med byggnaden i olika skeden av dess livscykel. Därmed mäter den byggnadens totala bidrag till utsläpp som leder till klimatförändring. Detta kallas ibland bedömning av koldioxidavtrycket eller koldioxidmätning under hela livscykeln. Det omfattar en sammanställning av de koldioxidutsläpp som ingår i byggnadsmaterialen och de direkta och indirekta koldioxidutsläppen från användningsstadiet. Byggnader är en betydande materialbank eftersom de utgör lagringsplatser för koldioxidintensiva resurser under många årtionden, och det är därför viktigt att undersöka konstruktioner som främjar framtida återanvändning och återvinning i slutet av den operativa livscykeln.

(42) Faktorn för global uppvärmningspotential uttrycks som en numerisk indikator i kgCO2e/m² (av användbar inre golvyta) för varje livscykelstadium som genomsnitt för ett år i en referensstudieperiod på 50 år. Dataurvalet, definitionen av scenarier och beräkningarna görs i enlighet med standarden EN 15978. Omfattningen vad gäller byggnadselement och teknisk utrustning fastställs i indikator 1,2 i den gemensamma unionsramen Level(s). Om ett nationellt beräkningsverktyg finns eller krävs för information om eller erhållande av bygglov, bör det vara möjligt att använda detta nationella verktyg för att tillhandahålla den information som behövs. Det bör vara möjligt att använda andra beräkningsverktyg om de uppfyller de minimikriterier som fastställs i den gemensamma unionsramen Level(s).

↓ 2012/27/EU skäl 20 (anpassad)

~~En bedömning av möjligheten att inrätta ett system med ”vita certifikat” på unionsnivå har visat att ett sådant system under de rådande omständigheterna skulle skapa stora administrativa kostnader och att det finns risk för att energibesparingarna skulle koncentreras till vissa medlemsstater och inte införas i hela unionen. Syftet med en sådan ordning på unionsnivå skulle, åtminstone på det här stadiet, kunna uppnås bättre genom nationella kvotpliktsystem för energiföretagens energieffektivitet eller andra alternativa policyåtgärder som ger motsvarande energibesparingar. Det är lämpligt att ambitionsnivån för sådana system fastställs inom en gemensam ram på unionsnivå, samtidigt som medlemsstaterna ges betydande flexibilitet att fullt ut ta hänsyn till den nationella organisationen av marknadsaktörer, energisektorns specifika kontext och slutanvändarnas vanor. Den gemensamma ramen bör ge energiföretagen möjlighet att erbjuda energitjänster till alla slutanvändare, inte bara till dem som de säljer energi till. Detta ökar konkurrensen på energimarknaden, eftersom energiföretagen kan differentiera sin produkt genom att tillhandahålla kompletterande energitjänster. Den gemensamma ramen bör göra det möjligt för medlemsstaterna att i sina nationella system införa krav som har ett socialt mål, särskilt för att säkerställa att sårbara kunder får tillgång till fördelarna med en högre energieffektivitet. Medlemsstaterna bör, utifrån objektiva och icke-diskriminerande kriterier, fastställa vilka energidistributörer eller företag som säljer energi i detaljistledet som ska vara skyldiga att uppnå det mål om energibesparingar vid slutanvändning som fastställs i detta direktiv.~~

~~Medlemsstaterna bör i synnerhet tillåtas att inte ålägga små energidistributörer och små företag som säljer energi i detaljistledet denna skyldighet i syfte att undvika en oproportionerlig administrativ börda. I kommissionens meddelande av den 25 juni 2008 fastställs principer som varje medlemsstat som beslutar att avstå från att utnyttja möjligheten bör ta hänsyn till. Som ett sätt att stödja nationella initiativ till energieffektivitet skulle förpliktade parter inom ramen för nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet kunna fullgöra sina skyldigheter genom att årligen till en nationell energieffektivitetsfond betala ett belopp som motsvarar de investeringar som krävs inom ramen för systemet.~~

↓ 2012/27/EU skäl 21 (anpassad)

~~Med tanke på det övergripande kravet på att återupprätta hållbara offentliga finanser och budgetkonsolidering bör vid genomförandet av de särskilda åtgärder som omfattas av detta direktiv vederbörlig omsorg ägnas kostnadseffektiviteten på medlemsstatsnivå när det gäller genomförandet av energieffektivitetsåtgärder, på grundval av lämplig analys- och utvärderingsnivå.~~

↓ 2012/27/EU skäl 22 (anpassad)

~~Kravet på besparingar när det gäller den årliga energiförsäljningen till slutanvändare i förhållande till vad energiförsäljningen skulle ha varit utgör inte ett tak för försäljning eller energianvändning. Medlemsstaterna bör vid beräknandet av energiförsäljningen till slutanvändare kunna undanta hela försäljningen eller en del av den, räknad i volym, av energi som används vid sådana industriella verksamheter som förtecknas i bilaga I till~~

~~Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen[74], eftersom det är vedertaget att vissa sektorer och delsektorer som bedriver sådan verksamhet kan vara utsatta för betydande risker för koldioxidläckage. Det är lämpligt att medlemsstaterna är medvetna om åtgärdsprogrammens kostnader för att kunna göra en riktig bedömning av åtgärdernas kostnad.~~

↓ 2012/27/EU skäl 23 (anpassad)

~~För att den administrativa bördan ska minska kan medlemsstaterna utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 samla alla enskilda politiska åtgärder för genomförande av artikel 7 i ett heltäckande nationellt program för energieffektivitet.~~

↓ 2018/2002 skäl 7
⇨ ny

(43) ⇨ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU[75] reglerar anläggningar som bidrar till energiproduktion eller som använder energi för produktionsändamål, och information om den energi som används eller genereras i anläggningen måste finnas med i ansökningar om samordnade tillstånd (artikel 12.1 b). I artikel 11 i det direktivet anges också att en effektiv energianvändning är en av de allmänna principerna för verksamhetsutövarens grundläggande skyldigheter och ett av kriterierna för att fastställa bästa tillgängliga teknik i enlighet med bilaga III till direktiv 2010/75/EU. ⇦ Effektiviteten i energisystemets funktion påverkas vid varje givet tillfälle av om det går att obehindrat och flexibelt mata in i näten energi från olika energikällor med olika tröghet och olika uppkörningstider. Förbättrad energieffektivitet gör det möjligt att utnyttja förnybar energi bättre.

↓ 2018/2002 skäl 8

(44) En förbättring av energieffektiviteten kan bidra till ökad ekonomisk effektivitet. Medlemsstaterna och unionen bör ha som mål att minska energianvändningen oavsett ekonomisk tillväxtnivå.

↓ 2018/2002 skäl 10 (anpassad)
⇨ ny

(45) ~~Med tanke på ramen för klimat- och energipolitiken för 2030 bör~~ Ddet energisparkrav som infördes genom ⌦ detta ⌫ direktiv ~~2012/27/EU~~ ⇨ bör ökas och ⇦ ~~förlängas bortom~~ ⌦ bör också gälla efter ⌫ ~~2020~~ ⇨ 2030 ⇦ . ~~En sådan förlängning skulle skapa ökad~~ ⌦ Detta säkerställer ⌫ stabilitet för investerare och ~~därmed uppmuntra~~ uppmuntrar därmed till långsiktiga investeringar och långsiktiga energieffektivitetsåtgärder, såsom genomgripande renovering av byggnader med det

---

74 ~~EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.~~

75 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar), EUT L 334, 17.12.2010, s. 17.

långsiktiga målet att möjliggöra kostnadseffektiv omvandling av befintliga byggnader till NNE-byggnader. Energisparkravet har en viktig roll när det gäller att skapa lokal tillväxt, ~~och lokala~~ arbetstillfällen, ⇨ och konkurrenskraft och lindra energifattigdomen. ⇦ ~~och~~ ⌦ Det ⌫ bör ~~behållas i syfte att~~ säkerställa att unionen kan uppnå sina energi- och klimatmål genom att skapa ytterligare möjligheter och bryta kopplingen mellan energianvändning och tillväxt. Samarbete med den privata sektorn är viktigt för att bedöma under vilka förhållanden privata investeringar för energieffektivitetsprojekt kan frigöras, och för att utveckla nya intäktsmodeller för innovation på energieffektivitetsområdet.

🡻 2018/2002 skäl 11

(46) Åtgärder för förbättrad energieffektivitet har också en positiv effekt på luftkvaliteten, eftersom mer energieffektiva byggnader bidrar till att minska behovet av bränsle för uppvärmning, inbegripet fast bränsle för uppvärmning. Energieffektivitetsåtgärder bidrar därför till att förbättra luftkvaliteten inomhus och utomhus och hjälper till att på ett kostnadseffektivt sätt uppnå målen i unionens luftkvalitetspolitik, såsom den fastställs särskilt i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284[76].

🡻 2018/2002 skäl 12 (anpassad)
⇨ ny

~~(47)~~ Medlemsstaterna är skyldiga att uppnå ackumulerad energibesparing i slutanvändningsledet för hela sparkravsperioden ~~2021–~~ ⌦ fram till ⌫ 2030 som motsvarar nya årliga besparingar på minst 0,8 % av den slutliga energianvändningen ⇨ till och med den 31 december 2023 och minst [xx] % från och med den 1 januari 2024 ⇦. Detta krav kan uppfyllas genom nya policyåtgärder som antas under ~~den nya~~ sparkaravsperioden 1 januari 2021–31 december 2030 eller genom nya enskilda åtgärder till följd av policyåtgärder som antagits under eller före den föregående perioden, under förutsättning att de enskilda åtgärder som leder till energibesparingar införs under den ⌦ följande ⌫~~nya~~ perioden. Medlemsstaterna bör i detta syfte kunna använda sig av ett kvotpliktsystem för energieffektivitet, alternativa policyåtgärder eller bådadera. ~~Dessutom bör olika möjligheter, bland annat att antingen helt eller delvis inkludera energi som används för transporter i referensscenariot för beräkning, erbjudas för att ge medlemsstaterna flexibilitet när de beräknar mängden energibesparingar samtidigt som det säkerställs att den ackumulerade energibesparingen i slutanvändningsledet som krävs motsvarande nya årliga besparingar på åtminstone 0,8 % uppfylls.~~

🡻 2018/2002 skäl 13 (anpassad)
⇨ ny

(48) ~~Det skulle dock vara orimligt att ställa ett sådant krav på Cypern och på Malta. Energimarknaden i dessa små ö-medlemsstater uppvisar särskilda egenskaper som i~~

---

[76] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG (EUT L 344, 17.12.2016, s. 1).

~~väsentlig grad begränsar vilka åtgärder som finns tillgängliga för att uppfylla energisparkravet, såsom förekomsten av en enda eldistributör, avsaknad av naturgasnät och system för fjärrvärme och fjärrkyla samt oljedistributionsbolagens begränsade storlek. Dessa särskilda egenskaper förvärras av energimarknadens begränsade storlek i dessa medlemsstater.~~ ⇨ För perioden 2021–31 december 2023 bör ⇦ Cypern och Malta ~~bör därför~~ ~~endast~~ vara skyldiga att uppnå en ackumulerad energibesparing i slutanvändningsledet som motsvarar nya besparingar på 0,24 % av den slutliga energianvändningen ⌦ endast ⌫ för perioden 2021–2030. ⇨ Detta individuella sparkrav bör upphöra att gälla den 1 januari 2024. ⇦

↓ 2018/2002 skäl 14
⇨ ny

(49) När medlemsstaterna använder kvotpliktsystem bör de utse kvotpliktiga parter bland ⇨ systemansvariga för överföringssystemen, ⇦energidistributörer, företag som säljer energi i detaljistledet och drivmedelsdistributörer eller drivmedelsåterförsäljare på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier. Beslut att utse eller beviljande av undantag från att utses för vissa kategorier av sådana distributörer eller återförsäljare bör inte ses som oförenligt med principen om icke-diskriminering. Därför kan medlemsstaterna välja huruvida sådana ⇨ systemansvariga för överföringssystemen, ⇦ distributörer eller återförsäljare eller enbart vissa kategorier av dem ska utses till kvotpliktiga parter. ⇨ För att stärka och skydda sårbara kunder, personer som berörs av energifattigdom och personer som bor i subventionerade bostäder, och för att prioritera genomförandet av policyåtgärder bland dessa personer, kan medlemsstaterna ålägga kvotpliktiga parter att uppnå energibesparingar bland utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och personer som bor i subventionerade bostäder. I detta syfte kan medlemsstaterna också fastställa minskningsmål avseende energikostnader. Kvotpliktiga parter skulle kunna uppnå dessa mål genom att främja installation av åtgärder som leder till energibesparingar och ekonomiska besparingar på energiräkningarna, såsom av isolerings- och uppvärmningsåtgärder. ⇦

⇩ ny

(50) Vid utformningen av policyåtgärder för att uppfylla energisparkravet bör medlemsstaterna iaktta unionens klimat- och miljönormer och -prioriteringar och iaktta principen ”orsaka inte betydande skada” i den mening som avses i förordning (EU) 2020/852[77]. Medlemsstaterna bör inte främja verksamheter som inte är miljömässigt hållbara, såsom användning av fasta fossila bränslen. Energisparkravet syftar till att stärka åtgärderna mot klimatförändringar genom att främja incitament för medlemsstaterna att genomföra en hållbar och ren policymix som är resilient och mildrar klimatförändringarna. Därför kommer energibesparingar från policyåtgärder som avser användningen av direkt förbränning av fossila bränslen inte att kunna räknas med i energibesparingarna inom ramen för energisparkravet från och med

---

[77] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088, OJ L 198, 22.6.2020, s. 13.

införlivandet av detta direktiv. Detta kommer att göra det möjligt att anpassa energisparkravet till målen för den europeiska gröna given, klimatmålsplanen och renoveringsvågen, och återspegla det behov av åtgärder som identifierats av IEA i dess rapport om nettonollutsläpp[78]. Begränsningen syftar till att uppmuntra medlemsstaterna att endast spendera offentliga medel på framtidssäkrad, hållbar teknik. Det är viktigt att medlemsstaterna tillhandahåller en tydlig politisk ram och investeringssäkerhet för marknadsaktörerna. Genomförandet av beräkningsmetoden enligt energisparkravet bör göra det möjligt för marknadsaktörerna att anpassa sin teknik inom rimlig tid. I de fall som medlemsstaterna stöder införandet av effektiv teknik för fossila bränslen eller en tidig ersättning av sådan teknik, exempelvis genom subventionssystem eller system för energieffektivitetskrav, är det möjligt att energibesparingarna inte längre kan beaktas för energisparkravet. De resulterande energibesparingarna, exempelvis från främjandet av naturgasbaserad kraftvärme, skulle inte beaktas, men begränsningen skulle inte tillämpas på indirekt användning av fossila bränslen, exempelvis när elproduktion inkluderar produktion med fossila bränslen. Policyåtgärder som inriktas på beteendeförändringar för att begränsa användningen av fossila bränslen, exempelvis genom informationskampanjer och sparsam körning, bör kunna beaktas även i fortsättningen. Energibesparingarna från policyåtgärder inriktade på byggnadsrenovering får innefatta sådana åtgärder som ersättning av värmesystem för fossila bränslen tillsammans med förbättringar av klimatskalet, vilket bör begränsas till sådan teknik som gör det möjligt att uppnå de energibesparingar som krävs enligt nationella byggnormer som fastställts i en medlemsstat. Medlemsstaterna bör dock främja uppgradering av värmesystem som ett led i totalrenovering i linje med det långsiktiga målet om koldioxidneutralitet, dvs. att minska uppvärmningsbehovet och täcka det återstående uppvärmningsbehovet med en koldioxidfri energikälla.

🡻 2018/2002 skäl 15 (anpassad) ⇨ ny

(51) Medlemsstaternas åtgärder för förbättrad energieffektivitet inom transportsektorn kan komma att beaktas när det gäller att uppfylla energisparkravet i slutanvändningsledet. Sådana åtgärder inkluderar strategier som bland annat är avsedda att främja effektivare fordon, en övergång till cykel-, gång- och kollektivtrafik eller rörlighets- och stadsplanering som minskar behovet av transport. System som påskyndar införandet av nya, effektivare fordon eller strategier som främjar en övergång till bränslen ~~med bättre prestanda~~ ⇨ med lägre utsläppsnivåer, utom policyåtgärder som avser användning av direkt förbränning av fossila bränslen, ⇦ som minskar användningen av energi per kilometer kan också komma att beaktas, förutsatt att de uppfyller reglerna om väsentlighet och additionalitet i bilaga V till ~~i direktiv 2012/27/EU ändrat genom~~ det här direktivet. ⇨ Policyåtgärder som främjar införandet av nya fordon som drivs med fossila bränslen bör inte anses som åtgärder som ska beaktas inom ramen för energisparkravet. ⇦ ~~Sådana åtgärder bör, när så är lämpligt, vara samstämmiga~~

---

[78] IEA (Internationella energiorganet) (2021), *Net Zero by 2050 A Roadmap for the Global Energy Sector*, https://www.iea.org/reports/net-zero-by-2050.

~~med medlemsstaternas nationella handlingsprogram som upprättats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU[79].~~

↓ 2018/2002 skäl 16 (anpassad)

(52) Åtgärder som vidtas av medlemsstaterna enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842[80] och som leder till kontrollerbara, och mätbara eller uppskattningsbara, förbättringar av energieffektiviteten kan anses vara ett kostnadseffektivt sätt för medlemsstater att uppfylla energisparkravet enligt ~~direktiv 2012/27/EU ändrat genom~~ det här direktivet.

↓ 2018/2002 skäl 17 (anpassad)
⇨ ny

(53) Som ett alternativ till att kräva att kvotpliktiga parter uppnår den mängd ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs enligt artikel 8~~7~~.1 i detta direktiv ~~2012/27/EU~~ ändrat genom det här direktivet, bör det vara möjligt för medlemsstaterna att inom sina kvotpliktsystem tillåta eller kräva att kvotpliktiga parter bidrar till en nationell energieffektivitetsfond ⇨ som kan användas för ett prioriterat genomförande av policyåtgärder bland utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och personer som bor i subventionerade bostäder⇦.

↓ 2018/2002 skäl 18 (anpassad)
⇨ ny

(54) ~~Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.4 och 7.5 såsom de införs genom detta direktiv, bör m~~Medlemsstater och kvotpliktiga parter bör använda alla tillgängliga medel och tekniker ⇨ , utom användning av teknik för direkt förbränning av fossila bränslen, ⇦ för att uppfylla de ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs, inbegripet genom att främja hållbar teknik i effektiva system för fjärrvärme och fjärrkyla, infrastruktur för effektiv värme och kyla och energibesiktningar eller motsvarande energiledningssystem, förutsatt att de energibesparingar som anförs uppfyller kraven i artikel 8~~7~~ i och bilaga V till ~~direktiv 2012/27/EU ändrat genom~~ det här direktivet. Medlemsstaterna bör eftersträva stor flexibilitet när de utarbetar och genomför alternativa policyåtgärder. ⇨ Medlemsstaterna bör uppmuntra åtgärder som ger energibesparingar under långa livslängder. ⇦

↓ 2018/2002 skäl 19

(55) Långsiktiga energieffektivitetsåtgärder kommer att fortsätta att åstadkomma energibesparingar efter 2020, men för att bidra till unionens energieffektivitetsmål för

[79] ~~Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU av den 22 oktober 2014 om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen (EUT L 307, 28.10.2014, s. 1).~~

[80] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 19.6.2018, s. 26).

2030 bör dessa åtgärder leda till nya besparingar efter 2020. Å andra sidan bör energibesparingar som uppnåtts efter den 31 december 2020 inte räknas med vid beräkningen av den ackumulerade energibesparing i slutanvändningsledet som krävs för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

↓ 2018/2002 skäl 20
⇨ ny

(56) Nya besparingar bör gå utöver den vanliga verksamheten så att besparingar som skulle ha inträffat under alla omständigheter inte bör räknas med vid beräkningen av huruvida kraven på energibesparingar är uppfyllda. För att beräkna effekten av de införda åtgärderna bör endast nettobesparingar räknas med, uppmätta som förändringar av energianvändningen som är direkt hänförliga till energieffektivitetsåtgärden i fråga ⇨ som genomförs för tillämpningen av artikel 8 i detta direktiv ⇦. För att beräkna nettobesparingar bör medlemsstaterna upprätta ett referensscenario för hur situationen skulle utvecklas utan åtgärden i fråga. Policyåtgärden i fråga bör utvärderas mot det referensscenariot. Medlemsstaterna ⇨ bör ta hänsyn till de minimikrav som föreskrivs i den berörda lagstiftningsramen på unionsnivå, och ⇦ bör ta hänsyn till den omständigheten att andra policyåtgärder kan vidtas inom samma tidsram och att även dessa kan ha en inverkan på mängden energibesparingar, så att inte alla förändringar som observerats sedan den policyåtgärd som ska utvärderas infördes kan hänföras endast till den åtgärden. För att säkerställa att kravet på väsentlighet uppfylls bör de åtgärder som vidtas av kvotpliktiga, deltagande eller bemyndigade parter faktiskt bidra till att de anförda energibesparingarna uppnås.

↓ 2018/2002 skäl 21
⇨ ny

(57) Det är viktigt att när så är relevant beakta alla steg i energikedjan vid beräkningen av energibesparingar, i syfte att öka potentialen för energibesparingar vid överföring och distribution av el. ⇨ Studier som gjorts och samråd med intressenter har visat att det finns en betydande potential. De fysiska och ekonomiska villkoren skiljer sig dock ganska mycket mellan olika medlemsstater, och även inom flera medlemsstater, och det finns ett stort antal systemoperatörer. Dessa omständigheter pekar mot ett decentraliserat tillvägagångssätt, i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Nationella tillsynsmyndigheter har den kunskap, rättsliga kompetens och administrativa kapacitet som krävs för att främja utvecklingen av ett energieffektivt elnät. Sådana enheter som det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystem för el (Entso-E) och den europeiska enheten för unionens systemansvariga för distributionssystem (EU DSO-enheten) kan också ge värdefulla bidrag och bör stödja sina medlemmar i genomförandet av energieffektivitetsåtgärder. ⇦

⇩ ny

(58) Liknande överväganden gäller för det mycket stora antalet systemansvariga för naturgassystemet. Naturgasens betydelse och försörjningsgrad och territoriella täckning varierar mycket mellan medlemsstaternas. I sådana fall är de nationella tillsynsmyndigheterna bäst lämpade för att övervaka och styra systemets utveckling mot ökad effektivitet, och sådana enheter som det europeiska nätverket av

systemansvariga för överföringssystemen för gas (Entso-G) kan ge värdefulla bidrag och bör stödja sina medlemmar i genomförandet av energieffektivitetsåtgärder.

↓ 2018/2002 skäl 22
⇨ ny

(59) Effektiv vattenförvaltning kan utgöra ett betydande bidrag till energibesparingar. Vatten- och avloppssektorn står för 3,5 % av elanvändningen i unionen, och denna andel väntas öka. Samtidigt står vattenläckor för 24 % av den totala vattenförbrukningen i unionen och energisektorn är den största vattenförbrukaren, och står för 44 % av förbrukningen. Potentialen för energibesparing genom att använda smart teknik och smarta processer bör undersökas noga ⇨ och tillämpas när helst det är kostnadseffektivt, och principen om energieffektivitet först bör beaktas. Samtidigt bör avancerad bevattningsteknik avsevärt kunna minska vattenförbrukningen inom jordbruket och den energi som används för behandling och transport av vatten ⇦.

↓ 2018/2002 skäl (anpassad)
⇨ ny

(60) I enlighet med artikel 9 i fördraget ~~om Europeiska unionens funktionssätt~~ bör unionens politik för energieffektivitet vara inkluderande och bör därför säkerställa att ⌦ alla ⌫ konsumenter som påverkas av energifattigdom har ⇨ lika ⇦ tillgång till energieffektivitetsåtgärder. Förbättringar av ~~byggnaders~~ energieffektivitet bör ~~särskilt gynna~~ ⇨ på ett prioriterat sätt genomföras bland ⇦ sårbara ~~hushåll~~ ⇨ kunder och slutanvändare ⇦, ~~inbegripet sådana~~ ⇨ personer ⇦ som påverkas av energifattigdom och, om så är lämpligt, ⇨ medelinkomsthushåll och ⇦ ~~de~~ ⇨ personer ⇦ som bor i subventionerat boende ⇨ samt äldre personer och personer som bor på landsbygden och avlägsna områden. ⇦ ⇨ I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet riktas mot särskilda grupper som löper större risk att påverkas av energifattigdom och som i högre grad drabbas av de negativa effekterna av energifattigdom, såsom kvinnor, personer med funktionshinder, äldre personer, barn och personer med minoritetsbakgrund i fråga om ras eller etnisk tillhörighet. ⇦ Medlemsstaterna kan ~~redan~~ kräva att kvotpliktiga parter inkluderar sociala mål i energibesparande åtgärder i samband med energifattigdom, och denna möjlighet ~~bör utvidgas~~ ⌦ hade redan utvidgats ⌫ till alternativa policyåtgärder och ⌦ europeiska ⌫ nationella energieffektivitetsfonder. ~~och~~ ⌦ Detta ⌫ bör omvandlas till en skyldighet ⇨ att skydda och stärka utsatta kunder och slutanvändare och att mildra energifattigdomen ⇦, samtidigt som medlemsstaterna ges möjlighet att bibehålla full flexibilitet vad gäller ~~åtgärdernas~~ ⇨ policyåtgärdernas typ, ⇦ storlek, omfattning och innehåll. Om ett kvotpliktsystem för energieffektivitet inte tillåter att åtgärder vidtas som rör enskilda energianvändare, får medlemsstaten vidta åtgärder för att lindra energifattigdomen enbart genom alternativa policyåtgärder. ⇨ Inom sin policymix bör medlemsstaterna säkerställa att andra policyåtgärder inte har negativa effekter på utsatta kunder, slutanvändare, personer som påverkas av energifattigdom och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder. Medlemsstaterna bör se till att offentliga medel som investeras i åtgärder för att förbättra energieffektiviteten

utnyttjas på bästa möjliga sätt, inklusive finansiering och finansieringsinstrument som inrättats på unionsnivå.⇦

⇩ ny

(61) I detta direktiv hänvisas till begreppet utsatta kunder, som medlemsstaterna ska fastställa i enlighet med direktiv (EU) 2019/944. I enlighet med direktiv 2012/27/EU klargör begreppet ”slutanvändare” vid sidan av begreppet ”slutkund” att rättigheterna när det gäller fakturerings- och användningsinformation även gäller konsumenter som inte har ett individuellt eller direkt avtal med leverantören av energi som används för gemensamma system för uppvärmning, kylning eller varmvatten för hushållsbruk i flerbostadshus. Begreppet utsatta kunder säkerställer inte nödvändigtvis en inriktning på slutanvändare. För att säkerställa att de åtgärder som fastställs i detta direktiv når alla individer och hushåll i en utsatt situation bör medlemsstaterna inte bara inkludera kunder i strikt bemärkelse utan även slutanvändare när de fastställer sin definition av utsatta kunder.

🡻 2018/2002 skäl 24
⇨ ny

(62) Omkring ~~50~~ ⇨ 34 ⇦ miljoner hushåll i unionen ~~påverkas av energifattigdom~~ ⇨ kunde inte värma upp sina hem tillräckligt 2019[81] ⇦. ⇨ Den europeiska gröna given prioriterar den sociala dimensionen av omställningen genom att följa principen att ”ingen lämnas utanför”. Den gröna omställningen, inbegripa omställningen till ren energi, påverkar kvinnor och män på olika sätt och kan ha en särskild påverkan på missgynnade grupper såsom personer med funktionsnedsättning. ⇦ Energieffektivitetsåtgärder måste därför ha en central betydelse för varje kostnadseffektiv strategi mot energifattigdom och konsumenters sårbarhet, och utgöra komplement till socialpolitiken på medlemsstatsnivå. För att säkerställa att energieffektivitetsåtgärder på ett hållbart sätt minskar energifattigdom för hyresgäster bör åtgärdernas kostnadseffektivitet samt frågan huruvida fastighetsägare och hyresgäster har råd att vidta dem beaktas, och tillräckligt ekonomiskt ⇨ och tekniskt ⇦ stöd till sådana åtgärder bör garanteras på medlemsstatsnivå. ⇨ Medlemsstaterna bör stödja den lokala och regionala nivån när det gäller att kartlägga och lindra energifattigdomen. ⇦ Byggnadsbeståndet i unionen behöver långsiktigt omvandlas till NNE-byggnader, i enlighet med målen i Parisavtalet. Byggnader renoveras för närvarande i för långsam takt och byggnader som bebos av låginkomsttagare som påverkas av energifattigdom är de som är svårast att nå. De åtgärder som fastställs i detta direktiv rörande energisparkrav, kvotpliktsystem för energieffektivitet och alternativa policyåtgärder är därför särskilt viktiga.

---

[81] Kommissionens rekommendation om energifattigdom, 14.10.2020, C(2020) 9600 final.

↓ 2012/27/EU skäl 24
⇨ ny

(63) För att kunna utnyttja den potential för energibesparing som finns inom vissa marknadssegment där energibesiktning i allmänhet inte erbjuds kommersiellt (till exempel små och medelstora företag) bör medlemsstaterna utarbeta program som uppmuntrar små och medelstora företag att låta genomföra energibesiktningar. Energibesiktningar bör vara obligatoriska för och genomföras regelbundet av stora företag, eftersom energibesparingarna kan vara betydande. Vid besiktningarna bör hänsyn tas till relevanta europeiska eller internationella standarder. t.ex. EN ISO 50001 (energiledningssystem) eller EN 16247-1 (energibesiktningar) eller, om en energibesiktning ingår, EN ISO 14000 (miljöledningssystem), så att de således motsvarar bestämmelserna i bilaga VI till detta direktiv i och med att dessa bestämmelser inte går utöver kraven i dessa relevanta standarder. ⇨ En specifik europeisk standard avseende energibesiktningar är för närvarande under utarbetande. Energibesiktningar kan utföras fristående eller ingå i ett bredare miljöledningssystem eller ett avtal om energiprestanda. I alla sådana fall bör dessa system uppfylla minimikraven i bilaga VI. Dessutom kan specifika mekanismer och system som inrättats för att övervaka utsläppen och bränsleförbrukningen av vissa transportoperatörer, exempelvis EU:s system för handel med utsläppsrätter enligt EU-rätten, anses vara förenliga med energibesiktningar, inklusive inom ramen för energiledningssystem, om de uppfyller de minimikrav som anges i bilaga VI. ⇦

⇩ ny

(64) Företagets genomsnittliga förbrukning bör vara kriteriet för att definiera tillämpningen av energiledningssystem och energibesiktningar för att öka dessa mekanismers känslighet när det gäller att identifiera relevanta möjligheter för kostnadseffektiva energibesparingar. Företag som ligger under de förbrukningströsklar som fastställts för energiledningssystem och energibesiktningar bör uppmuntras att genomgå energibesiktningar och att genomföra rekommendationerna från dessa besiktningar.

↓ 2012/27/EU skäl 25

(65) När energibesiktningar genomförs av interna experter innebär kravet på oberoende att de inte får vara direkt delaktiga i den verksamhet de besiktigar.

⇩ ny

(66) Sektorn för informations- och kommunikationsteknik (IKT) är en annan viktig sektor som uppmärksammas allt mer. År 2018 hade datacentralerna i EU en energianvändning på 76,8 TWh. Denna siffra väntas öka till 98,5 TWh 2030, vilket är en ökning på 28 %. Denna ökning i absoluta tal kan även iakttas i relativa tal: datacentralerna i EU stod för 2,7 % av efterfrågan på el 2018 och kommer att stå för

3,21 % 2030 om utvecklingen fortsätter enligt samma bana[82]. Europas digitala strategi har redan lyft fram behovet av mycket energieffektiva och hållbara datacentraler och transparensåtgärder för telekomoperatörer gällande deras miljöpåverkan. För att främja en hållbar utveckling inom IKT-sektorn, i synnerhet vad gäller datacentraler, bör medlemsstaterna samla in och offentliggöra data av relevans för datacentralernas energiprestanda och vattenfotavtryck. Medlemsstaterna bör samla in och offentliggöra data endast om datacentraler med ett betydande fotavtryck där ändamålsenliga utformnings- eller effektivitetsinsatser, för nya respektive befintliga anläggningar, kan medföra en avsevärd minskning av energi- och vattenanvändningen eller återanvändning av spillvärme i näraliggande anläggningar och värmenät. En hållbarhetsindikator för datacentraler kan fastställas på grundval av de data som samlas in.

(67) Hållbarhetsindikatorerna för datacentraler kan användas för att mäta fyra grundläggande dimensioner av en hållbar datacentral, nämligen hur effektivt den använder energi, hur mycket av den energin som kommer från förnybara energikällor, återanvändningen av eventuell spillvärme som den producerar och användningen av färskvatten. Hållbarhetsindikatorerna för datacentraler bör öka medvetenheten bland ägare och operatörer av datacentraler, tillverkare av utrustning, utvecklare av programvara och tjänster, användare av datacentralernas tjänster på alla nivåer samt enheter och organisationer som inför, använder eller upphandlar molntjänster och datacentraltjänster. De bör också skapa förtroende för de faktiska förbättringarna till följd av insatser och åtgärder för att göra nya eller befintliga datacentraler hållbarare. Slutligen bör de användas som en grund för transparent och evidensbaserad planering och evidensbaserat beslutsfattande. Det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att använda hållbarhetsindikatorerna för datacentraler. Det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att använda hållbarhetsindikatorn för datacentraler.

↓ 2018/2002 skäl 25

(68) Lägre energikostnader för konsumenter bör uppnås genom att konsumenterna får hjälp att minska sin energianvändning genom att minska byggnaders energibehov och effektivisera apparater i kombination med att energisnåla transportmedel görs tillgängliga och integreras med kollektivtrafik och cykling. Medlemsstaterna bör också förbättra konnektiviteten i landsbygdsområden och i avlägsna områden.

↓ 2018/2002 skäl 26

(69) Det är mycket viktigt att öka alla unionsmedborgares medvetenhet om fördelarna med ökad energieffektivitet och att ge dem korrekt information om hur sådan kan uppnås. Medborgare i alla åldrar bör också involveras i energiomställningen via den europeiska klimatpakten och konferensen om Europas framtid. Ökad energieffektivitet är också av stor vikt för unionens energiförsörjningstrygghet genom att unionens beroende av bränsleimport från tredjeländer minskar.

---

[82] https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/energy-efficient-cloud-computing-technologies-and-policies-eco-friendly-cloud-market

↓ 2018/2002 skäl 27

(70) Konsumenterna bör ha full insyn i kostnaderna och fördelarna med alla energieffektivitetsåtgärder som vidtas, inbegripet återbetalningsperioder.

↓ 2018/2002 skäl 28 (anpassad)

(71) När medlemsstaterna genomför ~~direktiv 2012/27/EU ändrat genom~~ det här direktivet och vidtar andra åtgärder på energieffektivitetsområdet, bör de vara särskilt uppmärksamma på synergieffekter mellan energieffektivitetsåtgärder och en effektiv användning av naturresurser i linje med principerna för en cirkulär ekonomi.

↓ 2018/2002 skäl 29

(72) När medlemsstaterna använder nya företagsmodeller och ny teknik, bör de sträva efter att främja och underlätta införandet av energieffektivitetsåtgärder, inklusive genom innovativa energitjänster för stora och små kunder.

↓ 2018/2002 skäl 30 (anpassad)

(73) ~~Som en del av de åtgärder som fastställs i kommissionens meddelande av den 15 juli 2015 med titeln En ny giv för energikonsumenterna, inom ramen för energiunionen och strategin för uppvärmning och kylning, bör konsumenternas minimirättigheter till noggrann, tillförlitlig, tydlig och aktuell information om sin energianvändning stärkas. Artiklarna 9–11 i och bilaga VII till direktiv 2012/27/EU bör ändras för~~ ⌦ Det är nödvändigt ⌫ att möjliggöra en tät och förbättrad återkoppling om energianvändning när detta är tekniskt genomförbart och kostnadseffektivt med tanke på befintliga mätanordningar. Det här direktivet klargör att frågan huruvida individuell mätning är kostnadseffektiv avgörs av om de därmed sammanhängande kostnaderna står i proportion till möjliga energibesparingar. Vid bedömningen av om individuell mätning är kostnadseffektiv kan hänsyn tas till verkan av andra konkreta, planerade åtgärder i en viss byggnad, till exempel en kommande renovering.

↓ 2018/2002 skäl 31 (anpassad)

(74) Detta direktiv klargör också att rättigheter avseende fakturering och information om fakturering eller användning bör gälla för konsumenter av värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk från en central källa, även om de inte har några direkta individuella avtal med en energileverantör. ~~Definitionen av begreppet slutkund kan förstås så, att det avser endast fysiska eller juridiska personer som köper energi grundat på ett direkt individuellt avtal med en energileverantör. Med avseende på tillämpningen av dessa bestämmelser bör därför begreppet slutanvändare införas för att hänvisa till en bredare grupp konsumenter, och bör omfatta, utöver slutkunder som köper värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk för egen slutanvändning, även boende i enskilda byggnader eller i enskilda enheter i flerbostadshus eller byggnader med flera användningsområden, där sådana enheter försörjs från en central källa och där de boende inte har några direkta eller individuella avtal med energileverantören. Termen individuell mätning bör avse mätning av användningen i enskilda enheter i sådana byggnader.~~

↓ 2018/2002 skäl 32

(75) För att uppnå öppenhet och insyn avseende redovisning av individuell användning av värmeenergi och på så sätt underlätta genomförandet av individuell mätning bör medlemsstaterna säkerställa att det finns transparenta, allmänt tillgängliga nationella regler om fördelningen av kostnaden för användning av värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk i flerbostadshus och byggnader med flera användningsområden. Utöver öppenhet och insyn kan medlemsstaterna överväga att vidta åtgärder för att öka konkurrensen vid tillhandahållandet av tjänster för individuell mätning och på så sätt säkerställa att slutanvändarnas eventuella kostnader är rimliga.

↓ 2018/2002 skäl 33 (anpassad)

(76) ~~Senast den 25 oktober 2020~~ ~~bör n~~Nyligen installerade värmemätare och värmekostnadsfördelare bör vara fjärravläsbara för att säkerställa kostnadseffektivt och regelbundet tillhandahållande av användningsinformation. Avsikten är att ⌦ bestämmelserna i ⌫ ~~ändringarna i direktiv 2012/27/EU som införs genom~~ detta direktiv vad gäller mätare för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk, individuell mätning och kostnadsfördelning för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk, krav på fjärravläsning, fakturerings- och användningsinformation för värme och kyla samt varmvatten för hushållsbruk, kostnad för tillgång till mätnings-, fakturerings- och användningsinformation för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk, och minimikrav för fakturerings- och användningsinformation för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk ska tillämpas endast på värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk som tillhandahålls från en central källa. Det står medlemsstaterna fritt att besluta huruvida walk-by- eller drive-by-teknik ska anses vara fjärravläsbar eller inte. Fjärravläsbara anordningar kräver inte tillträde till enskilda lägenheter eller enheter för avläsningen.

↓ 2018/2002 skäl 34

(77) Medlemsstaterna bör beakta det faktum att ett framgångsrikt genomförande av ny teknik för att mäta energianvändning förutsätter ökade investeringar i utbildning av och kompetens hos både användare och energileverantörer.

↓ 2018/2002 skäl 35

(78) Faktureringsinformation och årliga sammanställningar är ett viktigt sätt att informera kunder om deras energianvändning. Uppgifter om användning och kostnader kan också ge annan information som hjälper konsumenterna att jämföra sitt befintliga avtal med andra erbjudanden och att använda sig av klagomåls- och alternativa tvistlösningsmekanismer. Med tanke på att tvister gällande fakturor är en vanlig orsak till klagomål från konsumenter och även är en faktor som bidrar till fortsatt låga nivåer av kundnöjdhet och engagemang i energisektorn, är det nödvändigt att göra fakturorna enklare, tydligare och mer lättförståeliga, samtidigt som andra instrument, såsom faktureringsinformation, informationsverktyg och årliga sammanställningar, ger alla de upplysningar som konsumenterna behöver för att kunna utöva kontroll över sin energianvändning, jämföra erbjudanden och byta leverantör.

↓ 2012/27/EU skäl 26

~~Vid utformningen av åtgärder för förbättrad energieffektivitet bör effektivitetsvinster och besparingar till följd av en utbredd användning av kostnadseffektiva tekniska innovationer, till exempel smarta mätare, tas med i beräkningen. Om smarta mätare har installerats bör företagen inte använda dem för obefogad retroaktiv fakturering.~~

↓ 2012/27/EU skäl 27 (anpassad)

~~I fråga om el gäller i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el[83] att minst 80 % av användarna senast 2020 ska ha ett system med smarta mätare, om uppsättningen av smarta mätare bedöms vara en framgång. I fråga om gas gäller i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas[84] att medlemsstaterna eller ett behörigt organ som de utser ska ta fram en tidsplan för genomförandet av system med smarta mätare om uppsättningen av smarta mätare bedöms vara en framgång.~~

↓ 2012/27/EU skäl 28 (anpassad)

~~När slutanvändarna har möjlighet att styra sin egen individuella uppvärmning, är det fördelaktigt att använda individuella mätare eller värmefördelningsmätare för mätning av individuell värmeförbrukning i flerfamiljshus som försörjs med fjärrvärme eller gemensam centralvärme. Därför är det inte meningsfullt att använda dem annat än i byggnader där radiatorerna har radiatorventiler med termostat.~~

↓ 2012/27/EU skäl 29 (anpassad)

~~I vissa flerfamiljshus som försörjs med fjärrvärme eller gemensam centralvärme skulle det vara tekniskt svårt och dyrt att använda exakta individuella värmemätare eftersom det varmvatten som används för uppvärmning leds in i och ut ur lägenheterna på flera olika ställen. Det kan antas att det trots detta är tekniskt möjligt med individuell mätning av värmeförbrukning i flerfamiljshus i de fall där det vore möjligt att installera individuella mätare utan att byta ut de befintliga inomhusledningarna för varmvatten i byggnaden. I sådana byggnader kan därefter mätningar av individuell värmeförbrukning göras med hjälp av individuella värmefördelningsmätare som installerats på de enskilda radiatorerna.~~

↓ 2012/27/EU skäl 30 (anpassad)

~~Enligt direktiv 2006/32/EG ska medlemsstaterna se till att slutanvändarna tillhandahålls individuella mätare som till ett konkurrenskraftigt pris korrekt visar den faktiska energianvändningen och ger information om faktisk användningstid. I de flesta fall omfattas kravet av villkor om att det ska vara tekniskt möjligt, ekonomiskt rimligt och proportionerligt~~

83 ~~EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.~~

84 ~~EUT L 211, 14.8.2009, s. 94.~~

~~i förhållande till möjliga energibesparingar. När inkopplingen görs i en ny byggnad eller större renoveringar görs enligt direktiv 2010/31/EU, bör sådana individuella mätare dock alltid erbjudas. Enligt direktiv 2006/32/EG krävs även att faktureringen ska vara klar, grundas på faktisk energianvändning och göras så ofta att användarna kan styra sin egen energianvändning~~

↓ 2012/27/EU skäl 31 (anpassad)

~~Enligt direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG ska medlemsstaterna se till att system med smarta mätare installeras som hjälper användarna att aktivt medverka på el- och gasmarknaderna. När det gäller el ska minst 80 % av användarna senast 2020 ha ett intelligent mätarsystem, förutsatt att uppsättningen av smarta mätare bedöms vara en framgång. För naturgas fastställs ingen sådan tidsfrist, men en tidsplan ska tas fram. Enligt dessa direktiv ska slutanvändarna även få klar och tydlig information om den faktiska användningen och kostnaden för el/gas tillräckligt ofta, så att de kan reglera sin egen användning.~~

↓ 2012/27/EU skäl 32 (anpassad)

~~Bestämmelserna om mätare och fakturering i direktiven 2006/32/EG, 2009/72/EG och 2009/73/EG har gett begränsade resultat. I många delar av unionen har bestämmelserna inte medfört att användarna fått uppdaterad information om sin energianvändning och fakturor som grundas på faktisk förbrukning så ofta som det enligt studier krävs för att användare ska kunna styra sin energianvändning. Inom sektorerna uppvärmning och varmvatten i flerfamiljshus har dessa bestämmelsers bristande klarhet dessutom medfört en rad klagomål från allmänheten.~~

↓ 2012/27/EU skäl 33 (anpassad)

~~För att stärka slutanvändarnas egenmakt när det gäller tillgången till information om mätning och fakturering av deras egen energianvändning är det – med tanke på de möjligheter genomförandet av system med smarta mätare erbjuder och införandet av smarta mätare i medlemsstaterna – viktigt att kraven i unionsrätten på detta område förtydligas. Detta bör bidra till minskade kostnader vid installerandet av system med smarta mätare vars funktion ger ökade energibesparingar och stöder utvecklingen av marknader för energitjänster och efterfrågestyrning. Genomförandet av system med smarta mätare gör det möjligt att fakturera ofta på grundval av faktisk användning. Det är emellertid också nödvändigt att klargöra kraven på tillgång till information och rättvis och exakt fakturering baserad på faktisk användning i fall då smarta mätare inte kommer att vara tillgängliga senast 2020, bland annat när det gäller individuell mätning och fakturering av värme, kyla och varmvatten i flerfamiljshus som levereras som fjärrvärme/fjärrkyla eller ett gemensamt fjärrvärmesystem har installerats i sådana byggnader.~~

↓ 2012/27/EU skäl 34 (anpassad)

(79) När medlemsstaterna utformar åtgärder för förbättrad energieffektivitet bör de ta vederbörlig hänsyn till behovet av att säkerställa en korrekt fungerande inre marknad och ett konsekvent genomförande av unionens regelverk, i enlighet med ⌦ EUF-fördraget ⌫ ~~fördraget om Europeiska unionens funktionssätt~~.

↓ 2012/27/EU skäl 35 (anpassad)
⇨ ny

(80) Högeffektiv kraftvärme samt ⌦ effektiv ⌫ fjärrvärme och fjärrkyla har stor potential att spara primärenergi~~, vilket till stor del är outnyttjat~~ i unionen. Medlemsstaterna bör genomföra en heltäckande bedömning av potentialen för högeffektiv kraftvärme samt ⌦ effektiv ⌫ fjärrvärme och fjärrkyla. Dessa bedömningar bör ~~på kommissionens begäran uppdateras för att ge investerare information rörande nationella utvecklingsplaner och bidra till en stabil och stödjande investeringsmiljö~~ ⇨ vara samstämmiga med de integrerade nationella energi- och klimatplanerna och de långsiktiga renoveringsstrategierna ⇦. Nya anläggningar för elproduktion och befintliga anläggningar som genomgått omfattande uppgradering eller som fått sina tillstånd eller licenser uppdaterade bör, under förutsättning att en kostnads–nyttoanalys visar på ett överskott, utrustas med högeffektiv kraftvärme för att återvinna spillvärme från produktionen av el. ⇨ På samma sätt bör andra anläggningar med betydande genomsnittlig energitillförsel per år utrustas med tekniska lösningar för användning av anläggningens spillvärme om en kostnads–nyttoanalys visar ett kostnads-nyttoöverskott. ⇦ Spillvärmen skulle ~~därefter~~ kunna transporteras dit den behövs genom fjärrvärmenät. De händelser som gör att godkännandekriterier måste tillämpas kommer i allmänhet att vara händelser som också ger upphov till tillståndskrav enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU ~~av den 24 november 2010 om industriutsläpp~~[85] och för tillstånd enligt ~~direktiv 2009/72/EG~~ direktiv (EU) 2019/944.

↓ 2012/27/EU skäl 36

(81) Det kan vara lämpligt att förlägga ~~kärnkraftsanläggningar eller~~ elproduktionsanläggningar som är avsedda att använda sig av sådan geologisk lagring som tillåts inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG ~~av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid~~[86] till platser där det inte är kostnadseffektivt med återvinning av spillvärme genom högeffektiv kraftvärme eller genom försörjning till ett nät för fjärrvärme eller fjärrkyla. Medlemsstaterna bör därför kunna undanta de anläggningarna från skyldigheten att genomföra en kostnads–nyttoanalys för att förse anläggningen med utrustning som möjliggör återvinning av spillvärme med hjälp av en högeffektiv kraftvärmepanna. Det bör också vara möjligt att undanta toppbelastnings- och reservanläggningar för elproduktion som planeras vara i drift färre än 1500 driftstimmar per år som ett rullande medelvärde över en period av fem år från kravet att också producera värme.

[85] Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

[86] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).

↓ 2012/27/EU skäl 37
⇨ ny

(82) Det är lämpligt att medlemsstaterna uppmuntrar införandet av åtgärder och förfaranden som främjar kraftvärmeinstallationer med total installerad tillförd effekt på mindre än ~~20~~ ⇨ 5 ⇦ MW för att främja distribuerad energiproduktion.

⇩ ny

(83) För att genomföra nationella heltäckande bedömningar bör medlemsstaterna uppmuntra bedömningar av potentialen för högeffektiv kraftvärme och effektiv fjärrvärme och fjärrkyla på regional och lokal nivå. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder för att främja och underlätta utnyttjandet av identifierad kostnadseffektiv potential i högeffektiv kraftvärme och effektiv fjärrvärme och fjärrkyla.

(84) Kraven för effektiv fjärrvärme och fjärrkyla bör vara förenliga med de långsiktiga klimatpolitiska målen, unionens klimat- och miljönormer och -prioriteringar och bör iaktta principen ”orsaka inte betydande skada” i den mening som avses i förordning (EU) 2020/85. Alla system för fjärrvärme och fjärrkyla bör syfta till förbättrad förmåga att interagera med andra delar av energisystemet för att optimera energianvändningen och förhindra energisvinn genom att utnyttja byggnadernas hela potential för att lagra värme eller kyla, inklusive överskottsvärme från tjänsteanläggningar och näraliggande datacentraler. Därför bör effektiva system för fjärrvärme och fjärrkyla säkerställa ökad primärenergieffektivitet och en gradvis integrering av förnybar energi och spillvärme eller spillkyla. Därför bör detta direktivs striktare krav för värme- och kylförsörjning införas stegvis och bör vara tillämpliga under specifika fastställda tidsperioder och bör vara permanent tillämpliga från och med den 1 januari 2050.

↓ 2012/27/EU skäl 38 (anpassad)
⇨ ny

(85) Definitionen av högeffektiv kraftvärme ~~bör bygga på~~ ⌦ har definierats utifrån ⌫ de energibesparingar som uppnås genom en kombinerad produktion i stället för separat produktion av värme och el. ⇨ Kraven för högeffektiv kraftvärme bör vara förenliga med de långsiktiga klimatpolitiska målen. ⇦ Definitionen av kraftvärme och högeffektiv kraftvärme i unionslagstiftningen bör inte påverka användningen av andra definitioner i den nationella lagstiftningen för andra syften än de som anges i den berörda unionslagstiftningen. För att maximera energibesparingarna och undvika att energibesparingsmöjligheter går förlorade bör största uppmärksamhet fästas vid kraftvärmepannornas driftsvillkor.

↓ 2012/27/EU skäl 39 (anpassad)

(86) För att ~~öka~~ ⌦ säkerställa ⌫ transparensen ~~för~~ ⌦ och göra det möjligt för ⌫ slutanvändare ~~när det gäller~~ att ~~kunna~~ välja mellan kraftvärmeproducerad el och el producerad med andra tekniker, bör ursprunget till högeffektiv kraftvärme garanteras på grundval av harmoniserade referensvärden för effektivitet. System för ursprungsgaranti ger inte i sig rätt att komma i åtnjutande av nationella stödmekanismer. Det är viktigt att alla former av el som produceras från högeffektiv

kraftvärme kan omfattas av ursprungsgarantier. Ursprungsgarantier bör kunna skiljas från överlåtbara certifikat.

↓ 2012/27/EU skäl 40

(87) Den särskilda strukturen för kraftvärme, fjärrvärme respektive fjärrkyla, med många små och medelstora producenter, bör beaktas, särskilt vid en översyn av de administrativa förfarandena för att få tillstånd till uppbyggnad av kraftvärmekapacitet eller tillhörande nät, enligt principen ”Tänk småskaligt först”.

↓ 2012/27/EU skäl 41

(88) De flesta unionsföretag är små och medelstora företag. De representerar en enorm energibesparingspotential för unionen. För att kunna hjälpa dem att anta energieffektivitetsåtgärder bör medlemsstaterna inrätta en lämplig ram i syfte att ge små och medelstora företag tekniskt stöd och riktad information.

↓ 2012/27/EU skäl 42 (anpassad)

~~I direktiv 2010/75/EU finns energieffektivitet bland kriterierna för att fastställa bästa tillgängliga teknik som ska fungera som referens för att ange tillståndsvillkoren för anläggningar inom tillämpningsområdet, däribland förbränningsanläggningar med en sammanlagd installerad tillförd effekt på 50 MW eller mer. Det direktivet ger emellertid medlemsstaterna alternativet att inte införa krav på effektiv energianvändning för förbränningsanläggningar eller andra enheter som avger koldioxid på platsen, för de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG. Medlemsstaterna skulle kunna inkludera uppgifter om energieffektivitetsnivåer i sin rapportering inom ramen för direktiv 2010/75/EU.~~

↓ 2012/27/EU skäl 43

(89) På grundval av kriterier som är objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande bör medlemsstaterna fastställa regler som styr hur kostnaderna ska bäras och delas för nätanslutning och nätförstärkning samt för teknisk anpassning som krävs för att integrera nya tillverkare av el som produceras från högeffektiv kraftvärme, med beaktande av riktlinjer och koder som utarbetats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning ~~(EG) nr 714/2009~~ (EU) 2019/943[87] ~~av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel[88]~~ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 ~~av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten~~[89]. Producenter av el från högeffektiv kraftvärme bör tillåtas använda en anbudsförfrågan rörande anslutningsarbetet. Tillträde till nätsystemet för el producerad från högeffektiv kraftvärme, i synnerhet för småskalig kraftvärme och

---

87 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (EUT L 158, 14.6.2019, s. 54).

88 ~~EUT L 211, 14.8.2009, s. 15.~~

89 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten (EUT L 211, 14.8.2009, s. 36).

mikrokraftvärmepannor, bör underlättas. Medlemsstaterna får i enlighet med artikel 9~~3~~.2 i direktiv (EU) 2019/944 ~~2009/72/EG~~ och artikel 3.2 i direktiv 2009/73/EG ålägga företag som bedriver verksamhet inom el- och gassektorerna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, inklusive beträffande energieffektivitet.

⇩ ny

(90) Det är nödvändigt att fastställa bestämmelser om fakturering, gemensam kontaktpunkt, tvistlösning utanför domstol, energifattigdom och grundläggande avtalsenliga rättigheter, för att anpassa dessa bestämmelser, när så är lämpligt, till relevanta bestämmelser om el enligt direktiv (EU) 2019/944, i syfte att stärka konsumentskyddet och ge slutkunderna möjlighet att få mer frekvent, tydligare och mer aktuell information om sin användning av värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk och reglera sin energianvändning.

(91) Bättre konsumentskydd bör garanteras genom tillgång till effektiva oberoende mekanismer för tvistlösning utanför domstol för alla konsumenter, till exempel i form av en energiombudsman, ett konsumentorgan eller en tillsynsmyndighet. Medlemsstaterna bör därför införa snabba och effektiva förfaranden för behandling av klagomål.

⇩ ny

(92) Bidragen från gemenskaper för förnybar energi, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001[90], och medborgarenergigemenskaper, i enlighet med direktiv (EU) 2019/944, till målen för den europeiska gröna given och klimatmålsplanen för 2030 bör erkännas. Medlemsstaterna bör därför beakta och främja den roll som spelas av gemenskaper för förnybar energi och medborgarenergigemenskaper. Dessa gemenskaper kan hjälpa medlemsstaterna att uppnå målen för detta direktiv genom att främja energieffektivitet på lokal nivå eller hushållsnivå. De kan stärka och engagera konsumenterna och göra det möjligt för vissa grupper av hushållskunder, inbegripet på landsbygden och i avlägsna områden, att delta i energieffektivitetsprojekt och energieffektivitetsåtgärder. Energigemenskaper kan bidra till kampen mot energifattigdomen genom att främja energieffektivitetsprojekt, minskad energiförbrukning och lägre tariffer.

(93) Bidraget från gemensamma kontaktpunkter eller liknande strukturer, som mekanismer som kan göra det möjligt för många olika målgrupper – inbegripet medborgare, små och medelstora företag och offentliga myndigheter – att utforma och genomföra projekt och åtgärder som rör övergången till ren energi, bör erkännas. Detta bidrag kan innefatta tillhandahållande av teknisk, administrativ och finansiell rådgivning och assistans, främjande av de nödvändiga administrativa förfarandena eller av tillgång till finansmarknader, eller vägledning med den nationella och europeiska rättsliga ramen, inklusive regler och kriterier för offentlig upphandling, och EU-taxonomin.

---

[90] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

(94) Kommissionen bör se över effekterna av sina åtgärder för att stödja utvecklingen av plattformar eller forum som bland annat omfattar de europeiska arbetsmarknadsparternas organ i främjandet av utbildningsprogram för energieffektivitet, och bör vid behov föreslå ytterligare åtgärder. Kommissionen bör också uppmuntra de europeiska arbetsmarknadsparternas diskussioner om energieffektivitet, i synnerhet när det gäller utsatta kunder och slutanvändare, inbegripet personer i energifattigdom.

(95) En rättvis omställning till en klimatneutral union till 2050 är central för den europeiska gröna given. I den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som proklamerades gemensamt av Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 17 november 2017, ingår energi bland de väsentliga tjänster som alla har rätt att få åtkomst till. Stöd för åtkomst till sådana tjänster ska finnas för dem som behöver det[91].

(96) Det är nödvändigt att säkerställa att personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder är skyddade och de bör därför ha egenmakt att aktivt delta i insatser och åtgärder för förbättrad energieffektivitet och tillhörande konsumentskydds- eller informationsåtgärder som genomförs av medlemsstaterna.

(97) Tillgängliga offentliga medel på nationell nivå och unionsnivå bör investeras strategiskt i åtgärder för förbättrad energieffektivitet, framför allt så att det gagnar utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och personer som bor i subventionerade bostäder. Medlemsstaterna bör dra nytta av eventuella ekonomiska bidrag som de kan få från den sociala klimatfonden [förordningen om den sociala klimatfonden] och av intäkter från utsläppsrätter från EU:s system för handel med utsläppsrätter. Dessa intäkter kommer att hjälpa medlemsstaterna att vid uppfyllandet av sin skyldighet att genomföra energieffektivitetsåtgärder och policyåtgärder inom ramen för energisparkravet prioritera utsatta kunder och personer som påverkas av energifattigdom, vilket kan inbegripa personer som bor på landsbygden och i avlägsna regioner.

(98) Nationella finansieringssystem bör kompletteras med lämpliga system för bättre information, tekniskt och administrativt bistånd, enklare tillgång till finansiering som främjar bästa tillgång till tillgängliga medel i synnerhet för personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder.

(99) Medlemsstaterna bör stärka och skydda alla människor i samma grad, oavsett kön, genus, ålder, funktionsnedsättning, ras eller etniskt ursprung, sexuell läggning, religion eller övertygelse, och säkerställa att de som påverkas mest – eller löper störst risk att påverkas – av energifattigdom, eller är mest utsatta för de negativa effekterna av energifattigdom, skyddas tillräckligt. Medlemsstaterna bör säkerställa att energieffektivitetsåtgärder inte förstärker befintlig ojämlikhet, i synnerhet vad gäller energifattigdom.

---

[91] Europeiska pelaren för sociala rättigheter, princip 20 ”Väsentliga tjänster”: https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/economy-works-people/jobs-growth-and-investment/european-pillar-social-rights/european-pillar-social-rights-20-principles_sv

↓ 2012/27/EU skäl 44 (anpassad)

~~Laststyrning är ett viktigt verktyg för att förbättra energieffektiviteten, eftersom den gör att användare eller tredje parter som de utnämnt ges betydligt större möjligheter att göra något åt sin användning och faktureringsinformation och därmed tillhandahåller en mekanism för minskad eller omlagd användning, som leder till energibesparingar såväl för slutanvändaren som vid produktionen, överföringen och distributionen av energi tack vare bättre utnyttjande av nät och produktionsanläggningar.~~

↓ 2012/27/EU skäl 45
⇨ ny

(100) ~~Laststyrning kan baseras på slutanvändarnas reaktioner på prissignaler eller på fastighetsautomation. Förutsättningarna för och tillgängligheten till laststyrning bör förbättras, bland annat för små slutkunder. Medlemsstaterna bör, med beaktande av den kontinuerliga utbyggnaden av smarta nät, därför se till att nationella energitillsynsmyndigheter kan säkerställa att nättariffer och nätreglering ger incitament till att förbättra energieffektiviteten och stöder dynamisk prissättning för laststyrningsåtgärder från slutanvändarnas sida. Marknadsintegrering och lika möjligheter till marknadstillträde för resurser på efterfrågesidan (försörjning och förbrukarlaster) bör eftersträvas parallellt med produktion. Dessutom bör medlemsstaterna~~ Medlemsstaterna bör se till att de nationella energitillsynsmyndigheterna antar en samlad strategi, som omfattar potentiella besparingar inom sektorerna energiförsörjning och slutanvändare. ⇨ Utan att det påverkar försörjningstryggheten, marknadsintegreringen och föregripande investeringar i havsbaserade nät som behövs för utbyggnaden av havsbaserad förnybar energi, bör de nationella tillsynsmyndigheterna säkerställa att principen om energieffektivitet först tillämpas inom planering- och beslutsprocesserna och att nättarifferna och regleringarna ger incitament för ökad energieffektivitet. Medlemsstaterna bör också säkerställa att systemansvariga för överföringssystem och systemansvariga för distributionssystem beaktar principen om energieffektivitet först. Detta skulle hjälpa systemansvariga för överföringssystem och distributionssystem att överväga bättre energieffektivitetslösningar och beakta marginalkostnaderna för upphandling av resurser på efterfrågesidan, liksom de miljömässiga och socioekonomiska effekterna av olika nätinvesteringar och driftsplaner. En sådan strategi förutsätter en övergång från ett snävt ekonomiskt effektivitetsperspektiv till maximerad social välfärd. Principen om energieffektivitet först bör i synnerhet tillämpas i samband med utvecklingen av scenarier för utbyggnad av energiinfrastruktur där lösningar på efterfrågesidan skulle kunna anses som genomförbara alternativ som måste analyseras ordentligt, och den bör bli en integrerad del av nätplaneringsprojekt. Principens tillämpning bör granskas av nationella tillsynsmyndigheter. ⇦

↓ 2012/27/EU skäl 46
⇨ ny

(101) Ett tillräckligt stort antal pålitliga fackpersoner med kompetens på området energieffektivitet bör finnas tillgängliga för att säkerställa att direktivet införs på ett effektivt sätt och utan dröjsmål, till exempel när det gäller efterlevnad av kraven på

energibesiktningar och genomförandet av kvotpliktsystem för energieffektivitet. Medlemsstaterna bör därför införa certifieringssystem ⇨ och/eller motsvarande kvalificeringssystem och lämplig utbildning ⇦ för leverantörer av energitjänster, energibesiktningar och andra åtgärder för att förbättra energieffektiviteten ⇨ i nära samarbete med arbetsmarknadens parter, utbildningsleverantörer och andra berörda parter. Dessa system ska utvärderas vart fjärde år från och med december 2024 och vid behov uppdateras så att den nödvändiga kompetensnivån säkerställs för leverantör av energitjänster, energiinspektörer, energiansvariga och installatörer av byggnadselement. ⇦

🡻 2012/27/EU skäl 47 (anpassad)
⇨ ny

(102) Det är nödvändigt att fortsätta att utveckla marknaden för energitjänster för att säkerställa att energitjänster både bjuds ut och efterfrågas. Öppenhet, till exempel genom listor över ⇨ certifierade ⇦leverantörer av energitjänster~~,~~ ~~kan bidra till detta~~ ⇨ och tillgängliga ⇦ m~~M~~odeller för kontrakt, utbyte av bästa praxis och riktlinjer~~,~~ ~~i synnerhet för~~ ⇨ bidrar i hög grad till ökad användning av energitjänster och ⇦ avtal om energiprestanda~~,~~ ⌦ och ⌫ kan också hjälpa till att stimulera efterfrågan ⇨ och öka förtroendet för leverantörer av energitjänster ⇦. Genom ett avtal om energiprestanda~~, liksom vid andra former av extern finansiering,~~ undviker mottagaren av energitjänster investeringskostnader genom att använda en del av det finansiella värdet av energibesparingarna för att återbetala investeringen som helt eller delvis görs av en tredje part. ⇨ Detta kan bidra till att locka privat kapital, vilket är nyckeln till att öka byggnadsrenoveringstakten i unionen, föra expertis till marknaden och skapa innovativa affärsmodeller. Därför bör det bli ett krav att för byggnader som inte är bostadshus och som har en användbar golvyta som överstiger 1 000 m2 bedöma om det är genomförbart att använda avtal om energiprestanda i samband med renovering. Detta är ett steg mot att öka förtroendet för energitjänstföretag och bana vägen för ett ökat antal sådana projekt i framtiden. ⇦

⇩ ny

(103) Mot bakgrund av de ambitiösa renoveringsmålen för det närmaste årtiondet inom ramen för kommissionen meddelande om renoveringsvågen är det nödvändigt att ge oberoende mellanhänder på marknaden, inbegripet gemensamma kontaktpunkter eller liknande stödmekanismer, en utökad roll för att stimulera marknadsutvecklingen på efterfrågesidan och utbudssidan och att främja avtal om energiprestanda vid renovering av både privata och offentliga byggnader. Lokala energiorgan kan ha en nyckelroll i detta hänseende och identifiera och stödja potentiella kontaktpersoner eller gemensamma kontaktpunkter.

(104) Det finns fortfarande stora hinder för avtal om energiprestanda i flera medlemsstater på grund av kvarvarande rättsliga hinder och andra hinder. Det är därför nödvändigt att ta itu med oklarheter i nationella rättsliga ramar, bristen på expertis, i synnerhet vad gäller upphandlingsförfaranden, och konkurrerande lån och bidrag.

(105) Medlemsstaterna bör fortsätta stödja den offentliga sektorns användning av avtal om energiprestanda genom att tillhandahålla avtalsmallar som beaktar tillgängliga europeiska eller internationella normer, upphandlingsriktlinjer och Eurostats och Europeiska investeringsbankens vägledning om den statistiska behandlingen av avtal

om energiprestanda[92], som offentliggjordes i maj 2018 av Eurostat och Europeiska investeringsbanken och avser hanteringen av avtal om energiprestanda i offentliga räkenskaper, som har gett möjligheter att ta itu med de återstående regleringshindren för dessa avtal i medlemsstaterna.

↓ 2012/27/EU skäl 48 (anpassad)
⇨ ny

~~(106)~~ ⇨ Medlemsstaterna har vidtagit åtgärder för att identifiera och åtgärda rättsliga hinder och andra hinder. ⇦Det finns ⇨ dock ⇦ ett behov av att ~~identifiera och~~ ⇨ öka ansträngningarna för att ⇦ avlägsna rättsliga och andra hinder för användning av avtal om energiprestanda och ~~andra~~ arrangemang med extern finansiering ~~för~~ ⇨ som bidrar till ⇦ energibesparingar. Dessa hinder innefattar bland annat redovisningsregler och praxis som förhindrar att kapitalinvesteringar och årliga finansiella besparingar till följd av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten speglas korrekt i räkenskaperna under investeringens hela livslängd. ~~Hinder för att renovera det befintliga byggnadsbeståndet som beror på att incitamenten delas upp mellan olika berörda aktörer bör också hanteras på nationell nivå.~~

⇩ ny

(107) Medlemsstaterna använde 2014 och 2017 års nationella handlingsplaner för energieffektivitet för att rapportera framstegen med avlägsnandet av rättsliga hinder och andra hinder för energieffektivitet, när det gäller uppdelningen av incitament mellan ägare och hyresgäster eller mellan ägarna till en byggnad eller byggnadsenheter. Medlemsstaterna bör dock fortsätta att arbeta i den riktningen och utnyttja potentialen för energieffektivitet enligt Eurostats statistik från 2016, som visar att mer än fyra av tio européer bor i lägenhet och att mer än tre av tio européer är hyresgäster.

↓ 2012/27/EU skäl 49 (anpassad)
⇨ ny

(108) Medlemsstaterna och regionerna bör uppmuntras att till fullo dra nytta av ⇨ europeiska medel som finns tillgängliga inom den fleråriga budgetramen och Next Generation EU inbegripet faciliteten för återhämtning och resiliens , ⇦ ~~strukturfonderna och sammanhållningsfonden~~ ⌦ de sammanhållningspolitiska fonderna ⌫ ⇨ , fonden för landsbygdsutveckling och Fonden för en rättvis omställning, samt finansieringsinstrument och tekniskt bistånd inom ramen för InvestEU, ⇦ för att få fram ⇨ privata och offentliga ⇦ investeringar i åtgärder för att förbättra energieffektiviteten. Investeringar i energieffektivitet har potential att bidra till ekonomisk tillväxt, sysselsättning, innovation och en minskning av hushållens energifattigdom, och bidrar därför positivt till den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen ⇨ och den gröna återhämtningen ⇦. Potentiella

---

[92] https://ec.europa.eu/eurostat/documents/1015035/8885635/guide_to_statistical_treatment_of_epcs_en.pdf/f74b474b-8778-41a9-9978-8f4fe8548ab1

finansieringsområden är energieffektivitetsåtgärder i offentliga byggnader och bostäder, och att tillhandahålla ny kompetens för att främja sysselsättningen inom energieffektivitetssektorn. ⇨ Kommissionen kommer att säkerställa synergier mellan de olika finansieringsinstrumenten, i synnerhet medlen under delad förvaltning och direkt förvaltning (som de centralt förvaltade programmen: Horisont Europa eller Life), samt mellan bidrag, lån och tekniskt bistånd, för att maximera deras hävstångseffekt på privat finansiering och effekter på uppnåendet av policymålen i fråga om energieffektivitet. ⇦

↓ 2012/27/EU skäl 50 (anpassad)

(109) Medlemsstaterna bör uppmuntra användningen av finansieringsmekanismer för att främja målen med detta direktiv. Sådana finansieringsmekanismer skulle kunna innefatta ekonomiska bidrag och straffavgifter som härrör från bristande uppfyllelse av vissa bestämmelser i detta direktiv, medel som anslagits för energieffektivitet enligt artikel 10.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG[93], medel som anslagits för energieffektivitet i ⌦ de europeiska fonderna och programmen, ⌫ ~~den fleråriga budgetramen, särskilt sammanhållnings-, struktur- och landsbygdsutvecklingsmedel,~~ och europeiska finansieringsorgan för särskilda ändamål, till exempel Europeiska fonden för energieffektivitet.

↓ 2012/27/EU skäl 51

(110) Finansieringsmekanismer skulle i tillämpliga fall kunna baseras på medel som anslagits för energieffektivitet från unionens projektobligationer, medel som anslagits för energieffektivitet från Europeiska investeringsbanken och andra europeiska finansinstitut, särskilt Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling och Europarådets utvecklingsbank, medel som lånefinansierats vid finansinstitut, nationella medel, bland annat genom inrättande av regelverk och finanspolitiska ramar som uppmuntrar till genomförande av initiativ och program för energieffektivitet samt intäkter från årliga utsläppstilldelningar enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG[94].

↓ 2012/27/EU skäl 52

(111) Finansieringsmekanismerna skulle särskilt kunna använda dessa bidrag för att möjliggöra och uppmuntra privatkapitalinvesteringar, särskilt från institutionella investerare, och därvid tillämpa kriterier för att se till att både miljömålen och de sociala målen för anslagsbeviljandet nås, använda innovativa finansieringsmekanismer (t.ex. lånegarantier för privatkapital, lånegarantier för att främja avtal om energiprestanda, bidrag, subventionerade lån, särskilda kreditutfästelser och system för

---

93 Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

94 Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG av den 23 april 2009 om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 136).

tredjepartsfinansiering) som minskar riskerna med energieffektivitetsprojekt och möjliggör kostnadseffektiva renoveringar också bland låg- och medelinkomsthushåll, kopplas till program eller byråer som kommer att sammanställa och bedöma kvaliteten på projekt för energibesparing, ge tekniskt stöd, främja energitjänstemarknaden och bidra till att skapa efterfrågan på energitjänster bland användarna.

↓ 2012/27/EU skäl 53

(112) Finansieringsmekanismerna skulle också kunna tillhandahålla lämpliga medel till stöd för utbildning och certifieringsprogram för att förbättra och ackreditera kompetens för energieffektivitet, tillhandahålla medel för forskning om samt demonstration och påskyndat ibruktagande av småskalig teknik och mikroteknik för energiproduktion och för optimal nätanslutning av dessa producenter, kopplas till program med åtgärder för att främja energieffektivitet i alla bostäder, förebygga energifattigdom och sporra hyresvärdar som hyr ut bostäder att göra sin egendom så energieffektiv som möjligt, tillhandahålla lämpliga medel till stöd för dialogen mellan arbetsmarknadens parter och fastställandet av standarder för att förbättra energieffektiviteten och säkerställa goda arbetsförhållanden och en god arbetsmiljö.

↓ 2012/27/EU skäl 54
⇨ ny

(113) Unionens tillgängliga ⇨ finansieringsprogram, ⇦ finansieringsinstrument och innovativa finansieringsmekanismer bör användas för att förverkliga målet med bättre energiprestanda för byggnader som tillhör offentliga organ. I det hänseendet får medlemsstaterna utnyttja sina intäkter från årliga utsläppstilldelningar inom ramen för beslut nr 406/2009/EG vid utarbetandet av sådana mekanismer på frivillig basis och med hänsyn tagen till nationella budgetbestämmelser.

↓ 2012/27/EU skäl 55 (anpassad)

(114) I samband med genomförandet av energieffektivitetsmålet ~~på 20 % kommer kommissionen att behöva~~ ⌦ bör kommissionen ⌫ övervaka hur ~~nya~~ ⌦ berörda ⌫ åtgärder påverkar direktiv 2003/87/EG om inrättande av unionens utsläppshandelssystem, i syfte att bibehålla utsläppshandelssystemets incitament som belönar investeringar i koldioxidsnål teknik och förbereder de sektorer som ingår i utsläppshandeln för de innovationer som krävs i framtiden. Den kommer att bli tvungen att övervaka hur detta påverkar industrisektorer som löper avsevärd risk för kolidioxidläckage i enlighet med kommissionens beslut 2014/746/EU[95] ~~kommissionens beslut 2010/2/EU av den 24 december 2009 om fastställande, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, av en förteckning över sektorer~~

---

[95] Kommissionens beslut 2014/746/EU av den 27 oktober 2014 om fastställande, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG, av en förteckning över sektorer och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage, för perioden 2015–2019 (EUT L 308, 29.10.2014, s. 114).

och delsektorer som anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage[96] för att se till att detta direktiv främjar och inte försvårar dessa sektorers utveckling.

↓ 2012/27/EU skäl 56 (anpassad)

Enligt direktiv 2006/32/EG måste medlemsstaterna anta och sträva efter att uppnå ett övergripande nationellt vägledande energibesparingsmål på 9 % till 2016, som ska uppfyllas med hjälp av energitjänster och andra åtgärder för att förbättra energieffektiviteten. I det direktivet anges att den andra handlingsplanen för energieffektivitet som antagits av medlemsstaterna i förekommande fall och, om nödvändigt, ska följas av kommissionens förslag till ytterligare åtgärder, inklusive en förlängning av tillämpningsperioden för målen. Om det i en rapport dras slutsatsen att otillräckliga framsteg har gjorts mot att uppnå de nationella vägledande målen som anges i det direktivet, ska dessa förslag behandla nivån och arten på målen. Den konsekvensanalys som åtföljer det här direktivet visar att medlemsstaterna är på väg att uppnå målet på 9 %, vilket är betydligt mindre ambitiöst än det energibesparingsmål på 20 % som senare antogs för 2020, och därför behöver nivån på målen inte behandlas.

↓ 2012/27/EU skäl 57 (anpassad)

Programmet Intelligent energi – Europa som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1639/2006/EG av den 24 oktober 2006 om att upprätta ett ramprogram för konkurrenskraft och innovation (2007–2013)[97] har haft stor betydelse när det gäller att skapa förutsättningar för ett korrekt genomförande av unionens politik för hållbar energi genom undanröjande av marknadshinder som otillräcklig medvetenhet och kapacitet hos marknadsaktörer och institutioner, nationella tekniska eller administrativa hinder mot en välfungerande inre energimarknad eller underutvecklade arbetsmarknader när det gäller att hantera den utmaning som en koldioxidsnål ekonomi innebär. Många av dessa hinder är fortfarande relevanta.

↓ 2012/27/EU skäl 58 (anpassad)

För att kunna dra nytta av den betydande möjligheten att spara energi genom energirelaterade produkter är det lämpligt att påskynda och bredda genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter[98] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU av den 19 maj 2010 om märkning och standardiserad produktinformation som anger energirelaterade produkters användning av energi och andra resurser[99]. Prioritet bör ges till de produkter som har högst energibesparingspotential enligt arbetsplanen för ekodesign och, i lämpliga fall, översyn av befintliga åtgärder.

---

96 EUT L 1, 5.1.2010, s. 10.

97 EUT L 310, 9.11.2006, s. 15.

98 EUT L 285, 31.10.2009, s. 10.

99 EUT L 153, 18.6.2010, s. 1.

🡻 2012/27/EU skäl 59 (anpassad)

~~För att klargöra de villkor på vilka medlemsstaterna kan fastställa krav avseende energiprestanda enligt direktiv 2010/31/EU och samtidigt respektera direktiv 2009/125/EG och dess genomförandeåtgärder, bör direktiv 2009/125/EG ändras i enlighet med detta.~~

🡻 2018/2002 skäl 36 (anpassad)
⇨ ny

(115) Medlemsstaternas åtgärder bör stödjas med välplanerade och effektiva finansieringsinstrument från unionens sida ⌦ inom ramen för InvestEU-programmet ⌫ ~~, såsom de europeiska struktur- och investeringsfonderna och Europeiska fonden för strategiska investeringar,~~ och genom finansiering från Europeiska investeringsbanken (EIB) och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD), som bör stödja investeringar i energieffektivitet i alla led i energikedjan och använda en heltäckande lönsamhetsanalys med en modell för differentierat diskonto. Ekonomiskt stöd bör fokusera på kostnadseffektiva metoder för att öka energieffektiviteten, vilket skulle leda till lägre energianvändning. EIB och EBRD bör, tillsammans med nationella investeringsbanker, utforma, generera och finansiera program och projekt som är skräddarsydda för effektivitetssektorn, bland annat för energifattiga hushåll.

⇩ ny

(116) Sektorsövergripande lagstiftning utgör en stark grund för konsumentskydd för ett stort antal olika energitjänster som finns idag, och kommer sannolikt att utvecklas. Trots detta bör vissa grundläggande avtalsenliga rättigheter som kunder har tydligt fastställas. Konsumenterna bör ha tillgång till klar och otvetydig information om sina rättigheter i förhållande till energisektorn.

(117) Effektiva möjligheter till oberoende mekanismer för tvistlösning utanför domstol för alla konsumenter, till exempel i form av en energiombudsman, ett konsumentorgan eller en tillsynsmyndighet, borgar för ett bättre konsumentskydd. Medlemsstaterna bör därför införa snabba och effektiva förfaranden för behandling av klagomål.

🡻 2018/2002 skäl 38 (anpassad)
⇨ ny

(118) För att det ska vara möjligt att utvärdera hur effektivt ~~direktiv 2012/27/EU ändrat genom~~ det här direktivet är bör det ⌦ fastställas ⌫ ~~införas~~ ett krav på att utföra en allmän översyn av ~~det direktivet~~ ⌦ detta direktiv ⌫ och på att överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet senast den 28 februari ⇨ 2027 ⇦ ~~2024~~. Översynen bör ~~äga rum efter den övergripande inventeringen 2023 inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar för att~~ möjliggöra nödvändiga anpassningar till detta ~~den processen~~, även med beaktande av den ekonomiska utvecklingen och innovationsutvecklingen.

↓ 2018/2002 skäl 39 (anpassad)

(119) Lokala och regionala myndigheter bör tilldelas en ledande roll vid utveckling och utformning, utförande och utvärdering av de åtgärder som fastställs i ⌦ detta ⌫ direktiv ~~2012/27/EU~~, för att de ska kunna ta tillräcklig hänsyn till sina egna särskilda klimatmässiga, kulturella och sociala omständigheter.

↓ 2018/2002 skäl 40 (anpassad)
⇨ ny

(120) Som återspegling av den tekniska utvecklingen och den allt större andelen förnybara energikällor inom elproduktionssektorn bör standardkoefficienten för besparingar i kWh el ses över för att återspegla ändringar i primärenergifaktorn (PEF) för el ⇨ och andra energibärare ⇦ . Beräkningar av PEF för el som avspeglar energimixen är baserade på årsmedelvärden. Redovisningsmetoden för ”fysiskt energiinnehåll” (*physical energy content*) används för kärnkraftsgenererad el och värme och metoden för ”teknisk verkningsgrad för omvandling” (*technical conversion efficiency*) används för produktion av el och värme från fossila bränslen och biomassa. För förnybar energi från icke-brännbara källor är metoden den direkta motsvarigheten baserad på tillvägagångssättet för ”total primärenergi” (*total primary energy*). För beräkning av primärenergins andel för el i kraftvärme tillämpas den metod som anges i bilaga II till ⌦ detta ⌫ direktiv ~~2012/27/EU~~. En genomsnittlig marknadsställning används snarare än en marginell. Verkningsgraden för omvandling antas vara 100 % för icke-brännbara förnybara energikällor, 10 % för jordvärmekraftstationer och 33 % för kärnkraftverk. Total verkningsgrad för kraftvärme beräknas på grundval av de senaste statistiska uppgifterna från Eurostat. Vad beträffar systemgränser är PEF 1 för alla energikällor. PEF-värdet avser 2018 och är baserat på uppgifter interpolerade från den senaste versionen av Primes referensscenario för 2015 och 2020 och anpassade till uppgifter från Eurostat till och med 2016. Analysen omfattar medlemsstaterna och Norge. Datasetet för Norge är ~~baserade på uppgifter från det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för el~~ ⌦ baserat på Entso-E-data ⌫.

↓ 2018/2002 skäl 41

(121) Energibesparingar till följd av genomförandet av unionsrätt bör inte anföras om de inte är resultatet av en åtgärd som går utöver det minimum som krävs enligt unionsrättsakten i fråga, oavsett om detta sker genom att mer ambitiösa energieffektivitetskrav fastställs på medlemsstatsnivå eller genom att öka åtgärdens genomslagskraft. I byggnader finns en betydande potential för ytterligare ökad energieffektivitet, och renovering av byggnader är en väsentlig och långsiktig faktor med stordriftsfördelar för ökade energibesparingar. Det är därför nödvändigt att klargöra att det är möjligt att anföra alla energibesparingar till följd av åtgärder för att främja renovering av befintliga byggnader, under förutsättning att de överstiger de besparingar som skulle ha gjorts i frånvaro av policyåtgärden och att medlemsstaten visar att den kvotpliktiga, deltagande eller bemyndigade parten faktiskt har bidragit till att de anförda energibesparingarna uppnåtts.

🡻 2018/2002 skäl 42 (anpassad)

(122) I enlighet med strategin för en energiunion och principerna om bättre lagstiftning, bör bestämmelser om övervakning och verifiering för genomförandet av kvotpliktsystem för energieffektivitet och alternativa policyåtgärder, inbegripet kravet att kontrollera ett statistiskt representativt urval av åtgärder, ges en mer framträdande roll. I ~~direktiv 2012/27/EU, ändrat genom~~ det här direktivet, bör en statistiskt signifikant andel och ett representativt urval av åtgärderna för förbättrad energieffektivitet förstås som ett krav på upprättande av en delmängd av en statistisk population av de energibesparande åtgärderna i fråga på ett sådant sätt att den korrekt avspeglar hela populationen av alla energibesparande åtgärder, och därmed gör det möjligt att dra rimligen tillförlitliga slutsatser om tilltron till samtliga åtgärder.

🡻 2018/2002 skäl 43
⇨ ny

(123) Energi som produceras från förnybar energi i eller på byggnader minskar mängden energi från fossila bränslen. En minskning av energianvändningen och en användning av energi från förnybara energikällor i byggnadssektorn utgör viktiga åtgärder för att minska unionens energiberoende och utsläpp av växthusgaser, särskilt med tanke på ambitiösa klimat- och energimål för 2030 samt det övergripande åtagande som gjordes i samband med Parisavtalet. När det gäller medlemsstaternas ackumulerade energisparkrav får medlemsstaterna ~~i tillämpliga fall~~ beakta energibesparingar som följer av ⇨ policyåtgärder som främjar ⇦ förnybar ~~energi som produceras på eller i byggnader för egen användning~~ ⇨ teknik ⇦ i syfte att uppfylla de krav på energibesparingar som ställs på dem ⇨ i enlighet med den beräkningsmetod som föreskrivs i detta direktiv⇦. ⇨ Energibesparingar från policyåtgärder som avser användning av direkt förbränning av fossila bränslen bör inte räknas med. ⇦

⇩ ny

(124) Några av de ändringar som införs genom detta direktiv kan innebära att förordning (EU) 2018/1999 behöver ändras för att säkerställa samstämmigheten mellan de två rättsakterna. Nya bestämmelser, i första hand kopplade till fastställandet av nationella bidrag, mekanismer för att täcka skillnader samt rapporteringsskyldigheter, bör rationaliseras och överföras till den förordningen, när den har ändrats. Några a bestämmelserna i förordning (EU) 2018/1999 kan också behöva omprövas mot bakgrund av de förändringar som föreslås i detta direktiv. De ytterligare rapporterings- och övervakningskraven bör inte ge upphov till några nya parallella rapporteringssystem utan de skulle omfattas av den befintliga övervaknings- och rapporteringsramen enligt förordning (EU) 2018/1999.

(125) För att främja det praktiska genomförandet av detta direktiv på nationell, regional och lokal nivå bör kommissionen fortsätta att stödja ett utbyte av erfarenheter om arbetsmetoder, riktmärkning, nätverksarbete och innovativa arbetsmetoder via en onlineplattform.

↓ 2012/27/EU skäl 60 (anpassad)

~~Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att uppnå unionens energieffektivitetsmål på 20 % till 2020 och bana väg för ytterligare förbättrad energieffektivitet efter 2020, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan ytterligare energieffektivitetsåtgärder, och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.~~

↓ 2018/2002 skäl 45 (anpassad)
⇨ ny

(126) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att uppnå unionens energieffektivitetsmål ~~på 20 % till 2020 och på minst 32,5 % till 2030~~ och bana väg för ytterligare förbättringar av energieffektiviteten ~~efter dessa datum,~~ ⇨ och mot klimatneutralitet, ⇦ inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

↓ 2012/27/EU skäl 61 (anpassad)

(127) I syfte att tillåta anpassning till tekniska framsteg och förändringar i distributionen av energikällor bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i ⌦ EUF-fördraget ⌫ ~~fördraget om Europeiska unionens funktionssätt~~ delegeras till kommissionen med avseende på översynen av de harmoniserade referensvärden för effektivitet som fastställts på grundval av ⌦ detta ⌫ direktiv ~~2004/8/EG~~ och med avseende på värdena, beräkningsmetoderna, standardkoefficienten för primärenergi och kraven i bilagorna till detta direktiv. ~~Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.~~

↓ 2018/2002 skäl 37 (anpassad)

(128) ~~För att möjliggöra en uppdatering av bilagorna till direktiv 2012/27/EU och de harmoniserade referensvärdena för effektivitet är det nödvändigt att förlänga delegeringen av befogenhet till kommissionen.~~ Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning[100]. För att säkerställa lika stor delaktighet i

[100] EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

↓ 2012/27/EU skäl 62

(129) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011~~ av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter~~[101].

↓ 2012/27/EU skäl 63 (anpassad)

~~Alla väsentliga bestämmelser i direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG bör utgå, med undantag för artikel 4.1–4.4 i, samt bilagorna I, III och IV till, direktiv 2006/32/EG. De sistnämnda bestämmelserna bör fortsätta att gälla fram till utgången av tidsfristen för uppnående av målet på 9 %. Även artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 2010/30/EU, enligt vilken medlemsstaterna ska sträva efter att enbart upphandla produkter som tillhör den högsta energieffektivitetsklassen, bör utgå.~~

↓ 2012/27/EU skäl 64 (anpassad)

~~Skyldigheten att införliva detta direktiv i nationell lag bör begränsas till sådana bestämmelser som representerar en väsentlig förändring jämfört med direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG. Skyldigheten att införliva de bestämmelser som inte ändrats följer enligt de direktiven.~~

⇩ ny

(130) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör begränsas till de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till de tidigare direktiven. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.

↓ 2012/27/EU skäl 65 (anpassad)
⇨ ny

(131) Detta direktiv ~~bör inte påverka~~ ⇨ påverkar inte ⇦ medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning ~~och tillämpning av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG~~ ⌦ av de direktiv som anges i bilaga XV, del B ⌫ .

---

[101] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

↓ 2012/27/EU skäl 66 (anpassad)

~~I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.~~

↓ 2012/27/EU

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE, DEFINITIONER OCH ENERGIEFFEKTIVITETSMÅL

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

↓ 2018/2002 Art. 1.1 (anpassad)
⇨ ny

1. Detta direktiv fastställer en gemensam ram för åtgärder för främjande av energieffektivitet inom unionen för att säkerställa att unionens ~~överordnade~~ energieffektivitetsmål ~~på 20 % för 2020 och dess överordnade energieffektivitetsmål på minst 32,5 % för 2030~~ uppnås, och ~~banar väg för~~ ⌦ möjliggör ⌫ ytterligare förbättringar av energieffektiviteten ~~efter dessa datum~~.

Genom detta direktiv införs bestämmelser som är avsedda att ⇨ genomföra energieffektivitet på ett prioriterat sätt i alla sektorer, ⇦ avlägsna hinder på energimarknaden och avhjälpa marknadsmisslyckanden som hindrar effektiviteten i försörjningen och användningen av energi.~~,~~ ~~och grunden läggs för~~ ⌦ Det föreskriver också ⌫ fastställandet av vägledande nationella ~~energieffektivitetsmål och~~ energieffektivitetsbidrag för ~~2020 och~~ 2030.

Detta direktiv bidrar till genomförandet av principen om energieffektivitet först, ⇨ och bidrar därmed till unionen som ett inkluderande, rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi ⇦.

↓ 2012/27/EU

2. De krav som fastställs i detta direktiv är minimikrav och ska inte förhindra medlemsstaterna att upprätthålla eller införa strängare åtgärder. Sådana åtgärder ska vara förenliga med unionsrätten. I de fall där nationell lagstiftning föreskriver strängare åtgärder ska medlemsstaten anmäla denna lagstiftning till kommissionen.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

(1) *energi*: alla former av energiprodukter, brännbara bränslen, värme, förnybar energi, el eller varje annan form av energi, enligt definitionen i artikel 2 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 ~~av den 22 oktober 2008 om energistatistik~~[102].

⇩ ny

(2) *energieffektivitet först*: ”energieffektivitet först” enligt definitionen i artikel 2.18 i förordning (EU) 2018/1999.

(3) *energisystem*: ett system som främst utformats för att tillhandahålla energitjänster för att tillgodose slutanvändarsektorers efterfrågan på energi i form av värme, bränsle och elektricitet.

🡻 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

(~~4~~2) *primärenergianvändning*: den ⇨ tillgängliga bruttoenergin ⇦ ~~inhemska bruttoanvändningen~~, exklusive ⇨ internationell sjöbunkring, slutlig användningen utanför energiområdet ⇦ ~~annan användning än energi~~ ⇨ och omgivningsvärme ⇦.

(~~5~~3) *slutlig energianvändning*: all energi som levereras till industrin, transporter ⇨ (inklusive energianvändning inom internationell luftfart) ⇦, hushåll, ⇨ offentliga och privata⇦ tjänster, ~~och~~ jordbruk ⇨, skogsbruk och fiske samt andra slutanvändare (slutkonsumenter av energi). Detta omfattar inte energianvändning inom internationell sjöbunkring, omgivningsvärme och leveranser till omvandlingssektorn, energisektorn och förluster till följd av överföring och distribution (definitionerna i bilaga A till förordning (EG) nr 1099/2008 gäller)⇦ ~~Undantag gäller för leveranser till energiomvandlingssektorn och energiindustrierna själva~~.

(~~6~~4) *energieffektivitet*: förhållandet mellan produktionen av prestanda, tjänster, varor eller energi och insatsen av energi.

(~~7~~5) *energibesparing*: en mängd sparad energi som fastställs genom mätning och/eller uppskattning av användningen före och efter genomförandet av en åtgärd för att förbättra energieffektiviteten, med normalisering för yttre förhållanden som påverkar energianvändningen.

(~~8~~6) *förbättrad energieffektivitet*: en ökning av energieffektiviteten som ett resultat av tekniska, beteendemässiga och/eller ekonomiska förändringar.

(~~9~~7) *energitjänst*: den fysiska vinst, nytta eller fördel som erhålls genom en kombination av energi med energieffektiv teknik eller med åtgärder, som kan inbegripa den drift, det underhåll och den kontroll som krävs för tillhandahållande av tjänsten, som tillhandahålls på grundval av ett avtal och som under normala förhållanden påvisats

---

[102] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304, 14.11.2008, s. 1)

leda till kontrollerbar och mätbar eller uppskattningsbar förbättring av energieffektivitet eller primärenergibesparingar.

(10~~8~~) *offentliga organ*: upphandlande myndigheter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU[103] ~~2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster~~[104].

~~(9) *statliga myndigheter*: alla administrativa organ vilkas behörighet sträcker sig över en medlemsstats hela territorium.~~

(11~~10~~) *total användbar golvyta*: golvytan i en byggnad eller del av en byggnad där energi används för att påverka inomhusklimatet.

⇩ ny

(12) *upphandlande myndigheter*: upphandlade myndigheter enligt definitionen i artiklarna 6.1, 2.1 och 3.1 i direktiv 2014/23/EU, direktiv 2014/24/EU respektive direktiv 2014/25/EU.

(13) *upphandlande enheter*: upphandlade enheter enligt definitionen i direktiv 2014/23/EU, direktiv 2014/24/EU respektive direktiv 2014/25/EU.

🡻 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

(14~~11~~) *energiledningssystem*: en uppsättning sammanhängande eller interagerande element i en plan som anger energieffektivitetsmål och en strategi för att nå det målet ⇨ , inklusive övervakning av den faktiska energianvändningen, åtgärder för att öka energieffektiviteten och mätning av framstegen⇦.

(15~~12~~) *europeisk standard*: en standard som antagits av Europeiska standardiseringskommittén, Europeiska kommittén för elektroteknisk standardisering eller Europeiska institutet för telekommunikationsstandarder och som gjorts tillgänglig för allmänt bruk.

(16~~13~~) *internationell standard*: en standard som antagits av Internationella standardiseringsorganisationen och gjorts offentligt tillgänglig.

(17~~14~~) *kvotpliktig part*: energidistributör eller företag som säljer energi i detaljistledet ⇨ eller en systemansvarig för överföringssystem ⇦ som är bunden eller bundet av de nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet som avses i artikel 8~~7~~.

(18~~15~~) *bemyndigad part*: juridisk person till vilken en statlig myndighet eller ett annat offentligt organ har delegerat befogenheten att utarbeta, förvalta eller hantera ett finansieringssystem för en statlig myndighets eller ett offentligt organs räkning.

---

103 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG, EUT L 94 (28.3.2014, s. 65).

104 ~~EUT L 134, 30.4.2004, s. 114.~~

(19~~16~~) *deltagande part*: företag eller offentligt organ, som inom ramen för ett frivilligt avtal har förbundit sig att uppfylla vissa mål eller som omfattas av ett nationellt, reglerat styrmedel.

(20~~17~~) *genomförande offentlig myndighet*: offentligrättsligt organ med ansvar för att genomföra eller övervaka energi- eller koldioxidbeskattning, finansieringssystem och finansieringsinstrument, skatteincitament, standarder och normer, energimärkningssystem eller utbildning.

(21~~18~~) *policyåtgärd*: reglering, finansieringsinstrument, finanspolitiskt instrument, frivilligt instrument eller informationsinstrument som formellt inrättats och genomförts i en medlemsstat i syfte att skapa ramar, krav eller incitament för marknadsaktörer att tillhandahålla och köpa energitjänster och vidta andra åtgärder för att förbättra energieffektiviteten.

(22~~19~~) *enskild åtgärd*: åtgärd som leder till kontrollerbar och mätbar eller uppskattningsbar förbättring av energieffektiviteten och som vidtas till följd av en policyåtgärd.

(23~~20~~) *energidistributör*: fysisk eller juridisk person, inklusive en systemansvarig för distributionssystem, som ansvarar för transport av energi för leverans till slutkunder eller till distributionsstationer som säljer energi till slutkunder.

(24~~21~~) *systemansvarig för distributionssystem*: systemansvarig för distributionssystem enligt definitionen i ⌦ artikel 2.29 i ⌫ direktiv (EU) 2019/944~~2009/72/EG respektive~~ ⇨ när det gäller el och ⇦ ⌦ artikel 2.6 i ⌫ direktiv 2009/73/EG ⇨ när det gäller gas ⇦.

(25~~22~~) *företag som säljer energi i detaljistledet*: fysisk eller juridisk person som säljer energi till slutkunder.

(26~~23~~) *slutkund*: fysisk eller juridisk person som köper energi för egen slutanvändning.

(27~~24~~) *leverantör av energitjänster*: fysisk eller juridisk person som levererar energitjänster eller ~~andra~~ åtgärder för att förbättra energieffektiviteten i en slutkunds anläggning eller lokaler.

(28~~25~~) *energibesiktning*: ett systematiskt förfarande i syfte att få adekvat kunskap om ~~den befintliga~~ energianvändningsprofilen för en byggnad eller en grupp av byggnader, en industriprocess, kommersiell verksamhet, industrianläggning eller kommersiell anläggning eller privata eller offentliga tjänster, fastställa och kvantifiera ⌦ möjligheterna för kostnadseffektiva energibesparingar ⌫ ~~kostnadseffektiva energibesparingsmöjligheter~~ ⇨ och kartlägga potentialen för kostnadseffektiv användning eller produktion av förnybar energi ⇦ samt rapportera om resultaten.

~~(26) *små och medelstora företag*: företag enligt definitionen i avdelning I i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag[105]; kategorin mikroföretag samt små och medelstora företag (SMF-kategorin) utgörs av företag som sysselsätter färre än 250 personer och vilkas årsomsättning inte överstiger 50 miljoner EUR eller vilkas balansomslutning inte överstiger 43 miljoner EUR per år.~~

[105] ~~(EUT L 124, 20.5.2003, s. 36)~~

(29~~27~~) *avtal om energiprestanda*: ett avtalsarrangemang mellan mottagaren och leverantören av en åtgärd för att förbättra energieffektiviteten som verifieras och övervakas under hela avtalsperioden, där ~~investeringarna~~ ~~(~~arbete, leveranser eller tjänster~~)~~ i åtgärden betalas i förhållande till en avtalad nivå av förbättrad energieffektivitet eller annat avtalat energiprestandakriterium, till exempel finansiella besparingar.

(30~~28~~) *smarta mätarsystem* eller *intelligenta mätarsystem*: ~~elektroniskt system som kan mäta energianvändningen, ge mer information än en traditionell mätare och kan överföra uppgifter genom en sorts elektronisk kommunikation~~ ⇨ ”smarta mätarsystem” enligt definitionen i direktiv (EU) 2019/944 ⇦.

(31~~29~~) *systemansvarig för överföringssystem*: systemansvarig för överföringssystem enligt definitionen i ⌦ artikel 2.35 i ⌫ direktiv (EU) 2019/944 och ~~2009/72/EG respektive~~ direktiv 2009/73/EG ⇨ , för el respektive gas ⇦.

(32~~30~~) *kraftvärme*: samtidig framställning i en och samma process av värmeenergi och elenergi eller mekanisk energi.

(33~~31~~) *ekonomiskt motiverad efterfrågan*: efterfrågan som inte överstiger behovet av värme eller kyla och som annars skulle tillgodoses på marknadsvillkor genom andra energiframställningsprocesser än kraftvärme.

(34~~32~~) *nyttiggjord värme*: värme som producerats genom en kraftvärmeprocess för att tillgodose en ekonomiskt motiverad efterfrågan på värme eller kyla.

(35~~33~~) *kraftvärmeproducerad el*: el som framställts i en process i samband med produktionen av nyttiggjord värme och som beräknats i enlighet med de metoder som anges i bilaga II~~I~~.

(36~~34~~) *högeffektiv kraftvärme*: kraftvärme som uppfyller de kriterier som anges i bilaga III~~II~~.

(37~~35~~) *total effektivitet*: den årliga summan av produktionen av el och mekanisk energi och nyttiggjord värme dividerad med den bränslemängd som använts för den värme som producerats genom en kraftvärmeprocess och den totala produktionen av el och mekanisk energi.

(38~~36~~) *el–värmeförhållande*: förhållandet mellan kraftvärmeproducerad el och nyttiggjord värme vid full kraftvärmedrift med användning av operativa data för den specifika pannan.

(39~~37~~) *kraftvärmepanna*: panna som kan användas vid kraftvärmedrift.

(40~~38~~) *småskalig kraftvärmepanna*: kraftvärmepanna med en installerad kapacitet som understiger 1 MW_e.

(41~~39~~) *mikrokraftvärmepanna*: kraftvärmepanna med en maximal kapacitet som understiger 50 kW_e.

~~(40) *exploateringstal*: förhållandet mellan byggnadsarea och markarea i ett givet territorium.~~

(42~~41~~) *effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla*: system för fjärrvärme eller fjärrkyla ~~som använder minst 50 % förnybar energi, 50 % spillvärme, 75 % kraftvärmeproducerad värme eller 50 % av en kombination av sådan energi och värme~~ ⇨ som uppfyller de kriterier som fastställs i artikel 24 ⇦.

(43~~42~~) *effektiv värme och kyla*: en värme- och kylmöjlighet som, jämfört med ett referensscenario som återspeglar ett scenario där man fortsätter som tidigare, mätbart minskar den primärenergiinsats som behövs för att leverera en enhet levererad energi inom en relevant systemgräns på ett kostnadseffektivt sätt, i enlighet med bedömningen i den kostnads–nyttoanalys som avses i detta direktiv, med hänsyn tagen till den energi som krävs för utvinning, omvandling, transport och distribution.

(44~~43~~) *effektiv individuell värme och kyla*: en leveransmöjlighet till individuell värme eller kyla som jämförd med effektiv fjärrvärme och fjärrkyla mätbart minskar den icke förnybara primärenergi som krävs för att leverera en enhet levererad energi inom en relevant systemgräns, eller som kräver samma icke förnybara primärenergiinsats men till en lägre kostnad, med hänsyn tagen till den energi som krävs för utvinning, omvandling, transport och distribution.

⇩ ny

(45) *datacentral*: en struktur eller grupp av strukturer avsedd för centraliserad inkvartering, sammankoppling och drift av it- och nätutrustning som tillhandahåller datalagrings-, databehandlings- och datatransporttjänster samt alla anläggningar och infrastrukturer för kraftdistribution och miljökontroll och de resiliens- och säkerhetsnivåer som är nödvändiga för att tillhandahålla den önskade tjänstetillgången.

🡻 2012/27/EU
⇨ ny

(46~~44~~) *omfattande uppgradering*: uppgradering vars kostnad överskrider 50 % av investeringskostnaderna för en ny jämförbar enhet.

(47~~45~~) *aggregator*: ~~en tjänsteleverantör på efterfrågesidan som lägger samman kortvariga användarlaster för att sälja eller utauktionera dem på organiserade energimarknader~~ ⇨ samma innebörd som ”oberoende aggregator” enligt definitionen i artikel 2.19 i direktiv (EU) 2019/944 ⇦.

⇩ ny

(49) *energifattigdom*: ett hushålls bristande tillgång till väsentliga energitjänster som behövs för en skälig levnadsstandard och hälsa, inklusive tillräcklig tillgång till uppvärmning, nedkylning, belysning och energi för att driva elapparater, inom det berörda nationella sammanhanget, befintlig socialpolitik och andra relevanta politikområden.

(50) *slutanvändare*: fysisk eller juridisk person som köper värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk för egen slutanvändning, eller fysisk eller juridisk person som är inhyst i en enskild byggnad eller en enhet i ett flerbostadshus eller en byggnad med flera användningsområden som försörjs med värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk från en central källa, och som inte har några direkta eller individuella avtal med energileverantören.

(52) *uppdelade incitament*: brist på rättvis och rimlig fördelning av finansiella skyldigheter och belöningar förbundna med energieffektivitetsinvesteringar mellan berörda aktörer, exempelvis ägare och hyresgäster eller olika ägare till

byggnadsenheter, eller ägare och hyresgäster eller olika ägare till flerbostadshus eller byggnader med flera användningsområden.

Artikel 3

Principen om energieffektivitet först

1. I enlighet med principen om energieffektivitet först ska medlemsstaterna säkerställa att energieffektivitetslösningar beaktas vid planerings-, policy- och större investeringsbeslut som rör följande sektorer:

(a) Energisystem.

(b) Andra sektorer än energisektorn, i de fall då dessa sektorer påverkar energianvändningen och energieffektiviteten.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillämpningen av principen om energieffektivitet först kontrolleras av de berörda enheterna i de fall då policy-, planerings- och investeringsbeslut omfattas av krav på godkännande och övervakning.

3. När medlemsstaterna tillämpar principen om energieffektivitet först ska de göra följande:

(a) Främja och, i de fall då kostnads–nyttoanalyser krävs, säkerställa att kostnad–nyttometoder tillämpas som tillåter en korrekt bedömning av de bredare fördelarna med energieffektivitetslösningar ur ett samhällsperspektiv.

(b) Identifiera en enhet som är ansvarig för att övervaka tillämpningen av principen om energieffektivitet först och den påverkan som planerings-, policy- och investeringsbeslut har på energianvändningen och energieffektiviteten.

(c) Som ett led i de integrerade nationella energi- och klimatpolitiska lägesrapporterna i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999, rapportera om hur principen beaktats i de nationella och regionala planerings-, policy- och större investeringsbeslut som rör de nationella och regionala energisystemen.

↓ 2012/27/EU

Artikel ~~4~~3

Energieffektivitetsmål

⇩ ny

1. Medlemsstaterna ska kollektivt säkerställa en minskning av energianvändningen på minst 9 % till 2030 jämfört med referensscenarioprognoserna från 2020, så att unionens slutliga energianvändning uppgår till högst 787 Mtoe och unionens primärenergianvändning uppgår till högst 1 023 Mtoe 2030[106].

---

[106] Unionens energieffektivitetsmål fastställdes och beräknades ursprungligen med användning av 2007 års referensscenarioprognoser för 2030 som grundscenario. Mot bakgrund av Eurostats ändrade metod för beräkning av energibalansen och förbättringar i senare prognosmodeller bör grundscenariot ändras. Med användning av samma tillvägagångssätt för att definiera målet, som alltså innebär att det jämförs med de framtida grundscenarioprognoserna, fastställs därmed ambitionsnivån för unionens energieffektivitetsmål för 2030

↓ 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

2~~1~~. Varje medlemsstat ska ange ~~ett vägledande nationellt energieffektivitetsmål grundat på antingen primär- eller~~ ⇨ nationella energieffektivitetsbidrag avseende ⇦ slutlig energianvändning~~,~~ ⌦ och ⌫ primär~~- eller slutlig energibesparing eller energiintensitet~~ ⇨ energianvändning för att kollektivt uppnå det bindande unionsmål som anges i punkt 1 ⇦. Medlemsstaterna ska anmäla dessa ~~mål~~ ⇨ bidrag tillsammans med en vägledande utvecklingsbana för bidragen ⇦ till kommissionen ~~i enlighet med artikel 24.1 och del 1 i bilaga XIV~~ ⇨ som ett led i deras uppdateringar av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999, och som del av deras integrerade energi- och klimatplaner som avses i, och i enlighet med, det förfarande som anges i artikel 3 och artiklarna 7–12 i förordning (EU) 2018/1999 ⇦. När de gör detta ska ~~de~~ ⌦ medlemsstaterna ⌫ ~~också uttrycka dessa mål som en absolut nivå av den primära och den slutliga energianvändningen 2020 och~~ ⇨ använda den formel som fastställs i bilaga I till detta direktiv och ⇦ förklara hur och utifrån vilka data ~~den~~ ⇨ bidragen ⇦ har beräknats.

⇩ ny

I sina nationella energieffektivitetsbidrag ska medlemsstaterna också ange andelarna av energianvändningen för slutanvändarsektorer, enligt definitionen i förordning (EG) nr 1099/2008 om energistatistik, inklusive industri, hushåll, tjänster och transport, Prognoser för energianvändningen inom informations- och kommunikationsteknik (IKT) ska också anges.

↓ 2012/27/EU
⇨ ny

När medlemsstaterna fastställer ~~målen,~~ ⇨ dessa bidrag ⇦ ska de ta hänsyn till:

↓ 2013/12/EU Art. 1 och bilaga a
⇨ ny

(a) det faktum att unionens energianvändning ⇨ 2030 ⇦ ~~2020~~ inte ska vara högre än ~~1483~~ ⇨ 787 Mtoe slutlig energianvändning eller 1 023 ⇦ Mtoe primärenergianvändning ~~eller 1 086 Mtoe slutlig energianvändning~~,

↓ 2012/27/EU (anpassad)

(b) de åtgärder som anges i detta direktiv,

~~(c) de åtgärder som antagits för att nå de nationella energibesparingsmål som antagits i enlighet med artikel 4.1 i direktiv 2006/32/EG, och~~

jämfört med 2020 års referensscenarioprognoser för 2030 som återspeglar de nationella bidragen från de nationella energi- och klimatplanerna. Med detta uppdaterade grundscenario kommer unionen att behöva höja sin ambitionsnivå för energieffektivitet med minst 9 % jämfört med ansträngningarna enligt referensscenariot från 2020. Det nya sättet att uttrycka ambitionsnivån för unionens mål påverkar inte den faktiska nivån på de ansträngningar som behövs.

(c~~d~~) andra åtgärder för att främja energieffektiviteten inom medlemsstaterna och på unionsnivå~~.~~

~~När de fastställer dessa mål, får medlemsstaterna också beakta nationella omständigheter som påverkar primärenergianvändningen, såsom:~~

⇩ ny

(d) relevanta faktorer som påverkar effektivitetsinsatserna, såsom

i. den kollektiva ambitionsnivå som är nödvändig för att uppnå klimatmålen,

ii. en rättvis fördelning av ansträngningar i unionen,

iii. ekonomins energiintensitet,

🡻 2012/27/EU

(iv~~a~~) återstående potential för kostnadseffektiva energibesparingar,

---

⇩ ny

(e) andra nationella omständigheter som påverkar energianvändningen, i synnerhet

---

🡻 2012/27/EU
⇨ ny

(i~~b~~) BNP-utveckling och BNP-prognoser,

(ii~~c~~) förändringar i importen och exporten av energi ⇨ , utveckling i fråga om energimixen och användningen av nya hållbara bränslen ⇦,

(iii~~d~~) utveckling av alla förnybara energikällor, kärnenergi, avskiljning och lagring av koldioxid,

(iv) utfasning av fossila bränslen i energiintensiva sektorer.

~~(e) s.k. tidiga åtgärder.~~

🡻 2013/12/EU Art. 1 och bilaga b (anpassad)

~~2. Senast den 30 juni 2014 ska kommissionen bedöma vilka framsteg som gjorts och sannolikheten för att unionen 2020 ska kunna uppnå en primärenergianvändning på högst 1483 Mtoe eller en slutlig energianvändning på högst 1086 Mtoe.~~

🡻 2012/27/EU (anpassad)

~~3. Vid den bedömning som avses i punkt 2 ska kommissionen~~

~~(a) summera medlemsstaternas inrapporterade nationella vägledande energieffektivitetsmål,~~

~~(b) bedöma om summan av de målen kan anses utgöra en tillförlitlig fingervisning om huruvida unionen som helhet är på rätt väg, med hänsyn tagen till utvärderingen~~

av den första årliga rapporten i enlighet med artikel 24.1 och till utvärderingen av de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet i enlighet med artikel 24.2,

(c) ta hänsyn till en kompletterande analys, på grundval av

(i) en bedömning av de framsteg som gjorts i fråga om energianvändning och energianvändning i förhållande till ekonomisk verksamhet på unionsnivå, däribland framsteg i fråga om effektiv energiförsörjning i medlemsstater som baserat sina nationella vägledande mål på slutlig energianvändning eller slutliga energibesparingar, bland annat framsteg som beror på att dessa medlemsstater följt kapitel III i detta direktiv,

(ii) resultat av modelleringsverksamhet avseende framtida energianvändningstendenser på unionsnivå,

---

↓ 2013/12/EU Art. 1 och bilaga c (anpassad)

(d) jämföra resultaten enligt leden a–c med den energianvändning som skulle behövas för att uppnå en energianvändning 2020 på högst 1483 Mtoe primärenergianvändning och/eller högst 1086 Mtoe slutlig energianvändning.

↓ 2019/504 Art. 1

5. Varje medlemsstat ska fastställa vägledande nationella energieffektivitetsbidrag till unionens mål för 2030 som avses i artikel 1.1 i detta direktiv, i enlighet med artiklarna 4 och 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999[107]. Medlemsstaterna ska, när de fastställer sina nationella vägledande energieffektivitetsbidrag, ta hänsyn till att unionens energianvändning 2030 får vara högst 1 128 Mtoe primärenergi och högst 846 Mtoe slutlig energi. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bidrag till kommissionen som en del av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner såsom avses i, och i enlighet med, det förfarande som fastställs i artiklarna 3 och 7–12 i förordning (EU) 2018/1999.

⇩ ny

3. I de fall då kommissionen på grundval av sin bedömning i enlighet med artikel 29.1 och 29.3 i förordning (EU) 2018/1999 kommer fram till att otillräckliga framsteg har gjorts mot att uppfylla energieffektivitetsbidragen ska medlemsstater som ligger över sina vägledande utvecklingsbanor enligt punkt 2 i denna artikel säkerställa att ytterligare åtgärder vidtas inom ett år från dagen för mottagandet av kommissionens bedömning, för att säkerställa att de kommer tillbaka på rätt spår för att uppnå sina energieffektivitetsbidrag. Dessa ytterligare åtgärder ska omfatta men inte vara begränsade till följande:

---

[107] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

a. Nationella åtgärder som ger ytterligare energibesparingar, inbegripet stärkt projektutvecklingsbistånd för genomförandet av investeringsåtgärder för energieffektivitet.

b. Ökning av energisparkravet enligt artikel 8.

c. Anpassning av kravet för den offentliga sektorn.

d. Ett frivilligt finansiellt bidrag till den nationella energieffektivitetsfond som avses i artikel 25 eller ett annat finansieringsinstrument för energieffektivitet, där det årliga finansiella bidraget ska vara lika stort som de investeringar som krävs för att nå den vägledande utvecklingsbanan.

I de fall då en medlemsstat ligger över sin vägledande utvecklingsbana enligt punkt 2 i denna artikel, ska den i sin integrerade energi- och klimatpolitiska lägesrapport enligt artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999 inkludera en redogörelse för hur den kommer att täcka bristen och säkerställa att den uppnår sina nationella energieffektivitetsbidrag.

Kommissionen ska bedöma om de nationella åtgärder som avses i denna punkt är tillräckliga för att unionens energieffektivitetsmål ska kunna uppnås. I de fall då nationella åtgärder anses otillräckliga ska kommissionen vid behov föreslå åtgärder och utöva sina befogenheter på unionsnivå utöver dessa rekommendationer för att i synnerhet säkerställa att unionens energieffektivitetsmål för 2030 uppnås.

4. Kommissionen ska senast den 31 december 2026 bedöma eventuella metodändringar i de data som rapporteras i enlighet med förordning (EG) nr 1099/2008 om energistatistik, i metoden för beräkning av energibalansen och i energimodellerna för europeisk energianvändning och, om nödvändigt, föreslå tekniska beräkningsjusteringar av unionens 2030-mål i syfte att upprätthålla den ambitionsnivå som fastställs i punkt 1 i denna artikel.

↓ 2018/2002 Art. 1.2

~~6. Kommissionen ska utvärdera unionens överordnade energieffektivitetsmål för 2030 enligt artikel 1.1 i syfte att senast 2023 lägga fram ett lagstiftningsförslag som reviderar de målen uppåt om betydande kostnadsminskningar inträffar till följd av ekonomisk eller teknisk utveckling, eller om så krävs för att unionens internationella åtaganden om minskning av koldioxidutsläpp ska kunna uppfyllas.~~

↓ 2012/27/EU (anpassad)

KAPITEL II

~~*EFFEKTIV ENERGIANVÄNDNING*~~ ⌦ *OFFENTLIGA SEKTORN SOM FÖREBILD* ⌫

⇩ ny

Artikel 5

Offentliga sektorn ledande inom energieffektivitet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den totala slutliga energianvändningen för alla offentliga organ tillsammans minskas med minst 1,7 % varje år, jämfört med år X-2 (där X är det år då detta direktiv träder i kraft).

Medlemsstaterna får ta hänsyn till klimatvariationer inom medlemsstaten när de beräknar den slutliga energianvändningen för sina offentliga organ.

2. Medlemsstaterna ska i sina nationella energi- och klimatplaner och uppdateringar av dessa i enlighet med förordning (EU) 2018/1999 inkludera en förteckning över offentliga organ som ska bidra till uppfyllandet av den skyldighet som anges i punkt 1 i denna artikel och ange vilken minskning av energianvändningen som ska uppnås för vart och ett av dem samt de åtgärder som de planerar för att uppnå detta. Som en del av sina integrerade nationella energi- och klimatrapporter i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999 ska medlemsstaterna till kommissionen rapportera den minskning av den slutliga energianvändningen som uppnås varje år.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att regionala och lokala myndigheter fastställer specifika energieffektivitetsåtgärder i sina planer för minskning av koldioxidutsläpp efter samråd med intressenter och med allmänheten, inbegripet de särskilda grupper som riskerar att påverkas av energifattigdom eller som i högre grad drabbas av effekterna av energifattigdom, såsom kvinnor, personer med funktionsnedsättning, äldre personer, barn och personer med minoritetsbakgrund i fråga om ras eller etnisk tillhörighet.

4. Medlemsstaterna ska stödja offentliga organ i genomförandet av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, inbegripet på regional och lokal nivå, genom att tillhandahålla riktlinjer, främja kompetensutveckling och utbildningsmöjligheter och uppmuntra samarbete mellan offentliga organ.

5. Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga organ att beakta koldioxidutsläpp under hela livscykeln i samband med sina investeringar och policyåtgärder.

↓ 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

Artikel 6~~5~~

Offentliga sektorns byggnaders roll som förebild

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU[108] ska varje medlemsstat säkerställa att ⇨ minst ⇦ 3 % av den totala golvytan i uppvärmda och/eller kylda byggnader som ägs ~~och~~ utnyttjas av ~~dess statliga myndigheter~~ ⇨ offentliga organ ⇦ ~~från och med den 1 januari 2014~~ renoveras varje år för att ⇨ minst ⇦ ~~uppfylla minst de minimikrav avseende energiprestanda som den har fastställt~~ ⇨ omvandlas till nära-nollenergibyggnader ⇦ ~~med tillämpning av~~ ⌦ i enlighet med ⌫ artikel ~~4~~ ⇨ 9 ⇦ i direktiv 2010/31/EU.

I de fall då offentliga organ är inhysta i en byggnad som de inte äger ska de utöva sina avtalsenliga rättigheter i största möjliga utsträckning och uppmuntra fastighetsägaren att renovera byggnaden till en nära-nollenergibyggnad i enlighet med artikel 9 i direktiv 2010/31/EU. När de ingår ett nytt avtal om nyttjande av en byggnad som de inte äger ska offentliga organ sträva efter att denna byggnad ska tillhöra de två högsta energieffektivitetsklasserna i energicertifikatet.

~~Takten på 3 % ska beräknas utifrån den totala golvytan i byggnader med en total användbar golvyta på mer än 500 m2 vilka ägs och utnyttjas av statliga myndigheter i berörda medlemsstater som den 1 januari varje år inte uppfyller de nationella minimikraven avseende energiprestanda som fastställts vid tillämpning av artikel 4 i direktiv 2010/31/EU. Den tröskeln ska sänkas till 250 m2 från och med den 9 juli 2015.~~

~~I de fall där en medlemsstat kräver att skyldigheten att varje år renovera 3 % av den totala golvytan också ska gälla golvyta som ägs och utnyttjas av administrativa organ på en annan nivå än statliga myndigheter, ska takten på 3 %~~ ⇨ Takten på minst 3 % ska ⇦ beräknas utifrån den totala golvytan i byggnader ⌦ som har ⌫ ~~med~~ en total användbar golvyta på ~~mer än 500 m2 samt från och med den 9 juli 2015~~ mer än 250 m^2, vilka ägs ~~och utnyttjas~~ av ~~statliga myndigheter och av sådana administrativa organ~~ ⇨ offentliga organ ⇦ i den berörda medlemsstaten ⌦ och ⌫ som den 1 januari ~~varje år inte uppfyller de nationella minimikraven avseende energiprestanda som fastställts vid tillämpning av artikel 4 i direktiv 2010/31/EU~~ ⇨ 2024 inte är nära-nollenergibyggnader ⇦ .

~~Vid genomförande av åtgärder avseende totalrenovering av statliga myndigheters byggnader i enlighet med första stycket får medlemsstaterna välja att se byggnaden som en helhet, inklusive klimatskal, utrustning, drift och underhåll.~~

~~Medlemsstaterna ska kräva att de av de statliga myndigheternas byggnader som har sämst energiprestanda prioriteras vid energieffektivitetsåtgärder, om detta är kostnadseffektivt och tekniskt genomförbart.~~

~~2. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa eller tillämpa de krav som avses i punkt 1 på följande kategorier av byggnader:~~

---

108 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

~~(a) Byggnader med officiellt skydd som del av en utvald miljö eller på grund av deras särskilda arkitektoniska eller historiska värde, i den mån efterkommande av vissa minimikrav avseende energiprestanda skulle medföra oacceptabla förändringar av deras särdrag eller utseende.~~

~~(b) Byggnader som ägs av försvarsmakten eller statliga myndigheter och som tjänar nationella försvarssyften, med undantag för inkvarteringsbyggnader för enskilda eller kontorsbyggnader för försvarsmakten och annan personal som är anställd av de nationella försvarsmyndigheterna.~~

~~(c) Byggnader som används för andakt och religiös verksamhet.~~

~~3. Om en medlemsstat renoverar mer än 3 % av den totala golvytan i statliga myndigheters byggnader ett visst år, får den medräkna överskottet i den årliga renoveringstakten under något av de tre föregående eller efterföljande åren.~~

2~~4~~. I undantagsfall får medlemsstaterna~~Medlemsstaterna får~~ i den årliga renoveringstakten för ~~statliga myndigheters~~ byggnader medräkna nybyggda byggnader som ~~utnyttjas och~~ ägs som ersättning för specifika byggnader som ~~var statliga myndigheters~~ ⇨ varit offentliga organs ⇦ och som rivits under något av de två föregående åren~~ eller byggnader som har sålts, rivits eller tagits ur bruk under något av de två föregående åren på grund av intensivare användning av andra byggnader~~. Sådana undantag ska endast tillämpas när de skulle vara mer kostnadseffektiva och hållbara i fråga om energi och livscykelutsläpp av koldioxid jämfört med en renovering av byggnaderna. De allmänna kriterierna, metoderna och förfarandena för att identifiera sådana undantagsfall ska tydligt fastställas och offentliggöras av varje medlemsstat.

3~~5~~. Med avseende på tillämpningen av ⇨ denna artikel ⇦ ~~punkt 1~~ ska medlemsstaterna ~~senast den 31 december 2013 upprätta och~~ publicera en förteckning över ⇨ offentliga organs ⇦ uppvärmda och/eller kylda ~~statliga myndigheters~~ byggnader med en total användbar golvyta på mer än ~~500 m2 samt från och med den 9 juli 2015 mer än~~ 250 m^2~~, med undantag för byggnader som undantagits på grundval av punkt 2~~. ⇨ Denna förteckning ska uppdateras minst en gång om året. ⇦ Förteckningen ska innehålla ⇨ åtminstone ⇦ information om

(a) golvytan i m^2, ~~och~~

(b) respektive byggnads ⇨ energicertifikat ⇦ ~~energiprestanda eller relevanta energiuppgifter~~ ⇨ utfärdat i enlighet med artikel 12 i direktiv 2010/31/EU ⇦.

~~6. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 i direktiv 2010/31/EU, får medlemsstaterna välja en alternativ strategi med avseende på punkterna 1–5 i den här artikeln, genom vilken de vidtar andra kostnadseffektiva åtgärder, bland annat totalrenoveringar och åtgärder för att få till stånd beteendeförändringar hos byggnadsanvändare, i syfte att senast 2020 i byggnader som kommer i fråga och som ägs och utnyttjas av statliga myndigheter åstadkomma energibesparingar vilka som minimum motsvarar vad som krävs enligt punkt 1, rapporterat på årsbasis.~~

~~Vid tillämpningen av den alternativa strategin får medlemsstaterna uppskatta den energibesparing som skulle föranledas av punkterna 1–4 genom att använda sig av lämpliga standardvärden för energianvändningen hos statliga myndigheters referensbyggnader före och efter renovering och uppskattningar av deras byggnadsbestånds yta. Kategorierna av statliga myndigheters referensbyggnader ska vara representativa för beståndet av sådana byggnader.~~

~~De medlemsstater som väljer den alternativa strategin ska senast den 31 december 2013 anmäla till kommissionen vilka alternativa åtgärder de planerar att vidta och visa hur de~~

~~kommer att uppnå motsvarande förbättring av energiprestandan i byggnaderna i de statliga myndigheternas byggnadsbestånd.~~

~~7. Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga organ, även på regional och lokal nivå, och offentligrättsliga organ för subventionerat boende att, med vederbörlig hänsyn tagen till deras respektive befogenheter och administrativa struktur,~~

~~(a) anta en energieffektivitetsplan, fristående eller som en del av en bredare klimat- eller miljöplan, som innehåller specifika mål och åtgärder för energibesparing och energieffektivitet, i syfte att följa den förebild som statliga myndigheters byggnader utgör, i enlighet med punkterna 1, 5 och 6,~~

~~(b) införa ett energiledningssystem, inklusive energibesiktningar, som en del av planens genomförande,~~

~~(c) om lämpligt använda sig av energitjänsteföretag och avtal om energiprestanda för att finansiera renoveringar och genomföra planer för att bibehålla eller förbättra energieffektiviteten på lång sikt.~~

Artikel 7~~6~~

⌦ Offentlig upphandling ⌫ ~~Offentliga sektorns inköp~~

1. Medlemsstaterna ska se till att ~~statliga myndigheter~~ ⇨ upphandlande myndigheter och upphandlande enheter när de ingår offentliga kontrakt och koncessioner av ett värde som är lika med eller över de tröskelvärden som fastställs i artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 4 i direktiv 2014/24/EU och artikel 15 i direktiv 2014/25/EU, ⇦ endast köper produkter, tjänster , ~~och~~ byggnader ⇨ och byggentreprenader ⇦ med hög energieffektivitetsprestanda~~,~~ ~~förutsatt att detta är förenligt med kostnadseffektivitet, ekonomisk genomförbarhet, hållbarhet i vidare bemärkelse, teknisk lämplighet samt tillräcklig konkurrens i enlighet med vad~~ ⌦ i enlighet med de krav ⌫ som avses i bilaga ~~III~~ ⌦ IV till detta direktiv ⌫.

~~Den skyldighet som anges i första stycket ska gälla för avtal för offentliga organs inköp av varor, tjänster och byggnader under förutsättning att dessa avtals värde minst uppgår till de tröskelvärden som anges i artikel 4 i direktiv 2004/18/EG.~~

⇩ ny

Medlemsstaterna ska också säkerställa att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, när de ingår offentliga kontrakt och koncessioner av ett värde som är lika med eller över de tröskelvärden som avses i första stycket, tillämpar principen om energieffektivitet först enligt artikel 3 i detta direktiv, även för offentliga kontrakt och koncessioner för vilka inga särskilda krav föreskrivs i bilaga IV.

🡻 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

2. Den skyldighet som avses i punkt 1 ska endast gälla för försvarsmaktens kontrakt i den utsträckning som dess tillämpning inte kommer i konflikt med försvarsmaktens natur och huvudsakliga syfte. Skyldigheten ska inte tillämpas på avtal om leverans av militär utrustning

enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG ~~av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggentreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet~~[109].

3. ~~Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga organ, även på regional och lokal nivå, att med vederbörlig hänsyn tagen till respektive befogenheter och administrativa struktur följa statliga myndigheters goda exempel genom att bara köpa produkter, tjänster och byggnader med hög energieffektivitetsprestanda.~~ ⇨ Utan hinder av artikel 24.4 i detta direktiv ska ⇦ ~~M~~medlemsstaterna ~~ska uppmuntra offentliga organ att~~ ⇨ säkerställa att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter ⇦ ~~, när de upphandlar tjänster med ett betydande energiinslag, bedöma möjligheten~~ ⇨ bedömer om det är genomförbart ⇦ att ingå långsiktiga avtal om energiprestanda som ger långsiktiga energibesparingar⇨ när de upphandlar tjänstekontrakt med betydande energiinslag. ⇦

4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna, när det köps ett produktpaket vilket ⌦ helt ⌫ ~~som helhet~~ omfattas av en delegerad akt som antagits enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369[110] ~~direktiv 2010/30/EU~~, kräva att den samlade energieffektiviteten ~~ska ha~~ har företräde framför energieffektiviteten hos enskilda produkter inom paketet, genom att köpa det produktpaket som uppfyller kriteriet att tillhöra den högsta energieffektivitetsklassen.

⇩ ny

5. Medlemsstaterna kan kräva att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, när så är lämpligt, tar hänsyn till bredare hållbarhetsaspekter, sociala aspekter och aspekter kopplade till miljö och cirkulär ekonomi i sin upphandlingspraxis i syfte att uppnå unionens mål avseende minskade koldioxidutsläpp och nollutsläpp. När så är lämpligt, och i enlighet med kraven i bilaga IV, ska medlemsstaterna kräva att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter tar hänsyn till unionens kriterier för grön offentlig upphandling.

För att säkerställa transparens i tillämpningen av energieffektivitetskraven i upphandlingsprocessen ska medlemsstaterna offentliggöra information om energieffektivitetseffekterna av kontrakt av ett värde som är lika med eller över de tröskelvärden som avses i punkt 1. Upphandlande myndigheter får besluta att ålägga anbudsgivarna att lämna information om faktorn för global uppvärmningspotential under hela livscykeln för en ny byggnad och får offentliggöra denna information för kontraktet, i synnerhet när det gäller nya byggnader med en golvyta som är större än 2 000 kvadratmeter.

Medlemsstaterna ska stödja upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i användningen av energieffektivitetskrav, även på regional och lokal nivå, genom att tillhandahålla tydliga regler och riktlinjer inbegripet metoder för att bedöma livscykelkostnaderna och miljöeffekterna och miljökostnaderna, inrätta kompetensstödcentrum, uppmuntra samarbete mellan upphandlande myndigheter – även över gränserna – och använda gemensam upphandling och digital upphandling när så är möjligt.

---

109 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggentreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG (EUT L 216, 20.8.2009, s. 7).

110 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1)

6. Medlemsstaterna ska fastställa de nödvändiga föreskrifterna i lagar och andra författningar samt administrativ praxis, med avseende på offentliga inköp samt årsbudgetar och redovisning, för att säkerställa att enskilda upphandlande myndigheter inte avskräcks från att göra investeringar som ska förbättra energieffektivitet och från att långsiktigt använda avtal om energiprestanda och avtal om externa finansieringsmekanismer.

↓ 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

7.~~(b)~~ ⇨ Medlemsstaterna ska avlägsna alla rättsliga hinder och andra hinder för energieffektivitet, i synnerhet vad gäller ⇦ föreskrifter i lagar och andra författningar samt administrativ praxis, rörande offentliga inköp samt årsbudgetar och redovisning, i syfte att säkerställa att enskilda offentliga organ inte avskräcks från att göra investeringar som ska förbättra energieffektivitet ~~och minimera förväntade livscykelkostnader~~ och från att långsiktigt använda avtal om energiprestanda och avtal om ~~andra~~ externa finansieringsmekanismer.

⇩ ny

Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen om de åtgärder som vidtas för att ta itu med hindren för införandet av energieffektivitetsförbättringar som ett led de integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporterna enligt artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999.

↓ 2018/2002 Art. 1.3 (anpassad)
⇨ ny

KAPITEL III

⌦ *EFFEKTIV ENERGIANVÄNDNING* ⌫

Artikel ~~8~~7

Energisparkrav

1. Medlemsstaterna ska uppnå ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som minst motsvarar följande:

(a) Nya besparingar varje år 1 januari 2014–31 december 2020 på 1,5 % i volym av den årliga energiförsäljningen till slutkunder, som genomsnitt för den senaste treårsperioden före den 1 januari 2013. Den energi som säljs och som används i transporter får helt eller delvis undantas vid den beräkningen.

(b) Nya besparingar varje år 1 januari 2021–31 december ~~2030~~ ⇨ 2023 ⇦ på 0,8 % av den årliga slutliga energianvändningen, som genomsnitt för den senaste treårsperioden före den 1 januari 2019. Cypern och Malta ska med undantag från det kravet varje år 1 januari 2021–31 december ~~2030~~ ⇨ 2023 ⇦ uppnå nya besparingar som motsvarar 0,24 % av den årliga slutliga energianvändningen, som genomsnitt för den senaste treårsperioden före den 1 januari 2019.

⇩ ny

(c) Nya besparingar varje år 1 januari 2024–31 december 2030 på 1,5 % av den årliga slutliga energianvändningen, som genomsnitt för den treårsperiod som föregår den 1 januari 2020.

🡻 2018/2002 Art. 1.3 (anpassad)
⇨ ny

Medlemsstaterna ska bestämma hur de ska fördela den beräknade mängden nya besparingar över varje period som avses i första stycket a, ~~och~~ b ⇨ och c ⇦, förutsatt att de totala ackumulerade energibesparingar som krävs har uppnåtts senast vid utgången av varje sparkravsperiod.

Medlemsstaterna ska fortsätta att uppnå nya årliga besparingar i enlighet med ~~första stycket b~~ ⇨ det sparkrav som föreskrivs i första stycket c ⇦ för tio år i taget efter 2030 ~~, såvida inte översyner av kommissionen senast 2028 och vart tionde år därefter visar att detta inte är nödvändigt för att uppnå unionens långsiktiga energi- och klimatmål för 2050~~.

(2) Medlemsstaterna ska uppnå de energibesparingar som krävs enligt punkt 1 i den här artikeln antingen genom att inrätta ett kvotpliktsystem för energieffektivitet som avses i artikel 9~~7a~~ eller genom att anta alternativa policyåtgärder som avses i artikel 10~~7b~~. Medlemsstaterna får kombinera ett kvotpliktsystem för energieffektivitet med alternativa policyåtgärder. Medlemsstaterna ska säkerställa att de besparingar som följer av sådana policyåtgärder som avses i artiklarna 9~~7a~~, 10~~7b~~ och 28,11~~20.6~~ beräknas i enlighet med bilaga V.

⇩ ny

(3) Medlemsstaterna ska genomföra kvotpliktsystemet för energieffektivitet, alternativa policyåtgärder, eller en kombination av båda, eller program eller åtgärder som finansieras genom en nationell energieffektivitetsfond, på ett prioriterat sätt bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder. Medlemsstaterna ska säkerställas att policyåtgärder som genomförs i enlighet med denna artikel inte har någon negativ inverkan på dessa personer. När så är tillämpligt ska medlemsstaterna utnyttja finansiering på bästa möjliga sätt, inklusive offentlig finansiering, finansieringsinstrument som inrättats på unionsnivå och intäkter från utsläppsrätter i enlighet med artikel 22.3 b, för att avlägsna negativa effekter och säkerställa en rättvis och inkluderande energiomställning.

Vid utformningen av sådana policyåtgärder ska medlemsstaterna beakta och främja den roll som gemenskaper för förnybar energi och medborgarenergigemenskaper har som bidragande till genomförandet av dessa policyåtgärder.

Medlemsstaterna ska se till att en andel av den mängd ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs uppnås bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder. Denna andel ska minst motsvara den andel av hushållen som omfattas av energifattigdom enligt bedömningen i medlemsstaternas nationella energi- och klimatplaner som fastställts i enlighet med artikel 3.3 d i styrningsförordningen 2018/1999. Om en medlemsstat inte anmält andelen hushåll i energifattigdom enligt bedömningen i dess nationella energi- och klimatplan ska den andel av den mängd ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs som

ska uppnås bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder minst motsvara den aritmetiska genomsnittsandelen för följande indikatorer för år 2019 eller, om uppgifter saknas för 2019, för en linjär extrapolering av deras värden för de sista tre år som finns tillgängliga.

a) Oförmåga att hålla hemmet tillräckligt varmt (Eurostat, SILC [ilc_mdes01]).

b) Förfallna skulder avseende räkningar för allmännyttiga tjänster (Eurostat, SILC, [ilc_mdes07]).

c) Användningsutgifternas struktur per inkomstkvintil och COICOP-användningssyfte (Eurostat, HBS, [hbs_str_t223], data för [CP045] El, gas och andra bränslen).

(4) Medlemsstaterna ska inkludera information om de indikatorer som använts, den aritmetiska genomsnittsandelen och utfallet av policyåtgärder som fastställts i enlighet med punkt 3 i denna artikel i uppdateringarna av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999, i sina därpå följande integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artiklarna 3 och 7–12 i förordning (EU) 2018/1999, samt i respektive lägesrapporter i enlighet med artikel 17 i den förordningen.

↓ 2018/2002 Art. 1.3 (anpassad)
⇨ ny

5. Medlemsstaterna får räkna med energibesparingar som följer av policyåtgärder som införts senast den 31 december 2020 eller efter det datumet, förutsatt att dessa åtgärder leder till nya enskilda åtgärder som vidtas efter den 31 december 2020. ⇨ Energibesparingar som uppnås under en sparkravsperiod får inte räknas med vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs för föregående sparkravsperioder enligt punkt 1. ⇦

6~~2~~. Medlemsstaterna får, under förutsättning att de åtminstone uppfyller sitt krav på ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som avses i punkt 1 första stycket b, beräkna den mängd energibesparingar som krävs ⇨ och som avses i punkt 1 första stycket led b ⇦ på ett eller flera av följande sätt:

(a) Tillämpa ett årligt sparkrav baserat på energiförsäljning till slutkunder eller på slutlig energianvändning, som ett genomsnitt för den senaste treårsperioden före den 1 januari 2019.

(b) Helt eller delvis undanta energi som används i transporter från referensscenariot för beräkning.

(c) Tillämpa något av alternativen i punkt 4.

7~~3~~. Om medlemsstaterna utnyttjar ⌦ någon av ⌫ de möjligheter som föreskrivs i punkt ~~2 a, b eller c~~ 6 ⇨ med avseende på de föreskrivna energibesparingar som avses i punkt 1 b första stycket ⇦ , ska de fastställa

(a) det egna årliga sparkravet som kommer att tillämpas vid beräkningen av medlemsstatens ackumulerade energibesparing i slutanvändningsledet, som ska säkerställa att den slutliga mängden nettoenergibesparing inte understiger den som krävs enligt punkt 1 första stycket b, ~~och~~

(b) det egna referensscenariot för beräkning, som helt eller delvis får undanta energi som används i transporter.

8~~4~~. Med förbehåll för punkt 9 får varje medlemsstat göra följande:

(a) Genomföra den beräkning som krävs enligt punkt 1 första stycket a med användning av värdena 1 % för 2014 och 2015, 1,25 % för 2016 och 2017 samt 1,5 % för 2018, 2019 och 2020.

(b) Vad gäller sådana industriella verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG, vid beräkningen helt eller delvis undanta försäljningen av använd energi, i volym, med avseende på den sparkravsperiod som avses i punkt 1 första stycket a, eller använd slutlig energi, med avseende på den sparkravsperiod som avses i punkt 1 första stycket b.

(c) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs ⇨ enligt punkt 1 första stycket a och b, ⇦räkna med energibesparingar som uppnås i energiomvandlings-, distributions- och överföringssektorerna, inklusive infrastruktur för effektiv fjärrvärme och fjärrkyla, till följd av genomförandet av de krav som anges i artiklarna 23.4, 24.4 b och 25.1–10 ~~14.4, 14.5 b, 15.1–15.6 och 15.9~~. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina planerade policyåtgärder enligt detta led för perioden 1 januari 2021–31 december 2030 som en del av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner. Effekten av dessa åtgärder ska beräknas i enlighet med bilaga V och inkluderas i dessa planer.

(d) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs räkna med energibesparingar till följd av enskilda åtgärder som nyligen genomförts sedan den 31 december 2008 som fortsätter att ha verkan 2020 med avseende på den period som avses i punkt 1 första stycket a och efter 2020 med avseende på den period som avses i punkt 1 första stycket b, och som kan mätas och verifieras.

(e) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs räkna med energibesparingar som följer av policyåtgärder, förutsatt att det kan visas att dessa åtgärder leder till enskilda åtgärder som vidtas 1 januari 2018–31 december 2020 och som leder till besparingar efter den 31 december 2020.

(f) Från beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs ⇨ i enlighet med punkt 1 första stycket a och b ⇦ undanta 30 % av den kontrollerbara mängd energi som produceras på eller i byggnader för eget bruk till följd av policyåtgärder för att främja nyinstallation av förnybar energiteknik.

(g) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs ⇨ i enlighet med punkt 1 första stycket a och b ⇦ räkna med energibesparingar som överstiger de energibesparingar som krävs för sparkravsperioden 1 januari 2014–31 december 2020, under förutsättning att dessa besparingar är ett resultat av enskilda åtgärder som vidtagits enligt de policyåtgärder som avses i artiklarna 9 och 10 ~~7a och 7b~~ och som medlemsstaterna anmält i sina nationella handlingsplaner för energieffektivitet och rapporterat i sina lägesrapporter i enlighet med artikel 24.

9~~5~~. Medlemsstaterna ska tillämpa och beräkna effekten av de alternativ som valts enligt punkt 8~~4~~ för ~~de perioder~~ den period som avses i punkt 1 första stycket a och b separat:

(a) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs för den sparkravsperiod som avses i punkt 1 första stycket a får medlemsstaterna använda sig av punkt 8~~4~~ a–d. Samtliga de alternativ som valts enligt punkt 4 får tillsammans uppgå till högst 25 % av den mängd energibesparingar som avses i punkt 1 första stycket a.

(b) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs för den sparkravsperiod som avses i punkt 1 första stycket b får medlemsstaterna använda sig av punkt 8~~4~~ b–g, om sådana enskilda åtgärder som avses i punkt 4 d fortsätter att ha en kontrollerbar och mätbar inverkan efter den 31 december 2020. Alla de alternativ som väljs enligt

punkt 8~~4~~ får tillsammans inte leda till en minskning på mer än 35 % av den mängd energibesparingar som beräknas i enlighet med punkterna 6~~2~~ och 7~~3~~.

Oberoende av om medlemsstaterna helt eller delvis undantar energi som används i transporter från sitt referensscenario för beräkning eller tillämpar något av de alternativ som förtecknas i punkt 8~~4~~ ska de säkerställa att den beräknade nettomängden nya besparingar som ska uppnås inom ramen för den slutliga energianvändningen under sparkravsperioden ⇨ enligt punkt 1 första stycket b ⇦ 1 januari 2021–31 december ~~2030~~ ⇨ 2023 ⇦ inte understiger den mängd som uppstår vid tillämpning av det årliga sparkrav som avses i punkt 1 första stycket b.

10~~6~~. Medlemsstaterna ska i ⇨ uppdateringarna av ⇦ sina integrerade nationella energi- och klimatplaner ⇨ i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999, i sina därpå följande integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artiklarna 3 och 7–12 i och ⇦ i enlighet med bilaga III till förordning (EU) 2018/1999 ⇨ , samt i respektive lägesrapporter, ⇦ beskriva beräkningen av den mängd energibesparingar som ska uppnås under perioden 1 januari 2021–31 december 2030 och som avses i punkt 1 första stycket b i denna artikel och ska, om så är relevant, förklara hur det årliga sparkravet och referensscenariot för beräkning fastställdes samt vilka av de alternativ som avses i punkt 8~~4~~ i denna artikel som tillämpats och i vilken utsträckning.

⇩ ny

(11) Medlemsstaterna ska meddela kommissionen den mängd energibesparingar som krävs och som avses i punkt ett första stycket c i denna artikel och i punkt 3, en beskrivning av de policyåtgärder som ska genomföras för att uppnå den totala mängd ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs och beräkningsmetoderna för dessa i enlighet med bilaga V till detta direktiv, som ett led i deras uppdateringar av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999, och som del av deras integrerade energi- och klimatplaner som avses i, och i enlighet med, det förfarande som anges i artiklarna 3 och 7–12 i förordning (EU) 2018/1999 . Medlemsstaterna ska använda den rapporteringsmall som kommissionen tillhandhåller.

(12) Om kommissionen, på grundval av bedömningen av de integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporterna i enlighet med artikel 29 i förordning (EU) 2018/1999, eller av utkastet till eller den slutliga uppdateringen av den senaste integrerade nationella energi- och klimatplanen i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999, eller bedömningen av de därpå följande utkasten till integrerade nationella energi- och klimatplaner och de slutliga integrerade nationella energi- och klimatplanerna i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) 2018/1999, kommer fram till att policyåtgärderna inte säkerställer uppnåendet av den mängd ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs vid utgången av sparkravsperioden, får kommissionen utfärda rekommendationer i enlighet med artikel 34 i förordning (EU) 2018/1999 för de medlemsstater vars policyåtgärder kommissionen bedömer som otillräckliga för att säkerställa uppfyllandet av deras energisparkrav.

🡻 2018/2002 Art. 1.3

~~7. Energibesparingar som uppnåtts efter den 31 december 2020 får inte räknas med vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.~~

⇩ ny

13. Om en medlemsstat inte har uppnått de ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs vid utgången av en sparkravsperiod enligt punkt 1 i denna artikel, ska den uppnå de utestående energibesparingarna utöver de ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs vid utgången av den följande sparkravsperioden.

🡻 2018/2002 Art. 1.3
⇨ ny

~~8. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får medlemsstater som tillåter kvotpliktiga parter att utnyttja det alternativ som avses i artikel 7a.6 b, med avseende på punkt 1 första stycket a i den här artikeln, räkna energibesparingar under ett visst år efter 2010 och före den sparkravsperiod som avses i punkt 1 första stycket a i den här artikeln som om dessa energibesparingar i stället hade uppnåtts efter den 31 december 2013 och före den 1 januari 2021, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:~~

~~(a) Kvotpliktsystemet för energieffektivitet var i kraft vid någon tidpunkt mellan den 31 december 2009 och den 31 december 2014 och ingick i medlemsstaternas första nationella handlingsplan för energieffektivitet som lämnats in enligt artikel 24.2.~~

~~(b) Besparingarna genererades inom ramen för kvotpliktsystemet.~~

~~(c) Besparingarna beräknas i enlighet med bilaga V.~~

~~(d) De år under vilka besparingarna beräknas ha uppnåtts har rapporterats i de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet i enlighet med artikel 24.2.~~

~~9. Medlemsstaterna ska säkerställa att de besparingar som följer av sådana policyåtgärder som avses i artiklarna 7a, 87b och 20.6 beräknas i enlighet med bilaga V.~~

~~10. Medlemsstaterna ska uppnå de energibesparingar som krävs enligt punkt 1 i den här artikeln antingen genom att inrätta ett kvotpliktsystem för energieffektivitet som avses i artikel 7a eller genom att anta alternativa policyåtgärder som avses i artikel 87b. Medlemsstaterna får kombinera ett kvotpliktsystem för energieffektivitet med alternativa policyåtgärder.~~

~~11. Vid utformningen av policyåtgärder i syfte att uppfylla sina skyldigheter att uppnå energibesparingar ska medlemsstaterna ta hänsyn till behovet av att lindra energifattigdomen, i enlighet med de kriterier som fastställts av dem och med beaktande av deras befintliga praxis på området, genom att i den utsträckning det är lämpligt kräva att en del av de energieffektivitetsåtgärder inom ramen för deras nationella kvotpliktsystem för energieffektivitet, alternativa policyåtgärder eller program eller åtgärder som finansieras genom en nationell energieffektivitetsfond i första hand genomförs i sårbara hushåll inbegripet sådana som påverkas av energifattigdom och, i förekommande fall, i subventionerade bostäder.~~

~~Medlemsstaterna ska inkludera information om resultaten av åtgärderna för att lindra energifattigdomen inom ramen för detta direktiv i de integrerade nationella energi- och klimatpolitiska lägesrapporterna i enlighet med förordning (EU) 2018/1999.~~

14~~12~~. Medlemsstaterna ska ⇨ som ett led i sina uppdateringar av nationella energi- och klimatplaner och respektive lägesrapporter, och sina därpå följande integrerade nationella

energi- och klimatplaner och anmält i enlighet med förordning (EU) 2018/1999, ⇦ visa ⇨ följande – när så är lämpligt även genom bevisning och beräkningar: ⇦ ~~att~~

(a) Att energibesparingar inte räknats dubbelt i de fall där inverkan av policyåtgärder eller enskilda åtgärder överlappar varandra.

⇩ ny

(b) Hur energibesparingar som uppnås i enlighet med punkt 1 första stycket b och c bidrar till att deras nationella bidrag i enlighet med artikel 4 uppfylls.

(c) Att policyåtgärder fastställs för att uppfylla deras energisparkrav, att de utformas i enlighet med kraven i denna artikel och att dessa policyåtgärder kan godtas och är lämpliga för att säkerställa uppnåendet av de ackumulerade energibesparingar i slutanvändningsledet som krävs vid utgången av varje sparkravsperiod.

🡻 2018/2002 Art. 1.4
⇨ ny

Artikel ~~9~~7~~a~~

Kvotpliktsystem för energieffektivitet

1. Om medlemsstater beslutar sig för att uppfylla sina skyldigheter när det gäller att uppnå den mängd besparingar som krävs enligt artikel ~~8~~7.1 genom ett kvotpliktsystem för energieffektivitet ska de säkerställa att de kvotpliktiga parter som avses i punkt 2 i den här artikeln och som bedriver verksamhet inom varje medlemsstats territorium, utan att det påverkar tillämpningen av artikel ~~7.4~~ 8.9 och ~~7.5~~ 8.10, uppnår det mål med en ackumulerad energibesparing i slutanvändningsledet som fastställs för dem i artikel ~~8~~7.1.

I tillämpliga fall får medlemsstaterna fastslå att kvotpliktiga parter uppfyller dessa besparingar helt eller delvis som ett bidrag till den nationella energieffektivitetsfonden i enlighet med artikel 28.11 ~~20.6~~.

2. Medlemsstaterna ska på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier utse kvotpliktiga parter bland ⇨ systemansvariga för överföringssystem, ⇦ energidistributörer, företag som säljer energi i detaljistledet och drivmedelsdistributörer eller drivmedelsåterförsäljare som bedriver verksamhet inom deras territorium. Den mängd energibesparingar som behövs för att fullgöra skyldigheten ska uppnås av de kvotpliktiga parterna bland slutkunderna, utsedda av medlemsstaten, oberoende av den beräkning som görs enligt artikel ~~8~~7.1 eller, om medlemsstaterna så beslutar, med hjälp av certifierade besparingar som härrör från andra parter i enlighet med vad som anges i punkt ~~10~~6 a i den här artikeln.

3. Om företag som säljer energi i detaljistledet utses som kvotpliktiga parter enligt punkt 2 ska medlemsstaterna säkerställa att företag som säljer energi i detaljistledet, när de fullgör sina skyldigheter, inte skapar några hinder för konsumenters möjlighet att byta leverantör.

⇩ ny

(4) Medlemsstaterna får kräva att kvotpliktiga parter uppnår en andel sitt energisparkrav bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder. Medlemsstaterna får också kräva att kvotpliktiga parter

uppnår minskningsmål avseende energikostnader och uppnår energibesparingar genom att främja åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, inklusive finansiella stödåtgärder som mildrar koldioxidpriseffekterna för små och medelstora företag och mikroföretag.

(5) Medlemsstaterna får kräva att kvotpliktiga parter arbetar med myndigheter eller kommuner för att främja åtgärder för att förbättra energieffektiviteten bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder. Detta innefattar att identifiera och hantera de specifika behoven för särskilda grupper som riskerar energifattigdom eller som i högre grad drabbas av effekterna av energifattigdom. För att skydda personer som påverkas av energifattigdom, sårbara kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, bör medlemsstaterna uppmuntra kvotpliktiga parter att vidta sådana åtgärder som renovering av byggnader, inbegripet subventionerade bostäder, utbyte av apparater, finansiella stöd och incitament för förbättrad energieffektivitet i enlighet med nationella finansierings- och stödsystem, eller energibesiktningar.

(6) Medlemsstaterna ska ålägga kvotpliktiga parter att årligen rapportera om de energibesparingar som uppnåtts av de kvotpliktiga parterna genom åtgärder som främjats bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, och ska kräva statistiska uppgifter om deras slutkunder (som identifierar ändringar av energibesparingarna jämfört med tidigare inlämnade uppgifter) och vad gäller tillhandahållet tekniskt och finansiellt stöd.

↓ 2018/2002 Art. 1.4 (anpassad)
⇨ ny

74. Medlemsstaterna ska ange den mängd energibesparingar som krävs av varje kvotpliktig part antingen som slutlig energianvändning eller som primärenergianvändning. Vilken metod som väljs för att uttrycka den mängd energibesparingar som krävs ska även användas för att beräkna de besparingar som de kvotpliktiga parterna anför. ⇨ Vid omvandling av mängden energibesparing ska ⇦ de ⇨ effektiva värmevärden ⇦ ~~omvandlingsfaktorer~~ som anges i ⇨ bilaga VI till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066[111] och primärenergifaktorn enligt artikel 29 ⇦ ~~bilaga IV ska~~ tillämpas ⇨ om inte en användning av andra omvandlingsfaktorer kan motiveras ⇦.

85. Medlemsstaterna ska ⌦ inrätta ⌫ ~~införa~~ system för mätning, kontroll och verifiering ⌦ för att genomföra ⌫ ~~inom ramen för vilka~~ dokumenterad verifiering ~~genomförs~~ avseende minst en statistiskt signifikant andel och ett representativt urval av de åtgärder för förbättrad energieffektivitet som införs av de kvotpliktiga parterna. Denna mätning, kontroll och verifiering ska göras oberoende av de kvotpliktiga parterna. ⇨ I de fall då en enhet är en kvotpliktig part inom ett nationellt kvotpliktsystem för energieffektivitet enligt artikel 9 och inom ramen för EU:s system för handel med utsläppsrätter för byggnader och vägtransport [Hänvisning till förslaget] ska övervaknings- och verifieringssystemet säkerställa att det koldioxidpris som förs över när bränsle frisläpps för konsumtion [enligt artikel XX i direktiv

---

[111] Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066 av den 19 december 2018 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 601/2012, EUT L 334, 31.12.2018, s. 1.

XX] beaktas i beräkningen och rapporteringen av energibesparingarna från enhetens energibesparingsåtgärder. ⇦

⇩ ny

(9) Medlemsstaterna ska, som ett led i de integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporterna i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999, informera kommissionen om de system för mätning, kontroll och verifiering som införs, inbegripet men inte begränsat till använda metoder samt identifierade problem och hur dessa hanterats.

🡻 2018/2002 Art. 1.4 (anpassad)
⇨ ny

10~~6~~. Inom kvotpliktsystemet för energieffektivitet får medlemsstaterna ⌦ tillåta kvotpliktiga parter att göra ⌫ ~~något av~~ följande ~~eller bådadera~~ :

(a) ~~Tillåta kvotpliktiga parter att~~ ~~r~~ Räkna med certifierade energibesparingar som uppnåtts av leverantörer av energitjänster eller andra tredje parter, inklusive i de fall där kvotpliktiga parter främjar åtgärder genom andra statligt godkända organ eller genom myndigheter som eventuellt inbegriper formella partnerskap och eventuellt kombineras med andra finansieringskällor. Om medlemsstaterna tillåter detta ska de säkerställa att certifieringen av energibesparingar sker i enlighet med en godkännandeprocess som har införts i medlemsstaterna och som är tydlig, transparent och öppen för alla marknadsaktörer och som syftar till att minimera certifieringskostnaderna.

(b) ~~Tillåta kvotpliktiga parter att r~~ Räkna besparingar under ett visst år som om de i stället uppnåtts under något av de fyra föregående eller tre efterföljande åren, dock inte längre än till utgången av de sparkravsperioder som anges i artikel 8~~7~~.1.

Medlemsstaterna ska bedöma och, om lämpligt, vidta åtgärder för att minimera effekten av de direkta och indirekta kostnaderna för kvotpliktsystemet för energieffektivitet på konkurrenskraften hos energiintensiva industrier som är utsatta för internationell konkurrens.

11~~7~~. Medlemsstaterna ska årligen offentliggöra de energibesparingar som uppnåtts av varje kvotpliktig part eller varje delkategori av kvotpliktiga parter, samt sammanlagt inom ramen för kvotpliktsystemet.

Artikel 10~~7b~~

Alternativa policyåtgärder

1. Medlemsstater som beslutar sig för att uppfylla sina skyldigheter när det gäller att uppnå de besparingar som krävs enligt artikel 8~~7~~.1 genom alternativa policyåtgärder ska utan att det påverkar tillämpningen av artikel 8.9 ~~7.4~~ och 8.10 ~~7.5~~ säkerställa att de energibesparingar som krävs enligt artikel 8~~7~~.1 uppnås bland slutkunderna.

2. För alla åtgärder utom de som avser beskattning ska medlemsstaterna införa system för mätning, kontroll och verifiering, inom ramen för vilka dokumenterad verifiering genomförs avseende minst en statistiskt signifikant andel och ett representativt urval av de åtgärder för förbättrad energieffektivitet som införs av de deltagande eller bemyndigade parterna. Mätning, kontroll och verifiering ska utföras oberoende av de deltagande eller bemyndigade parterna.

⇩ ny

3. Medlemsstaterna ska, som ett led i de integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporterna i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999, informera kommissionen om de system för mätning, kontroll och verifiering som införs, inbegripet men inte begränsat till använda metoder samt identifierade problem och hur dessa hanterats.

4. Vid rapporteringen av en beskattningsåtgärd ska medlemsstaterna visa hur effektiviteten i en prissignal, såsom skattesatsen och synligheten över tid, har säkerställts vid utformningen av beskattningsåtgärden. Om en skattesats sänks ska medlemsstaterna motivera hur beskattningsåtgärden ändå medför nya energibesparingar.

🡻 2012/27/EU (anpassad)

Artikel 11~~8~~

~~Energibesiktningar och energiledningssystem~~ ⌦Energiledningssystem och energibesiktningar⌫

⇩ ny

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag med en genomsnittlig årlig energianvändning under de föregående tre åren som överstiger 100TJ, och med alla energibärare sammantagna, inför ett energiledningssystem. Energiledningssystemet ska vara certifierat av ett oberoende organ i enlighet med relevanta europeiska eller internationella standarder.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att företag med en genomsnittlig årlig energianvändning under de föregående tre åren som överstiger 10TJ, och med alla energibärare sammantagna, vilka inte inför ett energiledningssystem är föremål för en energibesiktning. Energibesiktningarna ska utföras på ett oberoende och kostnadseffektivt sätt av kvalificerade eller ackrediterade experter i enlighet med kraven i artikel 26 eller genomföras och övervakas av oberoende myndigheter i enlighet med nationell lagstiftning. Energibesiktningarna ska utföras minst vart fjärde år från dagen för den föregående energibesiktningen.

Resultaten av energibesiktningarna, inbegripet rekommendationerna från dessa besiktningar, måste lämnas till företagets ledning. Medlemsstaterna ska säkerställa att resultaten och de genomförda rekommendationerna offentliggörs i företagets årsredovisning i förekommande fall.

🡻 2012/27/EU
⇨ ny

3~~1~~. Medlemsstaterna ska främja alla slutkunders tillgång till högkvalitativa och kostnadseffektiva energibesiktningar, som

(a) utförs på ett oberoende sätt av kvalificerade och/eller ackrediterade experter i enlighet med kvalificeringskriterier, eller

(b) genomförs och övervakas av oberoende myndigheter enligt nationell lagstiftning.

De energibesiktningar som avses i första stycket får göras av interna experter eller energibesiktningsmän, under förutsättning att den berörda medlemsstaten har infört ett system

för kvalitetssäkring och kvalitetskontroll som i lämpliga fall kan inbegripa ett årligt slumpmässigt urval av minst en statistiskt signifikant procentandel av samtliga energibesiktningar som de gör.

I syfte att garantera en hög kvalitet på energibesiktningarna och energiledningssystemen ska medlemsstaterna fastställa transparenta och icke-diskriminerande minimikriterier för energibesiktningar med utgångspunkt i bilaga VI. ⇨ Medlemsstaterna ska säkerställa att kvalitetskontroller görs för att säkerställa energibesiktningarnas giltighet och tillförlitlighet. ⇦

Energibesiktningarna ska inte innehålla klausuler som förhindrar att besiktningsresultat överförs till en kvalificerad/ackrediterad leverantör av energitjänster, förutsatt att kunden inte motsätter sig detta.

4~~2~~. Medlemsstaterna ska utarbeta program som uppmuntrar små och medelstora företag ⇨ som inte omfattas av punkterna 1 eller 2 ⇦ att låta genomföra energibesiktningar och att därefter genomföra rekommendationerna från dessa besiktningar.

Medlemsstaterna får, på grundval av transparenta och icke-diskriminerande kriterier och utan att det påverkar tillämpningen av unionsrätten på området statligt stöd, inrätta stödprogram för små och medelstora företag, även om de har ingått frivilliga avtal, för att täcka kostnaderna för en energibesiktning och för genomförandet av ytterst kostnadseffektiva rekommendationer från energibesiktningarna, förutsatt att de föreslagna åtgärderna genomförs.

Medlemsstaterna ska uppmärksamma små och medelstora företag, bland annat genom deras respektive branschorganisationer, på konkreta exempel på hur energiledningssystem skulle kunna underlätta för deras företag. Kommissionen ska hjälpa medlemsstaterna genom att stödja utbyte av bästa praxis inom detta område.

~~3. Medlemsstaterna ska också utarbeta program för att höja medvetenheten bland hushåll om fördelarna med sådana besiktningar genom lämpliga rådgivningstjänster.~~

~~Medlemsstaterna ska uppmuntra yrkesutbildningsprogram för kvalificering av energibesiktningsmän för att underlätta tillräcklig tillgång på experter.~~

~~4. Medlemsstaterna ska se till att företag som inte är små eller medelstora företag blir föremål för en oberoende och kostnadseffektiv energibesiktning som görs av en kvalificerad och/eller ackrediterad expert eller som genomförs och övervakas av oberoende myndigheter enligt nationell lagstiftning senast den 5 december 2015 och minst vart fjärde år efter den föregående energibesiktningen.~~

⇩ ny

5. Medlemsstaterna ska utarbeta program som uppmuntrar företag som inte är små och medelstora företag och som inte omfattas av punkterna 1 och 2 att låta genomföra energibesiktningar och att därefter genomföra rekommendationerna från dessa besiktningar.

🡻 2012/27/EU
⇨ ny

6~~5~~. Energibesiktningar ska anses uppfylla kraven i punkt ~~4~~ ⇨ 2 ⇦ om de är utförda på ett oberoende sätt, på grundval av minimikriterier som baseras på bilaga VI, och genomförs i enlighet med frivilliga avtal mellan intresseorganisationer och ett organ som utsetts och övervakas av den berörda medlemsstaten, eller av andra organ till vilka de behöriga myndigheterna har delegerat ansvaret i fråga eller av kommissionen.

Tillträde för marknadsaktörer som erbjuder energitjänster ska baseras på transparenta och icke-diskriminerande kriterier.

⇩ ny

7. Företag som genomför ett avtal om energiprestanda ska undantas från kraven i punkterna 1 och 2 förutsatt att detta avtal om energiprestanda uppfyller kraven i bilaga XIV.

🡻 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

8~~6~~. Företag ~~som inte är små eller medelstora företag och~~ som tillämpar ett ~~energiledningssystem eller miljöförvaltningssystem~~ miljöledningssystem och som certifierats av ett oberoende organ i enlighet med tillämpliga europeiska eller internationella standarder, ska undantas från kraven i ~~punkt 4~~ ⇨ punkterna 1 och 2 ⇦, förutsatt att ~~medlemsstaterna säkerställer att~~ det berörda ⌦ miljöledningssystemet ⌫ ~~förvaltningssystemet~~ inbegriper en energibesiktning på grundval av minimikriterier som baseras på bilaga VI.

9~~7~~. Energibesiktningar kan vara fristående eller utgöra en del av en bredare miljörevision. Medlemsstaterna får kräva att det i energibesiktningen ska ingå en bedömning av den tekniska och ekonomiska genomförbarheten när det gäller anslutning till ett befintligt eller planerat nät för fjärrvärme eller fjärrkyla.

Utan att det påverkar unionsrätten på området statligt stöd får medlemsstaterna genomföra incitament- och stödprogram för genomförande av rekommendationer från energibesiktningar och liknande åtgärder.

⇩ ny

10. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–9 ska medlemsstaterna, senast den 15 mars 2024 och därefter varje år, kräva att ägarna och operatörerna av varje datacentral med en betydande energianvändning inom deras territorium offentliggör den information som anges i punkt 2 i bilaga VI, vilken medlemsstaterna sedan ska rapportera till kommissionen.

🡻 2012/27/EU

Artikel 12~~9~~

🡻 2019/944 Art. 70.1 a

Mätning för naturgas

🡻 2019/944 Art. 70.1 b

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att slutförbrukare av naturgas, så långt det är tekniskt möjligt, ekonomiskt rimligt och proportionellt till möjliga energibesparingar, till ett konkurrenskraftigt pris förses med individuella mätare som korrekt visar slutförbrukarens faktiska energiförbrukning och ger information om faktisk användningstid.

↓ 2012/27/EU

En sådan individuell mätare till konkurrenskraftigt pris ska alltid tillhandahållas när

(a) en befintlig mätare byts ut, förutsatt att detta är tekniskt möjligt och kostnadseffektivt i förhållande till den beräknade sparpotentialen på lång sikt,

(b) när en ny inkoppling görs i en ny byggnad eller större renoveringar genomförs, enligt direktiv 2010/31/EU.

↓ 2019/944 Art. 70.1 c

2. När och i den utsträckning som medlemsstaterna inför smarta mätarsystem och introducerar smarta mätare för naturgas i enlighet med direktiv 2009/73/EG

↓ 2012/27/EU

(a) ska de se till att systemen av mätare ger slutkunderna information om den faktiska tidpunkten för användningen och att fullständig hänsyn tas till energieffektivitetsmålen och fördelarna för slutkunderna när mätarnas minimifunktioner och marknadsaktörernas skyldigheter fastställs,

(b) ska de se till att smarta mätare liksom dataöverföringen görs på ett säkert sätt och att slutkundernas integritet respekteras, i överensstämmelse med unionens lagstiftning om uppgifts- och integritetsskydd,

(c~~e~~) ska de kräva att kunderna får lämplig rådgivning och information i samband med installationen av smarta mätare, särskilt om hela den potential som de smarta mätarna rymmer i fråga om mätaravläsning och övervakning av energianvändningen.

↓ 2018/2002 Art. 1.6 (anpassad)

Artikel 13~~9a~~

Mätare för uppvärmning, kylning och varmvatten för hushållsbruk

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att slutkunder av fjärrvärme, fjärrkyla och varmvatten för hushållsbruk tillhandahålls mätare till ett konkurrenskraftigt pris som korrekt visar deras faktiska energianvändning.

2. När en byggnad försörjs med värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk från en central källa som försörjer flera byggnader, eller från ett system för fjärrvärme eller fjärrkyla, ska en mätare installeras vid värmeväxlaren eller leveranspunkten.

Artikel 14~~9b~~

Individuell mätning och kostnadsfördelning för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk

1. I flerbostadshus och byggnader med flera användningsområden som har en central källa för värme eller-kyla, eller som försörjs från system för fjärrvärme eller fjärrkyla, ska individuella mätare installeras för att mäta användningen av värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk

i varje enhet i byggnaden, där det är tekniskt genomförbart och kostnadseffektivt i den meningen att det är proportionellt i förhållande till möjliga energibesparingar.

När användning av individuella mätare inte är tekniskt genomförbart eller när det inte är kostnadseffektivt för att mäta värmeanvändning i varje enhet i byggnaden ska individuella värmekostnadsfördelare användas för att mäta energianvändningen i varje radiator, om inte medlemsstaten i fråga visar att det inte skulle vara kostnadseffektivt att installera sådana värmekostnadsfördelare. I dessa fall får alternativa kostnadseffektiva metoder för mätning av värmeanvändningen övervägas. De generella kriterierna, metoderna och/eller förfarandena för att fastställa avsaknad av teknisk genomförbarhet och kostnadseffektivitet ska tydligt anges och offentliggöras av varje medlemsstat.

2. I nya flerbostadshus och i bostadsdelarna av nya byggnader med flera användningsområden, som har en central värmekälla för varmvatten för hushållsbruk eller försörjs från fjärrvärmesystem, ska, trots vad som sägs i punkt 1 första stycket, individuella mätare installeras för varmvatten för hushållsbruk.

3. För flerbostadshus eller byggnader med flera användningsområden som försörjs med fjärrvärme eller fjärrkyla, eller där gemensamma värme- eller kylsystem för sådana hus dominerar, ska medlemsstaterna säkerställa att det finns transparenta, allmänt tillgängliga nationella regler för fördelningen av kostnaden för användning av värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk i sådana byggnader, för att säkerställa öppenhet och insyn samt korrekt redovisning av individuell användning. Sådana regler ska, där det är lämpligt, inkludera riktlinjer för fördelningen av kostnaden för energianvändningen enligt följande:

(a) Varmvatten för hushållsbruk.

(b) Värme som utstrålas från byggnadsinstallationen och för uppvärmning av gemensamma ytor, i fall då trappuppgångar och korridorer är utrustade med radiatorer.

(c) Uppvärmning eller kylning av lägenheter.

Artikel 15~~9c~~

Krav på fjärravläsning

1. Mätare och värmekostnadsfördelare i enlighet med artiklarna 13~~9a~~ och 14~~9b~~ som ⌦ nyinstallerats ⌫ ~~installerats efter den 25 oktober 2020~~ ska utgöras av fjärravläsbara anordningar. Villkoren för teknisk genomförbarhet och kostnadseffektivitet i artikel 14~~9b~~.1 ska ~~fortsätta att~~ gälla.

2. Mätare och värmekostnadsfördelare som inte är fjärravläsbara men som redan installerats ska göras fjärravläsbara eller ersättas med fjärravläsbara anordningar senast den 1 januari 2027, om inte medlemsstaten i fråga visar att detta inte är kostnadseffektivt.

↓ 2012/27/EU

Artikel 16~~10~~

↓ 2019/944 Art. 70.2 a

Faktureringsinformation för naturgas

↓ 2019/944 Art. 70.2 b (anpassad)

1. När slutförbrukarna inte har sådana smarta mätare som avses i direktiv 2009/73/EG ska medlemsstaterna~~, senast den 31 december 2014,~~ säkerställa tillförlitlig, korrekt faktureringsinformation för naturgas grundad på faktisk användning, i enlighet med punkt 1.1 i bilaga VII, i de fall där det är tekniskt möjligt och ekonomiskt försvarbart.

↓ 2012/27/EU

Denna skyldighet kan fullgöras med hjälp av ett system med regelbunden självavläsning där slutkunderna meddelar energileverantören avläsningar från sin mätare. Faktureringen ska inte baseras på uppskattad användning eller en schablonavgift, annat än när slutkunden inte har uppgett någon mätaravläsning för ett visst faktureringsintervall.

↓ 2019/944 Art. 70.2 c

2. Mätare som installerats i enlighet med direktiv 2009/73/EG ska möjliggöra tillhandahållande av korrekt faktureringsinformation grundad på faktisk användning. Medlemsstaterna ska säkerställa att slutkunderna har möjlighet att lätt få tillgång till kompletterande information om sin historiska användning så att de kan göra detaljerade självkontroller.

↓ 2012/27/EU

Kompletterande information om historisk användning ska innefatta följande:

(a) Samlade uppgifter avseende en period som minst omfattar de senaste tre åren eller den period som föregick leveranskontraktets löptid, om denna är kortare. Dessa uppgifter ska motsvara de intervaller för vilka frekvent faktureringsinformation har framställts.

(b) Detaljerade uppgifter om tidpunkt för användningen per dag, vecka, månad och år. Dessa uppgifter ska göras tillgängliga för slutkunden via internet eller mätarens gränssnitt för en period som minst omfattar 24 föregående månader eller den period som föregick leveranskontraktets löptid, om denna är kortare.

3. Oberoende av om smarta mätare installerats eller inte

(a) ska medlemsstaterna kräva att informationen på slutkundens energifaktura och historiska användning, i den utsträckning sådan information finns tillgänglig, på slutkundens begäran görs tillgänglig för en av denne utsedd leverantör av energitjänster,

(b) ska medlemsstaterna se till att slutkunden kan välja elektronisk faktureringsinformation och e-faktura och att de får en klar och tydlig förklaring på hur fakturan har upprättats, särskilt om fakturorna inte är grundade på faktisk användning,

(c) ska medlemsstaterna se till att lämplig information görs tillgänglig med fakturan som ger slutkunderna en heltäckande redovisning av de aktuella energikostnaderna, i enlighet med bilaga VII,

(d) får medlemsstaterna föreskriva att informationen i dessa fakturor, på slutanvändarens begäran, inte ska anses utgöra en betalningsbegäran; i sådana fall ska medlemsstaterna se till att leverantörer av energikällor erbjuder flexibla förfaranden för faktiska betalningar,

(e) ska medlemsstaterna kräva att användare på begäran snabbt och på ett lättbegripligt sätt ges information som gör att avtal kan jämföras på likvärdig grund.

↓ 2018/2002 Art. 1.8 (anpassad)

Artikel 17~~10 a~~

Fakturerings- och användningsinformation för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk

1. Om mätare eller värmekostnadsfördelare finns installerade ska medlemsstaterna säkerställa att fakturerings- och användningsinformation är tillförlitlig, korrekt och baserad på faktisk användning eller avläsningar av värmekostnadsfördelare, i enlighet med punkterna 1 och 2 i bilaga VIII~~VIIa~~, för alla slutanvändare~~:~~ ~~– dvs. för fysiska eller juridiska personer som köper värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk för egen slutanvändning, eller fysiska eller juridiska personer som är inhysta i eller använder en enskild byggnad eller en enhet i ett flerbostadshus eller en byggnad med flera användningsområden som försörjs med värme, kyla eller varmvatten för hushållsbruk från en central källa, och som inte har några direkta eller individuella avtal med energileverantören~~.

Denna skyldighet får, utom i fallet med individuell mätning av användning som baseras på värmekostnadsfördelare enligt artikel 14~~9b~~, om en medlemsstat föreskriver det, fullgöras med hjälp av ett system med regelbunden självavläsning av slutkunden eller slutanvändaren genom vilket de meddelar avläsningar från sin mätare. Fakturering ska grundas på uppskattad användning eller en schablonavgift enbart där slutkunden eller slutanvändaren inte har uppgett någon mätaravläsning för ett visst faktureringsintervall.

2. Medlemsstaterna ska

(a) kräva att, om information om slutanvändares energifakturor och historiska användning eller avläsningar av värmekostnadsfördelare är tillgänglig, denna information på begäran av slutanvändaren görs tillgänglig för en av slutanvändaren utsedd leverantör av energitjänster,

(b) säkerställa att slutkunder kan välja elektronisk faktureringsinformation och e-faktura,

(c) säkerställa att tydlig och begriplig information tillhandahålls tillsammans med fakturan för alla slutanvändare i enlighet med punkt 3 i bilaga VIII~~VIIa~~, ~~och~~

(d) främja it-säkerhet och säkerställa integritet och dataskydd för slutanvändarna i enlighet med tillämplig unionsrätt.

Medlemsstaterna får föreskriva att tillhandahållande av faktureringsinformation tillhandahållande av faktureringsinformation, på slutkundens begäran, inte får anses utgöra en betalningsbegäran. I sådana fall ska medlemsstaterna säkerställa att det erbjuds flexibla arrangemang för den faktiska betalningen,

3. Medlemsstaterna ska besluta vem som ska vara ansvarig för att tillhandahålla den information som avses i punkterna 1 och 2 till de slutanvändare som inte har något direkt eller individuellt avtal med en energileverantör.

↓ 2018/2002 Art. 1.9

Artikel 18~~11~~

↓ 2019/944 Art. 70.3

Kostnad för tillgång till mätar- och faktureringsinformation för naturgas

↓ 2018/2002 Art. 1.9

Medlemsstaterna ska säkerställa att slutkunder får alla sina fakturor och sin faktureringsinformation om energianvändning utan kostnad och att slutkunder utan kostnad och på lämpligt sätt kan få tillgång till uppgifter om sin användning.

↓ 2018/2002 Art. 1.10

Artikel 19~~11a~~

Kostnad för tillgång till mätnings-, fakturerings- och användningsinformation för värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att slutanvändare får alla sina fakturor och sin faktureringsinformation om energianvändning utan kostnad och att slutanvändare utan kostnad och på lämpligt sätt kan få tillgång till uppgifter om sin användning.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 i den här artikeln ska fördelningen av kostnader för faktureringsinformation om den individuella användningen av värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk i flerbostadshus och byggnader med flera användningsområden enligt artikel 14~~9b~~ göras utan vinstsyfte. Kostnader som härrör från överlåtandet av den uppgiften till en tredje part, till exempel en tjänsteleverantör eller den lokala energileverantören, inklusive mätning, fördelning och redovisning avseende faktisk individuell användning i sådana byggnader, får överföras till slutanvändarna, om dessa kostnader är rimliga.

3. I syfte att säkerställa rimliga kostnader för tjänster för individuell mätning enligt punkt 2 får medlemsstaterna stimulera konkurrensen inom den tjänstesektorn genom att vidta lämpliga åtgärder, till exempel att rekommendera eller på annat sätt främja användningen av upphandling och/eller användning av driftskompatibla anordningar och system som underlättar byte mellan tjänsteleverantörer.

⇩ ny

KAPITEL IV

KONSUMENTUPPLYSNING OCH ANVÄNDARMAKT

Artikel 20

Grundläggande avtalsenliga rättigheter avseende värme, kyla och varmvatten för hushållsbruk

1. Om inte annat följer av unionsreglerna om konsumentskydd, särskilt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU[112] och rådets direktiv 93/13/EEG[113], ska medlemsstaterna säkerställa att slutkunder och, när det uttryckligen anges, slutanvändare har de rättigheter som föreskrivs i punkterna 2–8 i denna artikel.

2. Slutkunderna ska ha rätt till ett avtal med sin leverantör, som anger följande:

(a) Leverantörens namn och adress.

(b) De tjänster som tillhandahålls och den tjänstekvalitet som erbjuds.

(c) De typer av underhållstjänster som erbjuds.

(d) På vilket sätt aktuell information om tillämpliga tariffer, underhållskostnader och kombinerade varor eller tjänster kan erhållas.

(e) Avtalets löptid och hur avtalet och tjänsterna förlängs eller sägs upp, inklusive varor eller tjänster som kombineras med dessa tjänster, och om avtalet kan sägas upp avgiftsfritt.

(f) Villkoren för ersättning och återbetalning om tjänsterna inte håller angiven kvalitet, inbegripet i händelse av inkorrekt eller försenad fakturering.

(g) Hur det tvistlösningsförfarande utanför domstol som avses i artikel 21 inleds.

(h) Information om konsumentens rättigheter, inbegripet information om behandlingen av klagomål och all den information som avses i denna punkt, tydligt angiven på fakturan eller på företagets webbplats.

Villkoren ska vara skäliga och kända på förhand. Information om villkoren ska under alla omständigheter lämnas innan avtalet ingås eller bekräftas. Om avtal ingås genom en mellanhand ska den information som avses i denna punkt också tillhandahållas innan avtalet ingås.

Slutkunderna och slutanvändarna ska ges en sammanfattning av de viktigaste avtalsvillkoren på ett begripligt sätt och uttryckt på ett kortfattat och enkelt språk.

3. Slutkunderna ska i god tid underrättas om varje avsikt att ändra avtalsvillkoren. Leverantörerna ska på ett transparent och lättbegripligt sätt underrätta sina slutkunder direkt om varje ändring av leveranspriserna och om skälen och villkoren för detta och ändringens omfattning, vid en lämplig tidpunkt som infaller senast två veckor eller, när det gäller hushållskunder, en månad innan ändringen träder i kraft.

4. Leverantörerna ska erbjuda slutkunderna ett brett val av betalningssätt. Dessa betalningssätt får inte medföra oskälig diskriminering mellan kunder. Alla skillnader i avgifter som kan hänföras till betalningssätt eller system för förskottsbetalning ska vara objektiva, icke-diskriminerande och proportionella och får inte överstiga betalningsmottagarens direkta

---

[112] Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

[113] Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29).

kostnader för användningen av ett visst betalningssätt eller system för förskottsbetalning, i linje med artikel 62 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366[114].

5. Enligt punkt 6 ska hushållskunder som har tillgång till system för förskottsbetalning inte missgynnas på grund av dessa system.

6. Leverantörerna ska erbjuda slutkunderna och slutanvändarna skäliga och transparenta allmänna villkor, som ska tillhandahållas på ett klart och otvetydigt språk och inte får omfatta hinder för kundernas utövande av sina rättigheter som inte följer direkt av avtalet, såsom alltför omfattande avtalshandlingar. Kunderna ska skyddas mot oskäliga eller vilseledande försäljningsmetoder. Slutanvändarna ska på begäran få tillgång till dessa allmänna villkor. Slutkunderna och slutanvändarna ska skyddas mot oskäliga eller vilseledande försäljningsmetoder. Slutkunder med funktionsnedsättning ska förses med all relevant information från sina avtal med leverantören i tillgängliga format.

7. Slutkunderna och slutanvändarna ska ha rätt till en god standard i fråga om både tillhandahållandet av tjänster och behandlingen av klagomål från leverantörernas sida. Leverantörerna ska hantera klagomål på ett enkelt, rättvist och snabbt sätt.

↓ 2012/27/EU (anpassad)

Artikel 21~~12~~

~~Program för användarupplysning och ökad användarmakt~~ ⌦ Information och medvetandehöjande ⌫

⇩ ny

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att informationen om tillgängliga energieffektivitetsåtgärder, enskilda åtgärder och finansiella och rättsliga ramar är transparent och sprids på bred front till alla berörda marknadsaktörer, såsom slutkunder, slutanvändare, konsumentorganisationer, företrädare för det civila samhället, gemenskaper för förnybar energi, medborgarenergigemenskaper, lokala och regionala myndigheter, energiorgan, tillhandahållare av socialtjänster, byggföretag, arkitekter, ingenjörer, miljörevisorer, energibesiktningsmän och installatörer av byggnadselement enligt definitionen i direktiv 2010/31/EU.

↓ 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

2~~1~~. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att främja och möjliggöra att ~~små energianvändare, däribland hushållskunder,~~ slutkunder ⇨ och slutanvändare ⇦ använder energi på ett effektivt sätt. Dessa åtgärder ~~får~~ ⇨ ska ⇦ ingå i en nationell strategi ⇨ såsom

---

[114] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG (EUT L 337, 23.12.2015, s. 35).

den integrerade nationella energi- och klimatplanen i enlighet med förordning (EU) 2018/1999, eller den långsiktiga renoveringsstrategin enligt direktiv 2010/31/EU⇦.

~~2.~~ Med avseende på tillämpningen av ~~punkt 1~~ ⇨ denna artikel ⇦ ska dessa åtgärder omfatta ~~en eller flera av de aspekter som anges i led a eller b:~~ följande:

~~(a)~~ En rad instrument och politiska åtgärder som ska främja ett förändrat beteende, ~~som får omfatta~~ ⌦ såsom ⌫

(i) skatteincitament,

(ii) tillgång till finansiering, ⇨ kuponger, ⇦ bidrag eller subventioner,

(iii) informationsspridning ⇨ i tillgänglig form till personer med funktionsnedsättning ⇦,

(iv) projektmodeller,

(v) aktiviteter på arbetsplatsen.

⇩ ny

(vi) utbildningsverksamhet,

(vii) digitala verktyg.

🡻 2012/27/EU
⇨ ny

⇨ Med avseende på tillämpningen av denna artikel ska dessa åtgärder också innefatta men inte vara begränsade till följande ⇦ ~~Olika~~ sätt att engagera ~~användare och användarorganisationer vid installationer av smarta mätare genom kommunikation om~~ ⇨ sådana marknadsaktörer som de som avses i punkt 1 ⇦:

⇩ ny

(i) Inrättande av gemensamma kontaktpunkter eller liknande mekanismer för tillhandhållande av teknisk, administrativ och finansiell rådgivning om energieffektivitet, inklusive energirenovering av byggnader och användning av förnybar energi för byggnader, till slutkunder och slutanvändare, särskilt hushåll och mindre icke-hushållskunder och -användare.

🡻 2012/27/EU
⇨ ny

(ii) ~~k~~Kommunikation om

~~(i)~~ kostnadseffektiva förändringar i fråga om energianvändning som är lätta att genomföra~~;~~.

(iii~~ii~~) ⇨ Spridning av ⇦ information om energieffektivitetsåtgärder ⇨ och finansieringsinstrument ⇦.

⇩ ny

(iv) Tillhandahållande av gemensamma kontaktpunkter där slutkunderna och slutanvändarna kan få tillgång till all nödvändig information om sina rättigheter, tillämplig rätt och tillgängliga mekanismer för tvistlösning i händelse av en tvist. Dessa gemensamma kontaktpunkter kan ingå i allmänna konsumentupplysningsställen.

🡻 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

3~~2~~. Medlemsstaterna ska skapa lämpliga förutsättningar för marknadsaktörer att tillhandahålla adekvat och riktad information samt rådgivning om energieffektivitet till ⌦ slutanvändare ⌫ ~~energianvändare~~ ⇨ , inbegripet utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder ⇦ .

⇩ ny

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att slutkunder, slutanvändare, utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, har tillgång till enkla, rättvisa, transparenta, oberoende, ändamålsenliga och effektiva mekanismer för tvistlösning utanför domstol för att lösa tvister som rör rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv, genom en oberoende mekanism, såsom en energiombudsman eller ett konsumentorgan, eller genom en tillsynsmyndighet. När det gäller slutkunder enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU[115] ska dessa mekanismer för tvistlösning utanför domstol uppfylla de krav som anges där.

Vid behov ska medlemsstaterna säkerställa att alternativa tvistlösningsorgan samarbetar för att tillhandahålla enkla, rättvisa, transparenta, oberoende, ändamålsenliga och effektiva mekanismer för tvistlösning utanför domstol vid tvister som uppstår rörande produkter eller tjänster som är kopplade till, eller kombinerade med, en produkt eller tjänst som omfattas av detta direktiv.

Det ska vara obligatoriskt för företag att delta i mekanismer för tvistlösning utanför domstol för hushållskunder, om inte medlemsstaten kan visa kommissionen att andra mekanismer är lika ändamålsenliga.

[115] Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/11/EU av den 21 maj 2013 om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (direktivet om alternativ tvistlösning) (EUT L 165, 18.6.2013, s. 63).

↓ 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

~~*Artikel 19*~~

~~Andra åtgärder för att främja energieffektivitet~~

~~1~~. ⇨ Utan att det påverkar de grundläggande principerna om medlemsstaternas förmögenhetsrätt och hyreslagstiftning ⇦ ska m~~M~~edlemsstaterna ~~ska utvärdera och, om nödvändigt,~~ vidta ~~lämpliga~~ ⇨ nödvändiga ⇦ åtgärder för att undanröja regleringsmässiga och icke-regleringsmässiga hinder för energieffektivisering ~~, utan att det påverkar de grundläggande principerna om medlemsstaternas förmögenhetsrätt och hyreslagstiftning, särskilt~~ när det gäller

~~a)~~ uppdelningen av incitament mellan ~~ägaren~~ ⌦ ägarna ⌫ och ~~hyresgästen~~ ⌦ hyresgästerna ⌫ ~~till en byggnad~~ eller mellan ägare ⌦ till en byggnad eller byggnadsenhet ⌫, i syfte att säkerställa att parterna inte avskräcks från att göra effektivitetshöjande investeringar som de annars skulle ha gjort på grund av att de inte individuellt kommer att erhålla de fullständiga fördelarna, eller på grund av att det saknas regler för uppdelning av kostnader och fördelar mellan dem ~~, inbegripet nationella regler och åtgärder som reglerar beslutsprocesser i andelsägd egendom~~,

~~Sådana~~ Åå~~å~~tgärder för att avlägsna ⌦ sådana ⌫ hinder kan innefatta tillhandahållande av incitament, upphävande eller ändring av tillämpliga föreskrifter i lagar och andra författningar, antagande av riktlinjer och tolkningsmeddelanden eller förenkling av administrativa förfaranden ⇨ , inbegripet nationella regler och åtgärder som reglerar beslutsprocesserna i andelsägda egendomar ⇦. Åtgärderna kan kombineras med tillhandahållande av utbildning samt specifik information om och tekniskt stöd för energieffektivitet ⌦ till sådana marknadsaktörer som de som avses i punkt 1 ⌫.

~~2. Den utvärdering av hinder och åtgärder som avses i punkt 1 ska anmälas till kommissionen i den första nationella handlingsplanen för energieffektivitet som avses i artikel 24.2. Kommissionen ska uppmuntra spridande av nationell bästa praxis i detta avseende.~~

⇩ ny

Medlemsstaterna ska vidta ändamålsenliga åtgärder för att stödja en flerpartsdialog med deltagande av berörda offentliga parter och arbetsmarknadsparter, såsom fastighetsägar- och hyresgästföreningar, konsumentorganisationer, gemenskaper för förnybar energi, medborgarenergigemenskaper, lokala och regionala myndigheter, berörda offentliga myndigheter och organ, med syfte att lägga fram förslag om gemensamt godtagna åtgärder, incitament och riktlinjer som rör uppdelningen av incitament mellan ägare och hyresgäster eller mellan ägare till en byggnad eller byggnadsenhet.

Varje medlemsstat ska rapportera sådana hinder och åtgärder som vidtagits i sin långsiktiga renoveringsstrategi i enlighet med artikel 2a i direktiv 2010/31/EU och förordning (EU) 2018/1999.

↓ 2012/27/EU
⇨ ny

6~~5~~. Kommissionen ska främja utbyte och allmän spridning av information om ~~de bästa~~ ⇨ bra ⇦ energisparmetoder~~na~~ ⇨ och metoder för att minska uppdelningen av incitament ⇦ i medlemsstaterna.

⇩ ny

Artikel 22

Stärkande och skydd av utsatta kunder och minskande av energifattigdomen

1. Medlemsstaterna ska vidta ändamålsenliga åtgärder för att stärka och skydda personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder.

När de definierar begreppet utsatta kunder i enlighet med artiklarna 28.1 och 29 i direktiv (EU) 2019/944 och artikel 3.3 i direktiv 2009/73/EG ska medlemsstaterna beakta slutanvändarna.

2. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att öka energieffektiviteten samt relaterade konsumentskydds- eller informationsåtgärder, i synnerhet de som anges i artikel 21 och artikel 8.3, på ett prioriterat sätt bland personer som påverkas av energifattigdom, utsatta kunder och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder.

3. För att stödja utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, ska medlemsstaterna göra följande:

a) Vidta åtgärder för förbättrad energieffektivitet för att mildra fördelningseffekterna från andra policyer och åtgärder, såsom beskattningsåtgärder som genomförs i enlighet med artikel 9 i detta direktiv, eller tillämpningen av utsläppshandel i byggnads- och transportsektorn i enlighet med direktivet om handel med utsläppsrätter [Hänvisning till förslaget].

b) På bästa möjliga sätt använda den offentliga finansiering som finns tillgänglig på nationell nivå och unionsnivå, även, om tillämpligt, det finansiella bidrag som medlemsstaten får från den sociala klimatfonden i enlighet med [artiklarna 9 och 14 i förordningen om den sociala klimatfonden], samt intäkter från auktioner inom ramen för handel med utsläppsrätter i enlighet med EU:s system för handel med utsläppsrätter, för investeringar i förbättrad energieffektivitet som prioriterade åtgärder.

c) När så är tillämpligt, göra framåtblickande investeringar i åtgärder för förbättrad energieffektivitet innan fördelningseffekterna av andra policyer och åtgärder får verkan.

d) Främja tekniskt bistånd och utrullning av möjliggörande finansiering och finansiering och finansieringsverktyg, såsom lån med fakturafinansiering, lokal förlustreserv, garantifonder, medel riktade till totalrenoveringar och renoveringar med minimienergivinster.

e) Främja tekniskt bistånd för sociala aktörer för att främja konsumenternas aktiva deltagande på energimarknaden och positiva ändringar av deras energikonsumtionsmönster.

f) Säkerställa tillgång till finansiering, bidrag eller subventioner som är kopplade till minimienergivinster.

4. Medlemsstaterna ska inrätta ett nätverk av experter från olika sektorer, såsom hälso- och sjukvårdssektorn, byggsektorn och den sociala sektorn, för att utveckla strategier som stöder lokala och nationella beslutsfattare i genomförandet av åtgärder för förbättrad energieffektivitet vilka minskar energifattigdomen samt åtgärder för att generera robusta långsiktiga lösningar för att minska energifattigdomen och för att utveckla ändamålsenligt tekniskt bistånd och ändamålsenliga finansieringsverktyg. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att expertnätverket har en sammansättning som säkerställer en jämn könsfördelning och återspeglar den mångfald av mänskliga perspektiv som finns.

Medlemsstaterna får anförtro samma expertnätverk följande uppgifter:

a) Att ta fram nationella, indikatorer och kriterier för energifattigdom, energifattiga personer och begreppet utsatta kunder, inbegripet slutanvändare.

b) Att utveckla eller förbättra relevanta indikatorer och dataset av betydelse för frågan om energifattigdom, vilka ska användas och vara föremål för rapportering.

c) Att fastställa metoder och åtgärder för att säkerställa överkomlighet, främjande av neutralitet mellan boendekostnader eller sätt att säkerställa att offentliga medel som investeras i åtgärder för förbättrad energieffektivitet gagnar både ägare av och hyresgäster i byggnader och byggnadsenheter, i synnerhet när det gäller utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder.

d) Att bedöma och, om tillämpligt, föreslå åtgärder för att förebygga eller åtgärda situationer där enskilda grupper löper större risk att påverkas av energifattigdom eller i högre grad drabbas av de negativa effekterna av energifattigdom, såsom kvinnor, personer med funktionshinder, äldre personer, barn och personer med minoritetsbakgrund i fråga om ras eller etnisk tillhörighet.

↓ 2012/27/EU (anpassad)

~~3. Kommissionen ska se över effekterna av sina åtgärder för att stödja utvecklingen av plattformar som bland annat omfattar de europeiska arbetsmarknadsparternas organ i främjandet av utbildningsprogram för energieffektivitet, och ska vid behov föreslå ytterligare åtgärder. Kommissionen ska uppmuntra de europeiska arbetsmarknadsparterna i deras diskussioner om energieffektivitet.~~

KAPITEL VIII

EFFEKTIV ENERGIFÖRSÖRJNING

Artikel 23~~14~~

~~Främjande av effektiv~~ ⌦ Bedömning och planering avseende ⌫ värme och kyla

⇩ ny

1. Som ett led i sin integrerade nationella energi- och klimatplan, sin efterföljande integrerade nationella energi- och klimatplan och respektive lägesrapporter som anmäls i enlighet med förordning (EU) 2018/1999, ska varje medlemsstat inkomma med en heltäckande bedömning avseende värme och kyla till kommissionen. Denna heltäckande bedömning ska innehålla den information som anges i bilaga IX och ska åtföljas av den bedömning som utförts i enlighet med artikel 15.7 i direktiv (EU) 2018/2001.

🡻 2012/27/EU (anpassad)

~~1. Senast den 31 december 2015 ska medlemsstaterna genomföra och anmäla till kommissionen en heltäckande bedömning av potentialen för tillämpning av högeffektiv kraftvärme samt effektiv fjärrvärme och fjärrkyla, som innehåller de upplysningar som anges i bilaga VIII. Om de redan har genomfört en likvärdig bedömning ska de anmäla detta till kommissionen.~~

~~I den heltäckande bedömningen ska fullständig hänsyn tas till den analys av den nationella potentialen för högeffektiv kraftvärme som genomförts enligt direktiv 2004/8/EG.~~

~~På kommissionens begäran ska bedömningen uppdateras och anmälas till kommissionen vart femte år. Kommissionen ska framställa en sådan begäran minst ett år före utsatt datum.~~

~~2. Medlemsstaterna ska anta strategier som uppmuntrar till att i beräkningen på lokal och regional nivå vederbörligen beakta potentialen för användning av effektiva värme- och kylsystem, i synnerhet sådana som använder sig av högeffektiv kraftvärme. Potentialen för framväxande lokala och regionala värmemarknader ska tas med i beräkningen.~~

⇩ ny

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att allmänheten ges möjlighet att delta i utarbetandet av värme- och kylplaner, den heltäckande bedömningen samt policyer och åtgärder.

🡻 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

3. Vid den bedömning som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna för det egna territoriet utföra en kostnads–nyttoanalys som grundar sig på klimatförhållanden, ekonomisk genomförbarhet och teknisk lämplighet ~~i enlighet med del 1 i bilaga IX~~. Kostnads–nyttoanalysen ska kunna underlätta kartläggningen och genomförandet av de mest resurs- och kostnadseffektiva lösningarna för att tillgodose behoven av värme och kyla. Kostnads–nyttoanalysen kan ingå i en miljöbedömning enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG ~~av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan~~[116].

[116] Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EUT L 197, 21.7.2001, s. 30).

⌦ Medlemsstaterna ska utse den behöriga myndighet som ska ansvara för att utföra dessa kostnads–nyttoanalyser, tillhandahålla de detaljerade metoderna och antagandena i enlighet med bilaga X och fastställa och offentliggöra förfarandena för den ekonomiska analysen. ⌫

4. Om det av den bedömning som avses i punkt 1 och den analys som avses i punkt 3 framgår att det finns potential för tillämpning av högeffektiv kraftvärme och/eller effektiv fjärrvärme och fjärrkyla där fördelarna är större än kostnaderna, ska medlemsstaterna vidta adekvata åtgärder för utveckling av en effektiv infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla och/eller för att hantera utvecklingen av högeffektiv kraftvärme och användningen av värme och kyla från spillvärme och förnybara energikällor i enlighet med ~~punkterna 1, 5 och 7~~ ⇨ punkt 1 och artikel 24.4 och 24.6 ⇦.

Om det av den bedömning som avses i punkt 1 och den analys som avses i punkt 3 inte framgår att det finns en potential vars fördelar är större än kostnaderna, inbegripet de administrativa kostnaderna för utförandet av den kostnads–nyttoanalys som avses i artikel 24.4 ~~punkt 5~~, får den berörda medlemsstaten undanta anläggningar från kraven i denna punkt.

⇩ ny

5. Medlemsstaterna ska anta policyer och åtgärder som säkerställer den potential som identifierats i de heltäckande bedömningar som gjorts i enlighet med punkt 1. Dessa policyer och åtgärder ska innefatta minst de aspekter som fastställs i bilaga IX. Varje medlemsstat ska anmäla dessa policyer och åtgärder som ett led i uppdateringen av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner, sin efterföljande integrerade nationella energi- och klimatplan och respektive lägesrapporter som anmäls i enlighet med förordning (EU) 2018/1999.

6. Medlemsstaterna ska uppmuntra regionala och lokala myndigheter att utarbeta lokala värme- och kylplaner åtminstone i kommuner med en totalbefolkning som överstiger 50 000. Dessa planer bör åtminstone

(a) vara baserade på den information och de data som tillhandahålls i de heltäckande bedömningar som görs i enlighet med punkt 1 och omfatta en uppskattning och kartläggning av potentialen för att öka energieffektiviteten, inbegripet genom återvinning av spillvärme, och för förnybar energi inom värme och kyla inom det specifika området,

(b) omfatta en strategi för utnyttjandet av den identifierade potentialen enligt punkt 6 a,

(c) utarbetas med deltagande av alla berörda regionala eller lokala intressenter och säkerställa allmänhetens deltagande,

(d) beakta de gemensamma behoven hos lokalsamhällen och en mångfald av lokala eller regionala administrativa enheter eller regioner,

(e) innefatta en övervakning av utvecklingen i fråga om genomförandet av identifierade policyer och åtgärder.

Medlemsstaterna ska säkerställa att allmänheten ges möjlighet att delta i utarbetandet av värme- och kylplaner, den heltäckande bedömningen samt policyer och åtgärder.

I detta syfte ska medlemsstaterna utarbeta rekommendationer som stöder de regionala och lokala myndigheternas genomförande av policyer och åtgärder avseende energieffektiv värme och kyla baserad på förnybar energi på regional och lokal nivå med utnyttjande av den identifierade potentialen. Medlemsstaterna ska stödja regionala och lokala myndigheter i

största möjliga utsträckning och på alla sätt, inklusive finansiellt stöd och tekniska stödsystem.

Artikel 24

Värme- och kylförsörjning

1. För att öka primärenergieffektiviteten och andelen förnybar energi inom värme- och kylförsörjning anses ett system som uppfyller följande kriterier vara ett effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla:

a. Till och med den 31 december 2025, ett system som använder minst 50 % förnybar energi, 50 % spillvärme, 75 % kraftvärmeproducerad värme eller 50 % av en kombination av sådan energi och värme.

b. Från och med den 1 januari 2026, ett system som använder minst 50 % förnybar energi, 50 % spillvärme, 80 % högeffektiv kraftvärmeproducerad värme eller åtminstone en kombination av sådan värmeenergi som går in i nätet där andelen förnybar energi är minst 5 % och den totala andelen förnybar energi, spillvärme och högeffektiv kraftvärmeproducerad värme är minst 50 %.

c. Från och med den 1 januari 2035, ett system som använder minst 50 % förnybar energi och spillvärme, där andelen förnybar energi är minst 20 %.

d. Från och med den 1 januari 2045, ett system som använder minst 75 % förnybar energi och spillvärme, där andelen förnybar energi är minst 40 %.

e. Från och med den 1 januari 2050, ett system som använder enbart förnybar energi och spillvärme, där andelen förnybar energi är minst 60 %.

2. När ett system för fjärrvärme och fjärrkyla byggs eller genomgår omfattande uppgradering ska medlemsstaterna säkerställa att systemet uppfyller de kriterier i punkt 1 som är tillämpliga vid den tidpunkt då systemet tas i drift eller fortsätter sin drift efter uppgraderingen. När ett system för fjärrvärme och fjärrkyla byggs eller genomgår omfattande uppgradering ska medlemsstaterna också säkerställa att det inte förekommer någon ökad användning av andra fossila bränslen än naturgas i befintliga värmekällor jämfört med ett genomsnitt av årsförbrukningen under de föregående tre kalenderåren med full drift före uppgraderingen, och att eventuella nya värmekällor i systemet inte använder några andra fossila bränslen än naturgas.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla operatörer av befintliga system för fjärrvärme och fjärrkyla där den totala utgående energin överstiger 5 MW vilka inte uppfyller de kriterier som anges i punkt 1 b–e, från och med den 1 januari 2025 och därefter vart femte år utarbetar en plan för att öka primärenergieffektiviteten och användningen av förnybar energi. Planen ska omfatta åtgärder för att uppfylla de kriterier som anges i punkt 1 b–e och ska godkännas av den behöriga myndigheten.

🡻 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

~~4~~5. ⇨ För att bedöma den ekonomiska genomförbarheten med att öka energieffektiviteten för värme- och kylförsörjningen ⇦ ~~Medlemsstaterna~~ ska medlemsstaterna se till att en kostnads–nyttoanalys i enlighet med ~~del 2 i~~ bilaga X ~~IX~~ utförs ⇨ på anläggningsnivå ⇦ ~~efter den 5 juni 2014~~ när ⇨ följande anläggningar nyplaneras eller genomgår omfattande uppgradering ⇦:

(a) ~~e~~En ~~ny~~ termisk elproduktionsanläggning med en ⇨ genomsnittlig årlig ⇦ total ~~tillförd effekt~~ ⇨ energitillförsel ⇦ på mer än ~~20~~ ⇨ 5 ⇦ MW ~~planeras~~, för att utvärdera kostnaderna och fördelarna med att driva anläggningen som en högeffektiv kraftvärmeanläggning~~,~~.

~~(b) en befintlig termisk elproduktionsanläggning med en total tillförd effekt på mer än 20 MW genomgår omfattande uppgradering, för att utvärdera kostnaderna och fördelarna med att omvandla den till en högeffektiv kraftvärmeanläggning,~~

~~(c) en industrianläggning med en total tillförd effekt på mer än 20 MW som genererar spillvärme vid en lämplig temperaturnivå planeras eller genomgår en omfattande uppgradering, för att utvärdera kostnaderna och fördelarna med att utnyttja spillvärme för att tillgodose en ekonomiskt motiverad efterfrågan, inklusive genom kraftvärme, och med att ansluta den anläggningen till ett nät för fjärrvärme och fjärrkyla,~~

~~(d) ett nytt nät för fjärrvärme och fjärrkyla planeras eller, inom ett befintligt nät för fjärrvärme eller fjärrkyla, en ny energiproduktionsanläggning med en total tillförd effekt på mer än 20 MW planeras, eller en sådan befintlig anläggning ska genomgå en omfattande uppgradering, för att utvärdera kostnaderna och fördelarna med att utnyttja spillvärme från närliggande industrianläggningar.~~

⇩ ny

(b) En industrianläggning med en genomsnittlig årlig total energitillförsel på över 5 MW, för att bedöma utnyttjandet av spillvärme i anläggningen och utanför anläggningen,

(c) En tjänsteanläggning med en genomsnittlig årlig energitillförsel på över 5 MW, såsom anläggningar för rening av avloppsvatten och LNG-anläggningar, för att bedöma utnyttjandet av spillvärme i anläggningen och utanför anläggningen.

(d) En datacentral med en total energitillförselnivå på över 1 MW, för att bedöma kostnaderna och nyttan med att utnyttja spillvärme för att tillgodose ekonomiskt motiverad efterfrågan, och med anslutningen av denna anläggning till ett fjärrvärmenät eller ett effektivt fjärrkylsystem baserat på förnybar energi. Analysen ska beakta kylsystemslösningar som tillåter att spillvärmen avlägsnas eller fångas in på en användbar temperaturnivå med minimal ytterligare energitillförsel.

För bedömningen av spillvärmen i anläggningen för tillämpningen av led b–d får energibesiktningar i enlighet med bilaga VI utföras i stället för kostnads–nyttoanalysen enligt denna punkt.

🡻 2012/27/EU
⇨ ny

Installation av utrustning avsedd för avskiljning av koldioxid som produceras av en förbränningsanläggning inför dess geologiska lagring i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2009/31/EG, ska inte betraktas som uppgradering med avseende på tillämpningen av leden ~~b, c och d~~ ⇨ b och c ⇦ i denna punkt.

Medlemsstaterna ~~får~~ ⇨ ska ⇦ kräva att ~~den~~ kostnads–nyttoanalysen ~~som avses i leden c och d~~ ska genomföras i samarbete med de företag som ansvarar för driften av ~~näten för fjärrvärme och fjärrkyla~~ ⇨ anläggningen ⇦.

5~~6~~. Medlemsstater får från punkt 4~~5~~ undanta

(a) de toppbelastnings- och reservanläggningar för elproduktion som planeras vara i drift 1500 driftstimmar per år som ett rullande medelvärde över en period av fem år, baserat på ett kontrollförfarande som medlemsstaterna fastställt i syfte att se till att detta undantagskriterium uppfylls,

~~(b) kärnkraftsanläggningar,~~

(b~~c~~) anläggningar som behöver vara placerade nära en geologisk lagringsplats som godkänts inom ramen för direktiv 2009/31/EG~~,~~.

⇩ ny

(c) datacentraler vars spillvärme används eller kommer att användas i ett fjärrvärmenät eller direkt för uppvärmning, varmvatten för hushållsbruk eller annan användning i den byggnad eller grupp av byggnader där den är belägen.

🡻 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

Medlemsstaterna får också fastställa tröskelvärden, uttryckta som mängden tillgänglig nyttiggjord spillvärme, efterfrågan på värme eller avstånden mellan industrianläggningar och fjärrvärmenäten, i syfte att undanta enskilda anläggningar från bestämmelserna i punkt 5 ~~c och d~~ ⇨ c och d ⇦.

Medlemsstaterna ska anmäla undantag som beslutats enligt denna punkt till kommissionen ~~senast den 31 december 2013, och därefter alla senare ändringar av dem~~.

6~~7~~. Medlemsstaterna ska besluta om de tillståndskriterier som avses i artikel 8~~7~~ i direktiv (EU) 2019/944~~2009/72/EG~~, eller motsvarande kriterier i syfte att

(a) beakta resultatet av den heltäckande bedömning som avses i punkt 13,

(b) säkerställa att kraven i punkt 4~~5~~ uppfylls, ~~och~~

(c) beakta resultatet av den kostnads–nyttoanalys som avses i punkt 4~~5~~.

7~~8~~. Medlemsstaterna får undanta enskilda anläggningar från kravet att, i enlighet med de tillståndskriterier och motsvarande kriterier som avses i punkt 6~~7~~, genomföra alternativ vars fördelar är större än kostnaderna, om det finns tvingande rättsliga, äganderättsliga eller ekonomiska skäl ~~till~~ ⌦ att göra ⌫ detta. I dessa fall ska de berörda medlemsstaterna förelägga kommissionen en motiverad anmälan av sitt beslut inom tre månader efter att ha fattat det. ⇨ Kommissionen får utfärda ett yttrande om anmälan inom tre månader från mottagandet. ⇦

8~~9~~. Punkterna 4~~5~~, 5~~6~~, 6~~7~~ och 7~~8~~ i denna artikel ska tillämpas på anläggningar som omfattas av direktiv 2010/75/EU, utan att detta påverkar tillämpningen av kraven i det direktivet.

⇩ ny

9. Medlemsstaterna ska samla in information om kostnads-nyttoanalyser som utförts i enlighet med punkt 4 a, b, c och d i denna artikel. Informationen ska innehålla åtminstone data om tillgängliga värmeförsörjningsmängder och värmeparametrar, antalet planerade driftstimmar per år samt anläggningarnas geografiska läge. Dessa data ska offentliggöras med vederbörlig hänsyn till deras potentiella känslighet.

↓ 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

10. På grundval av de harmoniserade referensvärdena för effektivitet som avses i led f i bilaga III~~H~~ ska medlemsstaterna säkerställa att ursprunget till el som produceras från högeffektiv kraftvärme kan garanteras enligt objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier som fastställs av varje medlemsstat. De ska se till att ursprungsgarantin uppfyller kraven och innehåller åtminstone den information som anges i bilaga XI~~X~~. Medlemsstaterna ska ömsesidigt erkänna varandras ursprungsgarantier, uteslutande som bevis på informationen som avses i denna punkt. Vägran att erkänna en ursprungsgaranti som sådant bevis, i synnerhet av skäl som handlar om förebyggande av bedrägeri, måste baseras på objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier. Medlemsstater ska anmäla sådan vägran till kommissionen och ange skälen. Om en part vägrar att erkänna en ursprungsgaranti får kommissionen anta ett beslut som tvingar den vägrande parten att erkänna den, i synnerhet när det gäller de objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier på vilka ett sådant erkännande baseras.

Kommissionen ska bemyndigas att se över, genom delegerade akter i enlighet med artikel 29~~23~~ i detta direktiv, de harmoniserade referensvärden för effektivitet som fastställs i ~~kommissionens genomförandebeslut 2011/877/EU~~[117] kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2402[118] ~~på grundval av direktiv 2004/8/EG senast den 31 december 2014~~.

11. Medlemsstaterna ska se till att allt tillgängligt stöd för kraftvärme är förenat med villkoret att elproduktionen har sitt ursprung i högeffektiv kraftvärme och att spillvärmen används effektivt för att uppnå primärenergibesparingar. Offentligt stöd till kraftvärme och fjärrvärmeproduktion och fjärrvärmenät ska omfattas av regler för statligt stöd, om så är tillämpligt.

Artikel 25~~15~~

Omvandling, överföring och distribution av energi

1. ~~Medlemsstaterna ska se till att~~ N~~n~~ationella energitillsynsmyndigheter ~~fäster tillräcklig uppmärksamhet vid~~ ⇨ ska tillämpa principen om ⇦energieffektivitet ⇨ först i enlighet med artikel 3 i detta direktiv ⇦ när de genomför sina tillsynsuppgifter enligt direktiven (EU) 2019/944~~2009/72/EG~~ och 2009/73/EG avseende sina beslut om driften av gas- och elinfrastruktur ⇨ , inbegripet deras beslut om nättariffer ⇦.

~~Medlemsstaterna ska i synnerhet se till att nationella energitillsynsmyndigheter, genom att utarbeta nättariffer och regleringar, inom ramen för direktiv 9442009/72/EG och med beaktande av kostnaderna och fördelarna med varje åtgärd, ger incitament för nätoperatörer att göra systemtjänster tillgängliga för nätanvändare som gör det möjligt för dem att genomföra åtgärder för förbättrad energieffektivitet i samband med den fortsatta idriftsättningen av smarta nät.~~

117 ~~EUT L 343, 23.12.2011, s. 91.~~

118 Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2402 av den 12 oktober 2015 om översyn av harmoniserade referensvärden för effektivitet vid separat produktion av el och värme genom tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU och om upphävande av kommissionens genomförandebeslut 2011/877/EU (EUT L 333, 19.12.2015, s. 54).

~~Dessa systemtjänster får fastställas av den systemansvarige och får inte påverka systemets säkerhet negativt.~~

⇩ ny

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de systemansvariga för överföringssystemen och distributionssystemen för gas och el tillämpar principen om energieffektivitet först i enlighet med artikel 3 i detta direktiv i samband med sina beslut om nätplanering, nätutveckling och investeringar. Med beaktande av försörjningstryggheten och marknadsintegreringen ska medlemsstaterna säkerställa att de systemansvariga för överföringssystemen och distributionssystemen inte investerar i strandade tillgångar för att bidra till begränsningen av klimatförändringar. De nationella tillsynsmyndigheterna ska tillhandahålla metoder och riktlinjer för hur alternativen i kostnads–nyttoanalysen ska bedömas, med beaktande av de bredare fördelarna, och de ska kontrollera att de systemansvariga för överföringssystem eller distributionssystem tillämpar principen om energieffektivitet först när de godkänner, kontrollerar eller övervakar projekt som inlämnats av de systemansvariga för överföringssystem eller distributionssystem.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de systemansvariga för överföringssystem och distributionssystem kartlägger nätförluster och vidtar kostnadseffektiva åtgärder för att minska nätförlusterna. De systemansvariga för överföringssystem och distributionssystem ska rapportera dessa åtgärder och de energibesparingar som väntas till följd av minskade nätförluster till den nationella energitillsynsmyndigheten. De nationella energitillsynsmyndigheterna ska begränsa möjligheten för de systemansvariga för överföringssystem och distributionssystem att täcka nätförluster som kan undvikas genom tariffer som betalas av konsumenterna. Medlemsstaterna ska säkerställa att de systemansvariga för överföringssystem och distributionssystem analyserar åtgärder för förbättrad energieffektivitet när det gäller deras befintliga överföringssystem eller distributionssystem för gas eller el och att de förbättrar energieffektiviteten i infrastrukturens utformning och drift. Medlemsstaterna ska uppmuntra de nätansvariga för överföringssystem och distributionssystem att utveckla innovativa lösningar för att förbättra energieffektiviteten i befintliga system genom incitamentbaserade regleringar.

4. De nationella energitillsynsmyndigheterna ska i den årliga rapport som utarbetas i enlighet med artikel 59.1 i direktiv (EU) 2019/944 och i enlighet med artikel 41 i direktiv (EU) 2009/73/EG ha med ett särskilt avsnitt om framstegen i fråga om energieffektivitetsförbättringar i gas- och elinfrastruktur. I dessa rapporter ska de nationella energitillsynsmyndigheterna tillhandahålla en bedömning av nätförluster i driften av gas- och elinfrastrukturen, de åtgärder som vidtagits av de systemansvariga för överföringsnäten och distributionsnäten och, i tillämpliga fall, lämna rekommendationer om energieffektivitetsförbättringar.

🡻 2012/27/EU (anpassad)

5. På elområdet ska medlemsstaterna se till att nätregleringen och nättariffer uppfyller kriterierna i bilaga XII~~XI~~, med hänsyn tagen till de riktlinjer och koder som utarbetats enligt förordning (EU) 2019/943~~(EG) nr 714/2009~~.

~~2. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2015 se till att~~

~~(a) energieffektivitetspotentialen för deras infrastruktur för gas och el bedöms, särskilt rörande överföring, distribution, belastningsstyrning och interoperabilitet,~~

~~samt anslutning till energiproduktionsanläggningar, inbegripet möjligheter för mikrogeneratorer att få tillträde,~~

~~(b) konkreta åtgärder och investeringar identifieras för införandet av kostnadseffektiva förbättringar av energieffektiviteten i nätinfrastrukturen, med en tidtabell för införandet.~~

↓ 2018/2002 Art. 1.11

~~2a. Kommissionen ska senast den 31 december 2020 och efter samråd med relevanta berörda aktörer utarbeta en gemensam metod för att uppmuntra nätoperatörer att minska förluster, genomföra ett kostnads- och energieffektivt investeringsprogram för infrastruktur samt ta vederbörlig hänsyn till nätets energieffektivitet och flexibilitet.~~

↓ 2012/27/EU
⇨ ny

6~~3~~. Medlemsstaterna får tillåta komponenter i system och tariffstrukturer med ett socialt syfte för nätbunden energiöverföring och distribution, förutsatt att de störande effekterna på överförings- och distributionssystem hålls på ett nödvändigt minimum och inte är oproportionerliga mot det sociala syftet.

7~~4~~. ~~Medlemsstaterna~~ ⇨ De nationella tillsynsmyndigheterna ⇦ ska säkerställa avlägsnandet av sådana incitament i överförings- och distributionstariffer som inverkar menligt på ~~den totala effektiviteten (inklusive~~ energieffektiviteten~~)~~ i framställningen av, överföringen av, distributionen av och försörjningen med el ⇨ och gas ⇦ ~~, eller incitament som kan hämma deltagande av laststyrning i samband med balanseringstjänster och upphandlingen av tilläggstjänster. Medlemsstaterna ska se till att nätoperatörerna ges incitament att förbättra effektiviteten i fråga om infrastrukturens utformning och drift och, inom ramen för direktiv (EU) 2019/9442009/72/EG, att tariffer gör det möjligt för leverantörerna att förbättra användarnas deltagande i systemens effektivitet, inklusive aktivering av laststyrning beroende på de nationella omständigheterna~~.

↓ 2019/944 Art. 70.5 a

8~~5~~. Systemansvariga för överföringssystem och systemansvariga för distributionssystem ska uppfylla de krav som fastställs i bilaga XII~~XII~~.

↓ 2012/27/EU
⇨ ny

~~Medlemsstaterna får i synnerhet underlätta anslutningen till nätsystemet av el som producerats från högeffektiv kraftvärme från småskalig kraftvärme och mikrokraftvärmepannor. Medlemsstaterna ska när så är lämpligt vidta åtgärder för att uppmuntra nätverksoperatörer att anta en enkel ”installations- och informationsprocess” för installationen av mikrokraftvärmepannor för att förenkla och förkorta tillståndsförfarandet för privatpersoner och installatörer.~~

~~6. Om inte annat följer av kraven rörande upprätthållande av nätets tillförlitlighet och säkerhet ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att, då detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart med tanke på driftssättet för den högeffektiva~~

~~kraftvärmeanläggningen, säkerställa att operatörer av högeffektiv kraftvärme kan erbjuda balanseringstjänster och andra driftstjänster till systemansvariga för överföringssystem eller systemansvariga för distributionssystem. Systemansvariga för överföringssystem och systemansvariga för distributionssystem ska se till att sådana tjänster ingår som en del av en anbudsprocess för tjänster som är transparent, icke-diskriminerande och öppen för granskning.~~

9. När det är lämpligt får ~~medlemsstaterna~~ ⇨ de nationella tillsynsmyndigheterna ⇦ kräva att systemansvariga för överföringssystem och systemansvariga för distributionssystem uppmuntrar till placering av högeffektiv kraftvärme nära områden med efterfrågan ⇨ på värme ⇦ genom att sänka anslutnings- och systemanvändningsavgifterna.

10~~7~~. Medlemsstaterna får tillåta att producenter av el från högeffektiv kraftvärme som vill ansluta sig till nätet använder ett anbudsförfarande för anslutningsarbetet.

11~~9~~. I samband med rapporteringen enligt direktiv 2010/75/EU, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9.2 i det direktivet, ska medlemsstaterna överväga att ta med information om energieffektivitetsnivåer för bränsleförbränningsanläggningar med en total installerad tillförd effekt på 50 MW eller mer, mot bakgrund av relevant bästa tillgängliga teknik som utarbetats i överensstämmelse med direktiv 2010/75/EU ~~och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EG av den 15 januari 2008 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar~~[119].

~~Medlemsstater får uppmuntra operatörer av anläggningar som avses i första stycket att förbättra sin årliga genomsnittliga nettodriftsverkningsgrad.~~

KAPITEL VII~~I~~V

HORISONTELLA BESTÄMMELSER

Artikel 26~~16~~

Tillgängliga kvalificerings-, ackrediterings- och certifieringssystem

~~1. Om en medlemsstat anser att den nationella nivån av teknisk kompetens, objektivitet och tillförlitlighet är otillräcklig ska den se till att det senast den 31 december 2014 finns certifierings- och/eller ackrediteringssystem och/eller motsvarande kvalificeringssystem, inbegripet, när så är nödvändigt, lämpliga utbildningsprogram, som görs eller är tillgängliga för leverantörer av energitjänster, energibesiktningar, energiansvariga och installatörer av energirelaterade byggnadselement enligt definitionen i artikel 2.9 i direktiv 2010/31/EU.~~

~~2. Medlemsstaterna ska se till att de system som avses i punkt 1 tillhandahåller transparens för användarna, är pålitliga och bidrar till nationella energieffektivitetsmål.~~

⇩ ny

1. Medlemsstaterna ska säkerställa en lämplig kompetensnivå som motsvarar marknadens behöv för energieffektivitetsyrken. Medlemsstaterna ska i nära samarbete med

[119] ~~Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/1/EU av den 15 januari 2008 om industriutsläpp (EUT L 24, 29.1.2008, s. 8).~~

arbetsmarknadens parter säkerställa att certifieringssystem och/eller motsvarande kvalificeringssystem, inbegripet lämpliga utbildningsprogram vid behov, finns tillgängliga för energieffektivitetsyrken, inbegripet leverantörer av energitjänster, leverantörer av energibesiktningar, energiansvariga, oberoende experter och installatörer av byggnadselement i enlighet med direktiv 2010/31/EU, och är tillförlitliga och bidrar till nationella energieffektivitetsmål och de övergripande EU-målen för utfasning av fossila bränslen.

Leverantörer av certifiering, och/eller motsvarande kvalificeringssystem, inbegripet lämpliga utbildningsprogram vid behov, ska ackrediteras i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008[120].

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att nationell certifiering, eller motsvarande kvalificeringssystem, inbegripet utbildningsprogram vid behov, beaktar befintliga europeiska eller internationella standarder.

⬇ 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

3. Medlemsstaterna ska göra de certifieringssystem, ~~– och/eller ackrediteringssystem~~ eller motsvarande kvalificeringssystem ⇨ , eller lämpliga utbildningsprogram ⇦ som avses i punkt 1 tillgängliga för allmänheten och samarbeta sinsemellan och med kommissionen när det gäller jämförelser mellan och erkännande av systemen.

Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att göra användarna uppmärksamma på att ~~kvalificerings- och/eller certifieringssystem~~ ⌦ dessa system ⌫ finns tillgängliga i enlighet med artikel 27~~18~~.1.

⇩ ny

4. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2024 och därefter vart fjärde år bedöma om systemen säkerställer den nödvändiga kompetensnivån för leverantörer av energitjänster, energibesiktningsmän, energiansvariga, oberoende experter och installatörer av byggnadselement i enlighet med direktiv 2010/31/EU, och ska offentliggöra bedömningen och rekommendationerna till följd av denna.

⬇ 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

~~*Artikel 17*~~

~~Information och utbildning~~

~~1. Medlemsstaterna ska se till att informationen om tillgängliga energieffektivitetsmekanismer och de finansiella och rättsliga ramarna tydligt redovisas och på bred front sprids till alla berörda marknadsaktörer, som användare, konstruktörer,~~

---

[120] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93.

~~arkitekter, ingenjörer, miljörevisorer, energibesiktningsmän och installatörer av byggnadselement enligt definitionen i direktiv 2010/31/EU.~~

~~4. Medlemsstaterna ska, med deltagande av berörda aktörer, däribland lokala och regionala myndigheter, främja lämpliga initiativ för information, ökad medvetenhet och utbildning för att informera medborgarna om fördelarna med och de praktiska detaljerna kring åtgärder för att förbättra energieffektiviteten.~~

Artikel 27~~18~~

Energitjänster

1. Medlemsstaterna ska främja energitjänstemarknaden och små och medelstora företags tillgång till denna ~~marknad~~ genom att

~~(a)~~ sprida tydlig och lättillgänglig information om

(a~~i~~) tillgängliga energitjänsteavtal och klausuler som bör ingå i ett sådant kontrakt för att garantera energibesparingar och slutkunders rättigheter,

(b~~ii~~) finansiella instrument, incitament, bidrag ⇨ , revolverande fonder, garantier, försäkringssystem ⇦ och lån till stöd för projekt inom området energieffektivisering,

---

⇩ ny

(c) tillgängliga leverantörer av energitjänster som är kvalificerade och/eller certifierade, och deras kvalificerade och/eller certifieringar i enlighet med artikel 26,

(d) tillgängliga övervaknings- och kontrollmetoder och kvalitetskontrollsystem.

🡻 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

2.~~(b)~~⌦ Medlemsstaterna ska ⌫ uppmuntra utvecklingen av kvalitetsmärkningar, bland annat från branschorganisationers sida, ⇨ , baserat på europeiska eller internationella standarder i förekommande fall⇦;

3.~~(c)~~ ⌦ Medlemsstaterna ska ⌫ tillgängliggöra för allmänheten och regelbundet uppdatera en förteckning över tillgängliga leverantörer av energitjänster som är kvalificerade och/eller certifierade, och deras kvalificerade och/eller certifieringar i enlighet med artikel 26~~16~~, eller tillhandahålla ett gränssnitt där leverantörer av energitjänster kan ge information,

---

⇩ ny

4. Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga organ att använda avtal om energiprestanda vid renovering av stora byggnader. Vid renovering av stora byggnader som inte är bostadshus och som har en användbar golvyta som överstiger 1 000 m^2 ska medlemsstaterna säkerställa att offentliga organ bedömer om det är genomförbart att använda avtal om energiprestanda.

Medlemsstaterna får uppmuntra offentliga organ att kombinera avtal om energiprestanda med utökade energitjänster inbegripet laststyrning och lagring.

↓ 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

5.~~(d)~~ ⌦ Medlemsstaterna ska ⌫ stödja den offentliga sektorn när det gäller att gå igenom erbjudanden om tjänster, särskilt för renovering av byggnader genom att

(a~~i~~) tillhandahålla modeller för avtal om energiprestanda som innehåller åtminstone de punkter som räknas upp i bilaga XIII~~XIII~~ ⇨ och ta hänsyn till de befintliga europeiska eller internationella standarderna, tillgängliga upphandlingsriktlinjer och Eurostats vägledning om den statistiska behandlingen av avtal om energiprestanda i offentliga räkenskaper ⇦,

(b~~ii~~) tillhandahålla information om bästa praxis för avtal om energiprestanda, inbegripet en kostnads–nyttoanalys med ett livscykeltänkande, om sådan finns tillgänglig~~.~~,

⇩ ny

(c) tillgängliggöra för allmänheten en databas över genomförda och pågående projekt som avser avtal om energiprestanda vilken även omfattar planerade och uppnådda energibesparingar.

↓ 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

6~~2~~. Medlemsstaterna ska ge stöd så att marknaden för energitjänster fungerar på ett korrekt sätt~~,~~ ~~om så är lämpligt~~ genom att ⌦ vidta följande åtgärder: ⌫

(a) ~~f~~Fastställa och offentliggöra kontaktpunkter där slutkunder kan få den information som avses i punkt 1~~,~~.

(b) ~~vid behov vidta åtgärder för att avlägsna~~ ⌦ Avlägsna ⌫ lagstiftningshinder och andra hinder för användning av avtal om energiprestanda och andra modeller för energieffektivitetstjänster för identifiering och/eller genomförande av energibesparingsåtgärder~~,~~.

~~(c) överväga att inrätta eller utse en oberoende mekanism, till exempel en ombudsman, för att säkerställa effektiv hantering av klagomål och utomrättsliga uppgörelser av tvister som uppstått till följd av energitjänsteavtal,~~

⇩ ny

(c) Inrätta och främja rollen för rådgivande organ och oberoende mellanhänder på marknaden, inbegripet gemensamma kontaktpunkter eller liknande stödmekanismer, för att stimulera marknadsutvecklingen på efterfråge- och utbudssidan, och göra information om dessa stödmekanismer allmänt tillgänglig och åtkomlig för marknadsaktörer.

7. För att stödja en välfungerande marknad för energitjänster får medlemsstaterna inrätta en individuell mekanism eller utse en ombudsman för att säkerställa en effektiv hantering av klagomål och tvistlösning utanför domstol för tvister som rör avtal om energitjänster eller energiprestanda.

↓ 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

~~(d) ge oberoende mellanhänder på marknaden möjlighet att medverka till att stimulera marknadsutveckling på efterfråge- och tillgångssidan.~~

8~~3~~. Medlemsstaterna ska se till att energidistributörer, systemansvariga för distributionssystem och företag som säljer energi i detaljistledet, avhåller sig från aktiviteter som kan hindra efterfrågan på och leveransen av energitjänster eller ~~andra~~ åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, eller hindra utvecklingen av marknader för sådana tjänster eller åtgärder, däribland att stänga marknaden för konkurrenter eller missbruka en dominerande ställning.

Artikel 28~~20~~

Nationell energieffektivitetsfond, finansiering och tekniskt stöd

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i ⌦ EUF-fördraget ⌫ ~~fördraget om Europeiska unionens funktionssätt~~ ska medlemsstaterna underlätta inrättandet av finansieringsmekanismer eller använda befintliga sådana för åtgärder för att förbättra energieffektiviteten i syfte att maximera fördelarna med flerdubbla finansieringsflöden ⇨ samt användning av en kombination av bidrag, finansieringsinstrument och tekniskt stöd ⇦.

2. Kommissionen ska, om så är lämpligt, direkt eller genom de europeiska finansinstituten, bistå medlemsstaterna med att inrätta finansieringsmekanismer och ~~system för tekniskt stöd~~ ⇨ system för projektutvecklingsstöd på nationell, regional eller lokal nivå ⇦ i syfte att öka energieffektiviteten i olika sektorer ⇨ , och skydda och stärka utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, exempelvis genom att integrera ett jämställdhetsperspektiv så att ingen lämnas utanför. ⇦.

⇨ 3. Medlemsstaterna ska anta åtgärder som säkerställer att låneprodukter för energieffektivitet, såsom gröna hypotekslån och gröna lån, med eller utan säkerhet, erbjuds brett och på ett icke-diskriminerande sätt av finansinstitut och är synliga och tillgängliga för konsumenterna. Medlemsstaterna ska anta åtgärder för att främja genomförandet av finansieringssystem med fakturafinansiering och skattefinansiering. ⇦ Medlemsstaterna ska ~~uppmuntra tillhandahållandet av information till~~ ⇨ säkerställa att ⇦ banker och andra finansinstitut ⌦ får information om möjligheter att delta i finansieringen av åtgärder för förbättrad energieffektivitet ⌫ ~~om möjligheter att delta~~, också genom att skapa offentlig-privata partnerskap~~, i finansieringen av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten~~.

4~~3~~. Kommissionen ska underlätta utbyte av bästa praxis mellan de behöriga nationella eller regionala myndigheterna eller organen, till exempel genom årliga möten för tillsynsorganen, offentliga databaser med uppgifter om hur medlemsstaterna genomfört åtgärderna och jämförelse mellan olika länder.

↓ 2018/2002 Art. 1.12 (anpassad)
⇨ ny

5~~3a~~. För att mobilisera privat finansiering av energieffektivitetsåtgärder och energirenovering i enlighet med direktiv 2010/31/EU ska kommissionen föra en dialog med både offentliga och privata finansinstitut för att kartlägga vilka potentiella åtgärder den kan vidta.

6~~3b~~. De åtgärder som avses i punkt 4~~3a~~ ska innefatta följande ⌦ element ⌫ :

(a) Mobilisering av kapitalinvesteringar i energieffektivitet genom beaktande av de vidare effekterna av energibesparingar ~~för hanteringen av finansiella risker~~.

(b) Säkerställande av bättre ekonomiska resultatindikatorer och indikatorer för energiprestanda genom att

(i) undersöka ytterligare hur investeringar i energieffektivitet ökar värdet på underliggande tillgångar,

(ii) stödja studier för att bedöma det ekonomiska värdet av andra än energirelaterade fördelar vid investeringar i energieffektivitet.

7~~3c~~. I syfte att mobilisera privat finansiering av energieffektivitetsåtgärder och energirenoveringar ska medlemsstaterna när de genomför detta direktiv

(a) överväga hur de energibesiktningar som avses i artikel 11~~8~~ kan användas på bättre sätt för att påverka beslutsfattandet,

(b) optimera användningen av de möjligheter och verktyg ⇨ som finns tillgängliga från unionsbudgeten och ⇦ som föreslagits i initiativet om smart finansiering för smarta byggnader ⇨ och i kommissionens meddelande om renoveringsvågen ⇦.

8~~3d~~. Senast den ~~1 januari 2020~~ ⇨ 31 december 2024 ⇦ ska kommissionen ge medlemsstaterna ⇨ och marknadsaktörerna ⇦ vägledning i hur de öppnar upp för privata investeringar.

⇩ ny

Vägledningen ska syfta till att hjälpa medlemsstaterna och marknadsaktörerna att utveckla och genomföra sina energieffektivitetsinvesteringar inom de olika unionsprogrammen, och kommer att omfatta förslag på lämpliga finansiella mekanismer och lösningar, med en kombination av bidrag, finansieringsinstrument och projektutvecklingsstöd, för att skala upp befintliga initiativ och använda unionsmedel som en katalysator för att stimulera och utlösa privat finansiering.

🡻 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

9~~4~~. Medlemsstaterna får inrätta en nationell energieffektivitetsfond. Syftet med denna fond ska vara ⇨ att genomföra energieffektivitetsåtgärder, inbegripet åtgärder i enlighet med artikel 8.3 och artikel 22 på ett prioriterat sätt bland utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, och ⇦ att ~~ge stöd till~~ ⇨ genomföra ⇦nationella ~~energieffektivitetsinitiativ~~ ⇨ energieffektivitetsåtgärder för att stödja medlemsstaternas uppnående av sina nationella energieffektivitetsbidrag och vägledande utvecklingsbanor enligt artikel 4.2. Den nationella energieffektivitetsfonden får finansieras med intäkter från auktionering av utsläppsrätter inom ramen för EU:s system för handel med utsläppsrätter för byggnadssektorn och transportsektorn. ⇦

10~~5~~. Medlemsstaterna får tillåta att ⇨ offentliga organ uppfyller ⇦ skyldigheterna enligt artikel 6~~5~~.1 ~~uppfylls~~ genom årliga bidrag till den nationella energieffektivitetsfonden ~~till ett belopp~~ som motsvarar ⌦ beloppet för ⌫ de investeringar som krävs för att uppfylla dessa skyldigheter.

11~~6~~. Medlemsstaterna får föreskriva att kvotpliktiga parter kan fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 9.1 och 9.4 ~~7.1~~ genom att årligen till den nationella energieffektivitetsfonden betala ett belopp som motsvarar de investeringar som krävs för att uppfylla dessa skyldigheter.

12~~7~~. Medlemsstaterna får utnyttja sina intäkter från årliga utsläppstilldelningar enligt beslut nr 406/2009/EG för utvecklingen av innovativ ~~a finansieringsmekanismer som ska förverkliga det mål som anges i artikel 65 om att förbättra energiprestandan i byggnader~~ ⇨ finansiering för energieffektivitetsförbättringar ⇦.

Artikel 29~~21~~

Omvandlingsfaktorer⌦ och primärenergifaktorer ⌫

1. Vid jämförelse av energibesparingar och omvandling till en jämförbar enhet ska de ⇨ effektiva värmevärdena i bilaga VI till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066[121] och de primärenergifaktorer ⇦ ~~omvandlingsfaktorer~~ som anges i ⌦ punkt 2 ⌫ ~~bilaga IV~~ gälla, om inte användning av andra ~~omvandlings~~ ⇨ värden eller ⇦ faktorer kan motiveras.

⇩ ny

2. En primärenergifaktor ska tillämpas när energibesparingarna beräknas i primärenergitermer med hjälp av en bottom-up-strategi som grundar sig på slutlig energianvändning.3. När det gäller besparingar i kWh el ska medlemsstaterna använda en koefficient för att på ett tillförlitligt sätt beräkna de resulterande primärenergibesparingarna. Medlemsstaterna ska använda en standardkoefficient på 2,1 eller använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning för att fastställa en annan koefficient om det kan motiveras utifrån de nationella omständigheterna.

4. När det gäller besparingar i kWh av andra energibärare ska medlemsstaterna använda en koefficient för att på ett tillförlitligt sätt beräkna de resulterande primärenergibesparingarna. 5. När medlemsstater fastställer sin egen koefficient till ett standardvärde som tillhandahålls i enlighet med detta direktiv, ska det fastställas genom en transparent metod som baseras på nationella omständigheter som påverkar primärenergianvändningen. Dessa omständigheter ska vara styrkta och verifierbara samt grundas på objektiva och icke-diskriminerande kriterier.

6. När medlemsstater fastställer en egen koefficient ska de ta hänsyn till den energimix som finns med i uppdateringen av deras integrerade nationella energi- och klimatplaner och efterföljande nationella energi - och klimatplan som ska anmälas till kommissionen i enlighet med förordning (EU) 2018/1999. Om medlemsstater avviker från standardvärdet ska de meddela kommissionen den koefficient som de använder tillsammans med beräkningsmetoden och underliggande data i uppdateringen av deras integrerade nationella energi- och klimatplaner och efterföljande integrerade nationella energi- och klimatplaner i enlighet med förordning (EU) 2018/1999.

[121] Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2066 av den 19 december 2018 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och om ändring av kommissionens förordning (EU) nr 601/2012, EUT L 334, 31.12.2018, s. 1.

7. Senast den 25 december 2022 och därefter vart fjärde år ska kommissionen revidera standardkoefficienten utifrån observerade data. Revideringen ska utföras med beaktande av dess effekter på annan unionslagstiftning såsom direktiv 2009/125/EG och förordning (EU) 2017/1369.

↓ 2012/27/EU (anpassad)
⇨ ny

KAPITEL VII~~V~~

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30~~13~~

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med ~~artiklarna 7–11a och 18.3,~~ ⇨ detta direktiv ⇦ och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. De föreskrivna sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den ⇨ [dagen för införlivandet] ⇦ ~~5 juni 2014~~ och utan dröjsmål till kommissionen anmäla eventuella senare ändringar som påverkar dem.

Artikel 31~~22~~

Delegerade akter

1. Kommissionen ~~ska~~ ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32~~23~~ ~~för att se över~~ ⌦ avseende översynen av ⌫ de harmoniserade referensvärdena för effektivitet som avses i artikel 24~~14~~.10 andra stycket.

↓ 2018/2002 Art. 1.13 (anpassad)

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32~~23~~ ~~för att ändra~~ ⌦ för att ändra eller komplettera ⌫ detta direktiv genom att anpassa värdena, beräkningsmetoderna, standardkoefficiente ⌦ rna ⌫ ~~n~~ för primärenergi och de krav~~en~~ ⌦ som avses i artikel 29 och ⌫ i bilagorna II, III, V, VII–XI och XIII ~~I–V, VII–X och XII~~ till tekniska framsteg.

⇩ ny

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att komplettera detta direktiv genom att, efter samråd med berörda parter, inrätta ett gemensamt unionssystem för att bedöma hållbarheten för datacentraler belägna på unionens territorium. Systemet ska fastställa definitionen av hållbarhetsindikatorer för datacentraler och, i enlighet med artikel 10.9 i detta direktiv, fastställa minimitrösklar för betydande energianvändning och fastställa nyckelindikatorer och metoder för mätning av dessa.

↓ 2012/27/EU

Artikel 32~~23~~

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

↓ 2018/2002 Art. 1.14 a
⇨ ny

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 31~~22~~ ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ~~24 december 2018~~ ⇨ [*dagen för offentliggörandet i EUT*] ⇦. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

↓ 2012/27/EU

3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 31~~22~~ får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av de delegerade akter som redan trätt i kraft.

↓ 2018/2002 Art. 1.14 b

4~~3a~~. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning[122].

↓ 2012/27/EU

5~~4~~. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6~~5~~. En delegerad akt som antas enligt artikel 31~~22~~ ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

122 ~~EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.~~

Artikel 33~~24~~

Översyn och övervakning av genomförandet

↓ 2018/2002 Art. 1.15 a

14~~a~~. I samband med rapporten om tillståndet i energiunionen ska kommissionen rapportera om koldioxidmarknadens funktion i enlighet med artikel 35.1 och 35.2 c i förordning (EU) 2018/1999, och i det sammanhanget beakta effekterna av genomförandet av detta direktiv.

↓ 2012/27/EU (anpassad)

~~5. Kommissionen ska se över det fortsatta behovet av möjligheten till undantag enligt artikel 14.6 för första gången vid bedömningen av den första nationella handlingsplanen för energieffektivitet och därefter vart tredje år. I de fall där översynen visar att något av kriterierna för dessa undantag inte längre kan motiveras med hänsyn tagen till tillgången till värmelast och faktiska driftsvillkor för de undantagna anläggningarna ska kommissionen föreslå lämpliga åtgärder.~~

⇩ ny

2. Senast den 31 oktober 2025 och därefter vart fjärde år ska kommissionen utvärdera de befintliga åtgärderna för att öka energieffektiviteten och minska koldioxidutsläppen från uppvärmning och kylning. Utvärderingen ska beakta följande:

(a) Tendenser i fråga om energieffektivitet och utsläpp av växthusgaser inom uppvärmning och kylning, även fjärrvärme och fjärrkyla.

(b) Kopplingar mellan vidtagna åtgärder.

(c) Ändringar vad gäller energieffektivitet och utsläpp av växthusgaser inom uppvärmning och kylning.

(d) Befintliga och planerade energieffektivitetspolicyer och -åtgärder och policyer och åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser på nationell nivå och EU-nivå.

(e) Åtgärder som medlemsstaterna tillhandahållit i sina heltäckande bedömningar enligt artikel 23.1 och anmält i enlighet med artikel 17 b.1 i förordning (EU) 2018/1999.

Kommissionen får vid behov föreslå åtgärder för att säkerställa att unionens klimat- och energimål uppnås.

↓ 2012/27/EU

3~~6~~. Före den 30 april varje år ska medlemsstaterna till kommissionen lämna statistik över nationell el- och värmeproduktion från hög- och lågeffektiv kraftvärme, i enlighet med den metod som anges i bilaga II~~I~~, i förhållande till den totala värme- och elproduktionen. De ska också lämna årsstatistik för värme- och elproduktion från kraftvärme samt bränslen för kraftvärme, och för fjärrvärme- och fjärrkylaproduktionen och fjärrvärme- och fjärrkylkapaciteten, i förhållande till den totala värme- och elproduktionen och värme- och elkapaciteten. Medlemsstaterna ska lämna statistik om primärenergibesparingar som uppnåtts genom användning av kraftvärme i enlighet med den metod som anges i bilaga III~~II~~.

↓ 2012/27/EU (anpassad)

~~7. Senast den 30 juni 2014 ska kommissionen översända den bedömning som avses i artikel 3.2 till Europaparlamentet och rådet, vid behov åtföljt av förslag till ytterligare åtgärder.~~

~~8. Kommissionen ska se över effektiviteten av genomförandet av artikel 6 senast den 5 december 2015 med beaktande av kraven i direktiv 2004/18/EG och översända en rapport till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska, om så är lämpligt, åtföljas av förslag till ytterligare åtgärder.~~

~~9. Senast den 30 juni 2016 ska kommissionen översända en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av artikel 7. Rapporten ska, om så är lämpligt, åtföljas av ett lagförslag med ett eller flera av följande syften:~~

~~(a) Att ändra det slutdatum som fastställs i artikel 67.1.~~

~~(b) Att se över de krav som fastställs i artikel 67.1, 7.2 och 7.3.~~

~~(c) Att fastställa ytterligare gemensamma krav, i synnerhet när det gäller de frågor som avses i artikel 67.7.~~

~~10. Senast den 30 juni 2018 ska kommissionen bedöma medlemsstaternas framsteg när det gäller att avlägsna de rättsliga hinder och andra hinder som avses i artikel 19.1. Bedömningen ska, om så är tillämpligt, åtföljas av förslag till ytterligare åtgärder.~~

↓ 2018/2002 Art. 1.15 b (anpassad)
⇨ ny

~~12. Senast den 31 december 2019 ska kommissionen bedöma hur verkningsfullt genomförandet av definitionen av små och medelstora företag är för tillämpningen av artikel 8.4, och lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet och rådet. Om så är lämpligt ska kommissionen anta lagstiftningsförslag så snart som möjligt efter överlämnandet av den rapporten.~~

413. Senast den 1 januari 2021 ska kommissionen genomföra en bedömning av potentialen för ökad energieffektivitet vid omvandling, omsättning, överföring, transport och lagring av energi, och lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet och rådet. Den rapporten ska, om så är lämpligt, åtföljas av lagstiftningsförslag.

514. ⌦ Med förbehåll för eventuella ändringar av bestämmelserna om kundmarknaderna i direktiv 2009/73/EG, ⌫ ~~S~~ska kommissionen senast den 31 december 2021 ~~ska kommissionen,~~ ~~om inga ändringar av bestämmelserna om kundmarknaderna i direktiv 2009/73/EG om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas har föreslagits fram till dess,~~ göra en bedömning av och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om bestämmelserna om mätning och fakturering av samt kundinformation om naturgas, i syfte att, om så är lämpligt, anpassa dem till de relevanta bestämmelserna om el i direktiv (EU) 2019/944~~2009/72/EG~~, för att stärka konsumentskyddet och göra det möjligt för slutkunder att mer frekvent få tydlig och uppdaterad information om sin naturgasanvändning och att styra sin energianvändning. ⌦ När ⌫ ~~Om~~ så är lämpligt ska kommissionen anta lagstiftningsförslag så snart som möjligt efter överlämnandet av den rapporten.

↓ 2018/2002 Art. 1.2 (anpassad)

64. Kommissionen ska senast den 31 oktober 2022 bedöma huruvida unionen har uppnått ~~sina~~ sitt överordnade energieffektivitetsmål för 2020.

↓ 2018/2002 Art. 1.15 b
⇨ ny

715. Senast den 28 februari ~~2024~~ ⇨ 2027 ⇦ och vart femte år därefter ska kommissionen utvärdera detta direktiv och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet.

Utvärderingen ska innefatta följande:

~~(a) En bedömning av om de krav och den alternativa strategi som fastställs i artikel 5 bör anpassas efter 2030.~~

(a~~b~~) En bedömning av detta direktivs allmänna effektivitet och behovet av ytterligare anpassning av unionens energieffektivitetspolitik i enlighet med målen för 2015 års Parisavtal ~~om klimatförändring efter den tjugoförsta partskonferensen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring~~[123], den ekonomiska utvecklingen och utvecklingen på innovationsområdet.

⇩ ny

(b) Unionens överordnade energieffektivitetsmål för 2030 enligt artikel 4.1, i syfte att justera de målen uppåt om betydande kostnadsminskningar inträffar till följd av ekonomisk eller teknisk utveckling, eller om så krävs för att uppnå unionens mål för minskning av koldioxidutsläppen för 2040 eller 2050, eller unionens internationella åtaganden om minskning av koldioxidutsläpp.

(c) En bedömning av om medlemsstaterna ska fortsätta att uppnå nya årliga besparingar i enlighet med artikel 8 första stycket c för tioårsperioderna efter 2030.

(d) En bedömning av om medlemsstaterna ska fortsätta att säkerställa att minst 3 % av den totala golvytan i uppvärmda och/eller kylda byggnader som ägs av offentliga organ renoveras varje år i enlighet med artikel 6.1 med sikte på att revidera renoveringstakten enligt den artikeln.

(e) En bedömning av om en andel av medlemsstaternas energibesparingar även fortsättningsvis ska uppnås bland utsatta kunder, personer som påverkas av energifattigdom och, om tillämpligt, personer som bor i subventionerade bostäder, i enlighet med artikel 8.3, för tioårsperioderna efter 2030.

(f) En bedömning av om medlemsstaterna ska fortsätta att uppnå en minskning av den slutliga energianvändningen i enlighet med artikel 5.1.

123 ~~EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.~~

↓ 2018/2002 Art. 1.15 b

Rapporten ska, om så är lämpligt, åtföljas av förslag till ytterligare åtgärder.

↓ 2012/27/EU (anpassad) ⇨ ny

~~*Artikel 25*~~

~~**Webbplattform**~~

~~Kommissionen ska inrätta en webbplattform för att främja det praktiska nationella, regionala och lokala genomförandet av detta direktiv. Den plattformen ska stödja utbytet av erfarenhet om praxis, riktmärkning, sammankoppling av nätverk och innovativ praxis.~~

Artikel 34~~26~~

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 35~~28~~

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ⇨ […] ⇦ ~~5 juni 2014~~ sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa ~~detta direktiv~~ ⌦ artiklarna […] och bilagorna […] ⌫ [artiklar och bilagor som har ändrats i sak jämfört med det upphävda direktivet].

~~Trots vad som sägs i första stycket ska medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 4, 5.1 första stycket, 5.5, 5.6, 7.9 sista stycket, 14.6, 19.2, 24.1 och 24.2 samt punkt 4 i bilaga V senast de datum som där anges.~~

De ska ~~till kommissionen~~ ~~genast~~ ⌦ omedelbart ⌫ överlämna texten till dessa ~~bestämmelser~~ ⌦ åtgärder till kommissionen ⌫.

När en medlemsstat antar dessa ⌦ åtgärder ⌫ ~~bestämmelser~~ ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs.⌦ De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. ⌫ Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ⌦ och om hur uppgiften ska formuleras ⌫ ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationella författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 36~~27~~

~~Ändringar och~~ U~~u~~pphävande~~n~~

~~1.~~Direktiv 2012/27/EU ~~2006/32/EG~~ ⌦ , i dess ändrade lydelse enligt de akter som förtecknas i bilaga XV, del A, ⌫ ska upphöra att gälla ⌦ med verkan från och med den ⌫ ⇨ […]

⇦[dagen efter det datum som anges i artikel 35.1 första stycket] ~~den 5 juni 2014, med undantag för artikel 4.1–4.4 och bilagorna I, III och IV~~, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter när det gäller ~~tidsfristen~~ ⌦ tidsfristerna ⌫ för ~~dess införlivande~~ ⌦ införlivandet ⌫ med nationell lagstiftning ⌦ av de direktiv som anges i bilaga XV, del B ⌫ . ~~Artikel 4.1–4.4 i och bilagorna I, III och IV till direktiv 2006/32/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2017.~~

~~Direktiv 2004/8/EG ska upphöra att gälla den 5 juni 2014, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldighet att uppfylla tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning.~~

Hänvisningar till ⌦ det upphävda direktivet ⌫ ~~direktiven~~ ~~2006/32/EG och 2004/8/EG~~ ska anses som hänvisningar till det här direktivet och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XVI~~XV~~.

~~2. Artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 2010/30/EU ska utgå från och med den 5 juni 2014.~~

~~3. Direktiv 2009/125/EG ska ändras på följande sätt:~~

~~(1) Följande skäl ska införas i ingressen:~~

~~”(35a) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda[124] ska medlemsstaterna fastställa energiprestandakrav för byggnadselement som ingår i klimatskalet liksom systemkrav avseende total energiprestanda, korrekt installation samt lämplig dimensionering, justering och kontroll för installationssystem som installeras i befintliga byggnader. Det direktivet överensstämmer med detta direktiv såtillvida att det under vissa omständigheter kan begränsa installation av energirelaterade produkter som överensstämmer med detta direktiv och dess genomförandeåtgärder, förutsatt att sådana krav inte utgör ett obefogat marknadshinder.”~~

~~(2) Följande mening ska läggas till i slutet av artikel 6.1:~~

~~”Detta ska inte påverka de energiprestandakrav och systemkrav som fastställs av medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 4.1 och 8 i direktiv 2010/31/EU.”~~

Artikel 37~~29~~

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⌦ Artiklarna [...] och bilagorna […] [de artiklar som inte har ändrats jämfört med det upphävda direktivet] ska tillämpas från och med den [...] [dagen efter det datum som anges i artikel 35.1 första stycket]. ⌫

124 ~~EUT L 153, 18.6.2010, s. 13.~~

Artikel 38~~30~~

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägar*
Ordförande	*Ordförande*